

ПОЛИТИКИН

БРОЈ
1216

ЗАБАВНИК

4
динара

18.4.1975. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXVI

КОМПЛЕТАН
СТРИП
ТАЈНА
ПОТОНУЛИХ
БРОДОВА

Ripley

Веровати или не!

Девојка

ИЗ ИНДИЈСКОГ ПЛЕМЕНА СУДХА КОЈА СЕ НЕ УДА ДО 13. ГОДИНЕ СЛАПА СИМБОЛИЧАН ПРИВРЕМЕНИ БРАК С ЛУКОМ И СТРЕЛОМ.

Меди

КЕРУША РОЗАЛИЈЕ КОНЛОН ИЗ ИНДИЈАНО-ПОЛИСА (САД) ЈЕДЕ УПАЉЕНЕ ЦИГАРЕТЕ.

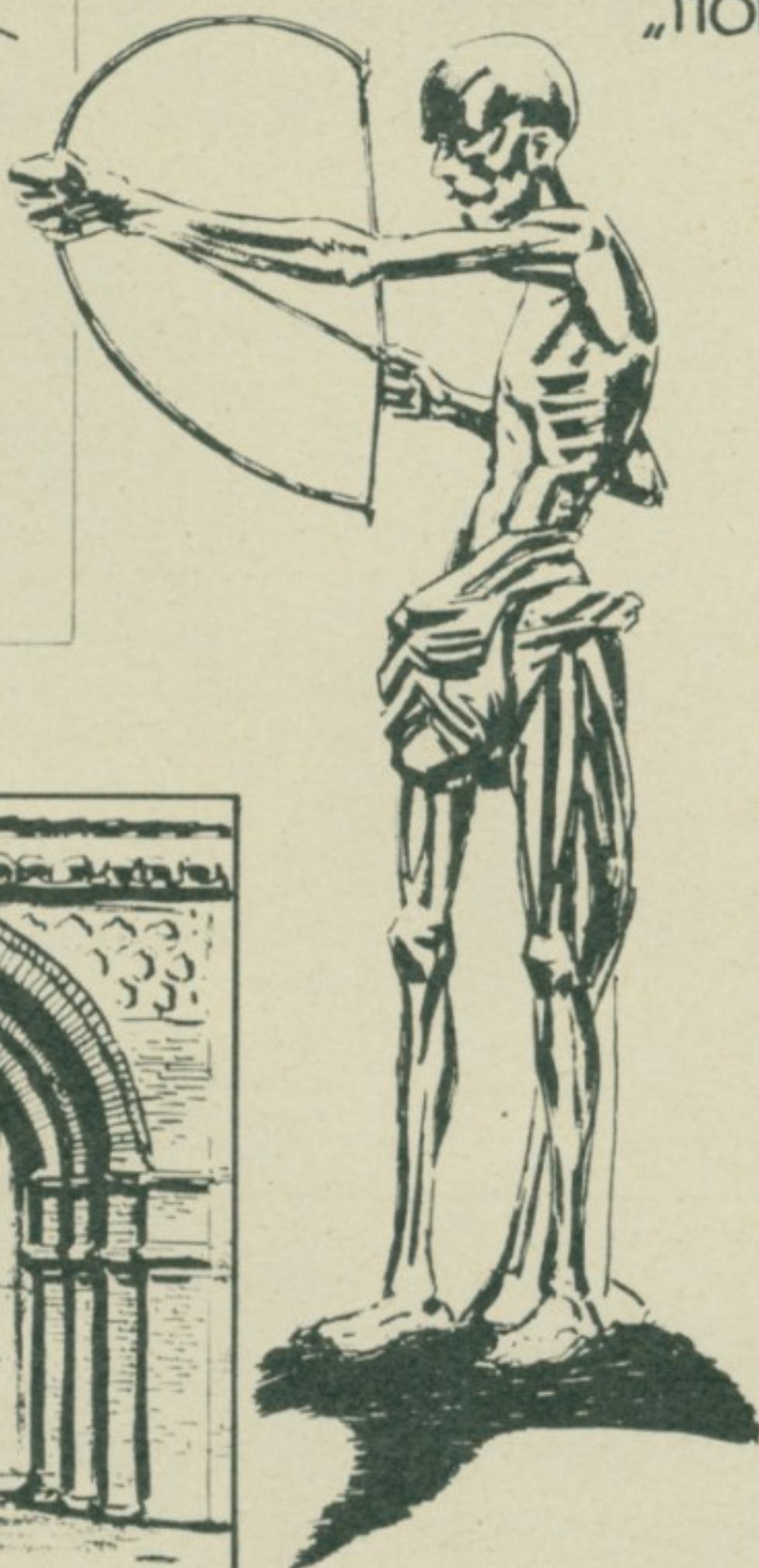

ВРАТА ЗА МЛАДОЖЕЊУ

ОВА ВРАТА НА ЦРКВИ У ПАЛОСУ (ШПАНИЈА) ОТВАРАЈУ СЕ САМО КАДА СЕ ВЕНЧАВАЈУ МУШКИ ПОТОМЦИ АЛОНСА ПИНСОНА, СОПСТВЕНИКА И КАПЕТАНА ЈЕДНЕ ОД ТРИ ЛАЂЕ КОЈИМА ЈЕ КОЛУМБО 1492. ГОДИНЕ ОТКРИО АМЕРИКУ.

СТАТУА-УБИЦА

„ПОКОЈНИКА“

СТАТУУ СЛИЧНУ КОСТУРУ, КОЈА СЕ ДАНАС НАЛАЗИ У ЈЕДНОЈ ЦРКВИ У ЛИМИ (ПЕРУ) ИЗРАДИО ЈЕ У 18. ВЕКУ БАЛТАЗАР ГАВИЛАН. ЈЕДНЕ НОЖИ ОН ЈЕ УШАО У СВОЈ СТУДИО И ТОЛИКО СЕ УПЛАШИО СОПСТВЕНОГ ДЕЛА ДА ЈЕ ДОБИО СРЧАНИ НАПАД И УМРО.

Лек

НА КАТЕДРАЛИ У ВЕЛСУ (ЕНГЛЕСКА) НАЛАЗИ СЕ КИП ЧОВЕКА КОГА БОЛИ ЗУБ. СТОЛЕЊИМА СЕ ВЕРОВАЛО ДА САМО ГЛЕДАЊЕ У ОВАЈ КИП ЛЕЧИ ОД ЗУБОБОЉЕ.

ОТИСАК

ЉУДСКОГ СТОПАЛА ОТКРИВЕН У ПЕЊИНИ АЛДАН (ФРАНЦУСКА) СТАР ЈЕ 40.000 ГОДИНА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● најдужи говор у историји одржао је амерички сенатор Џ. Ралф Џерски. Почео га је у подне 3. априла 1968. а завршио у

три часа ујутру 5. априла. Тема његовог говора била је критика пројекта плаћања рачуна за начари.

● у Фаворитену, четврти Беча, на месту где је донедавно била градска депонија, цветају локвањи на минијатурним језерима а тропске биљке расту у ве-

штачким баштама. Више од двадесет милијарди коштало је претварање градског ђубришта у парк са екзотичним цвећем у којем је засађено више од 120.000 стабала дрвећа. Један део парка постао је „башта на-

ција“ јер су у његовом стварању учествовале земље четири континента. На пример, само је Јапан послао педесет тона цвећа, других биљака и камења у боји.

● мост Ехо у Њутону Апер Фол су у Масачусету у САД прави је „брбљивац“. Гласно изговоре на реч на њему одјекује 17 пута.

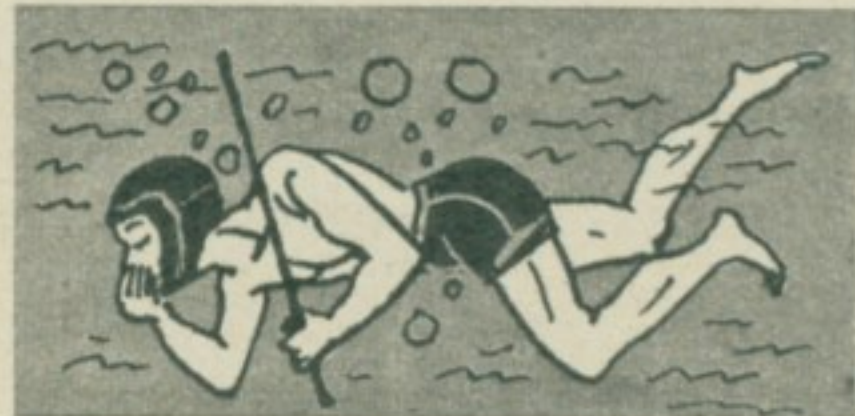
● у Спарти је постојао званичан пијанац који је свакодневно морао да се опије да би на очигледан начин показао младим Спартанцима штетност алкохола.

● рода може да доживи старост и од 70 година.

● тридесет деветогодишњи ронилац Карл Хајнц Баумгартнер из Келна у СР Немачкој постигао је нов светски рекорд у роњењу без апарата. Баумгартнер се спустио у море пред шпанском обалом Коста Браво на дубину од 81 метар. На уже, које је допирало до дубине од 90 метара, биле су утврђене ознаке између 80 и 84 метара.

Код другог покушаја Баумгартнер је изишао поново на површину после 3 минута и 17 секунди са ознаком на којој је писало — 81 метар. Приликом спуштања овај немачки ронилац користио је тег од 20 килограма који га је вукао наниже, а слободном руком стално је др-

жао затворен нос због изједначења притиска. Досадашњи светски рекордер био је Италијан Енцио Малорка који је на сцилијанској обали заронио на дубину од 78 метара.

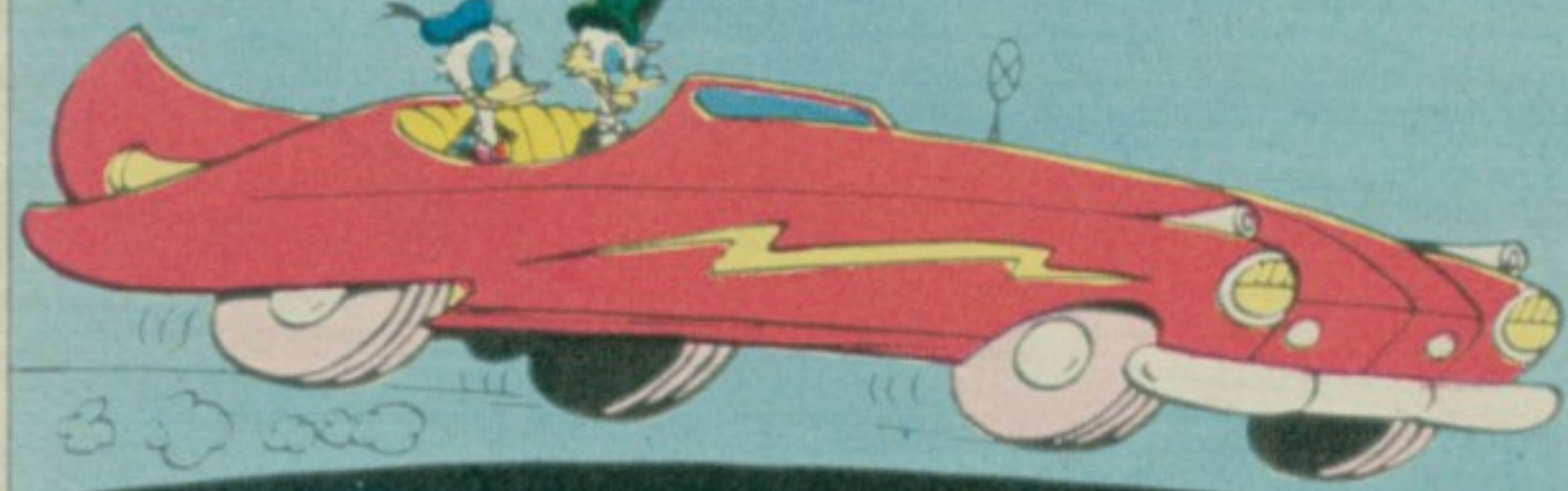
● најбржу операцију извршио је шкотски хирург Роберт Лајстон. Он је без наркозе за свега 33 секунде ампутирао руку једном пацијенту. Истина, при томе је хирург-рекордер захватио и три прста свога асистента.

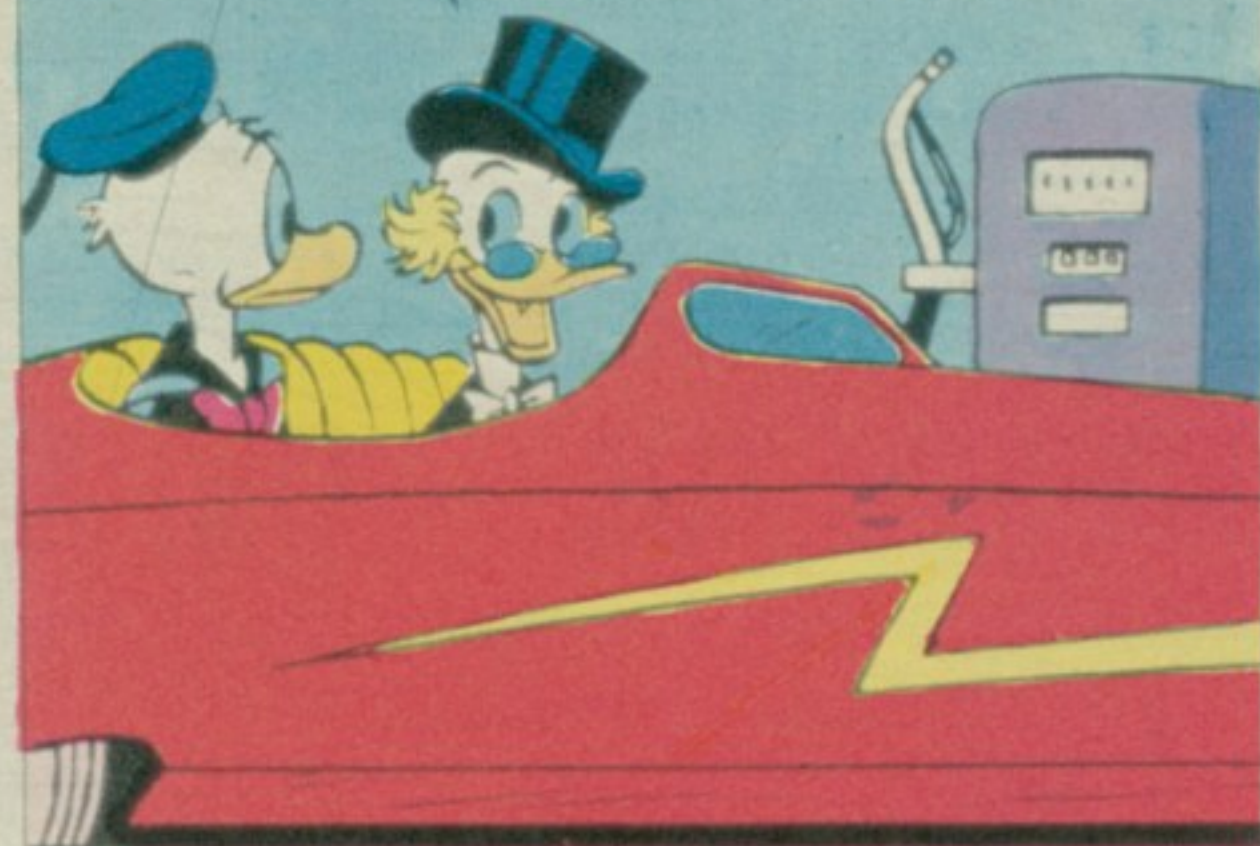
WALT
Disney

ПАЈА
ПАТАК

ПРЕ НО ШТО ТЕ
ОДВЕЗЕМ КУЌИ
МОРАМ ДО
ПУМПЕ...

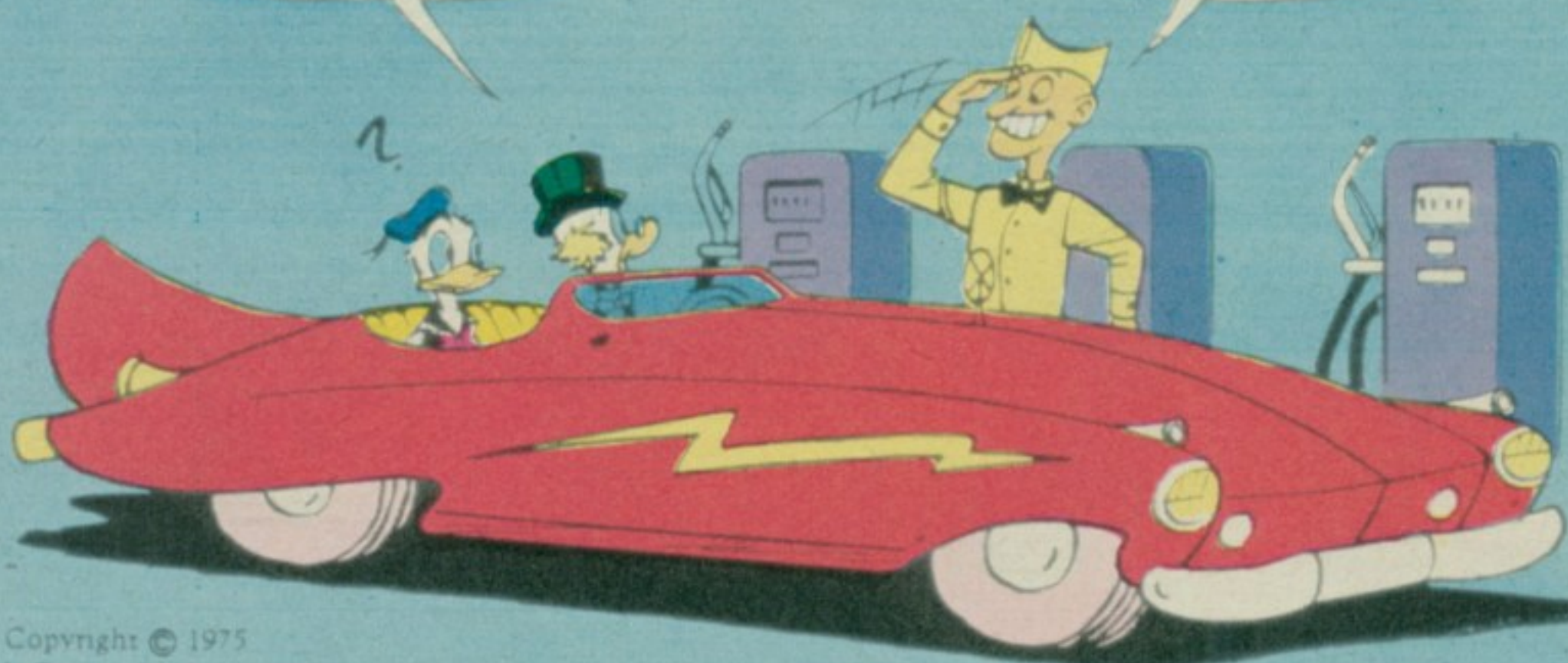

... ДА
УЗЕМ
БЕНЗИН!

НАПУНИ!

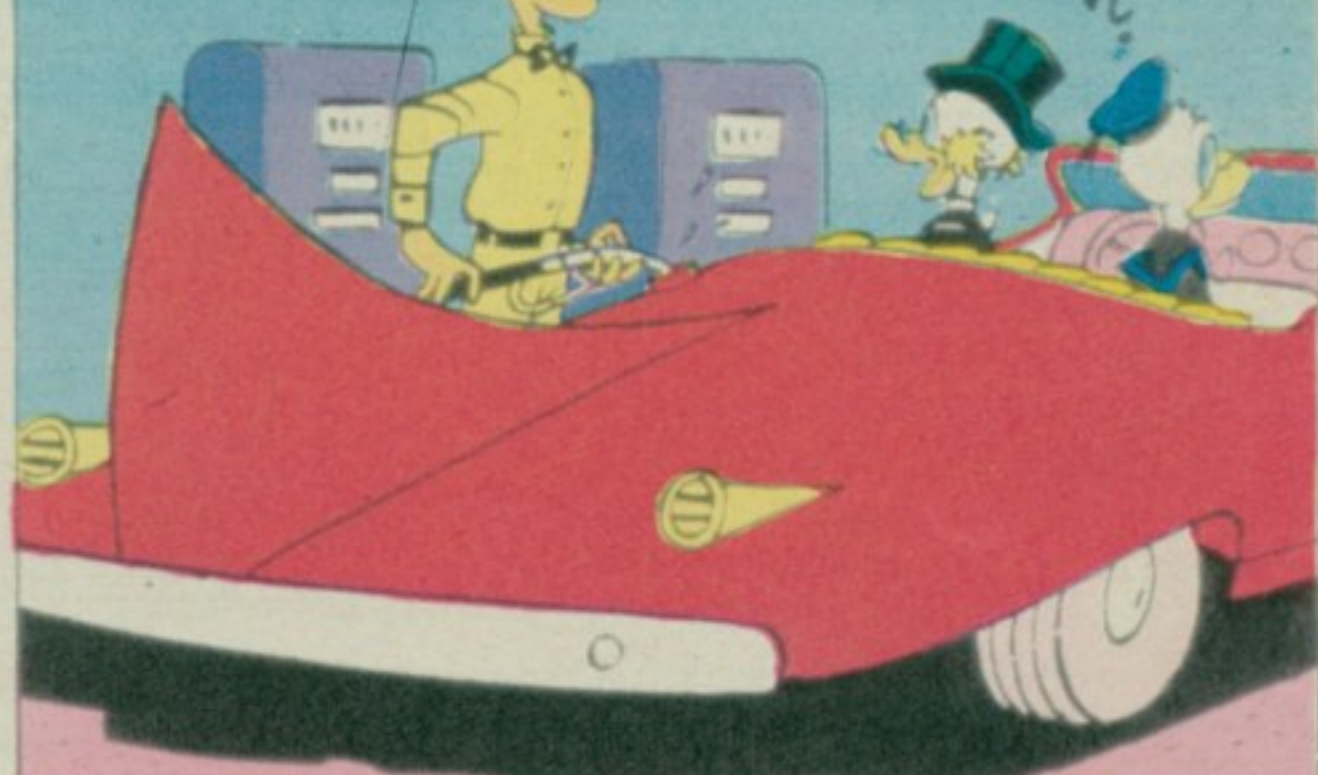
ДА, ДА...
ОДМАХ!

Copyright © 1975
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ДА ПРОВЕРИМ
ВОДУ И
УЉЕ?

НЕГО!

ДА
ПРОВЕРИМ
И ГУМЕ?

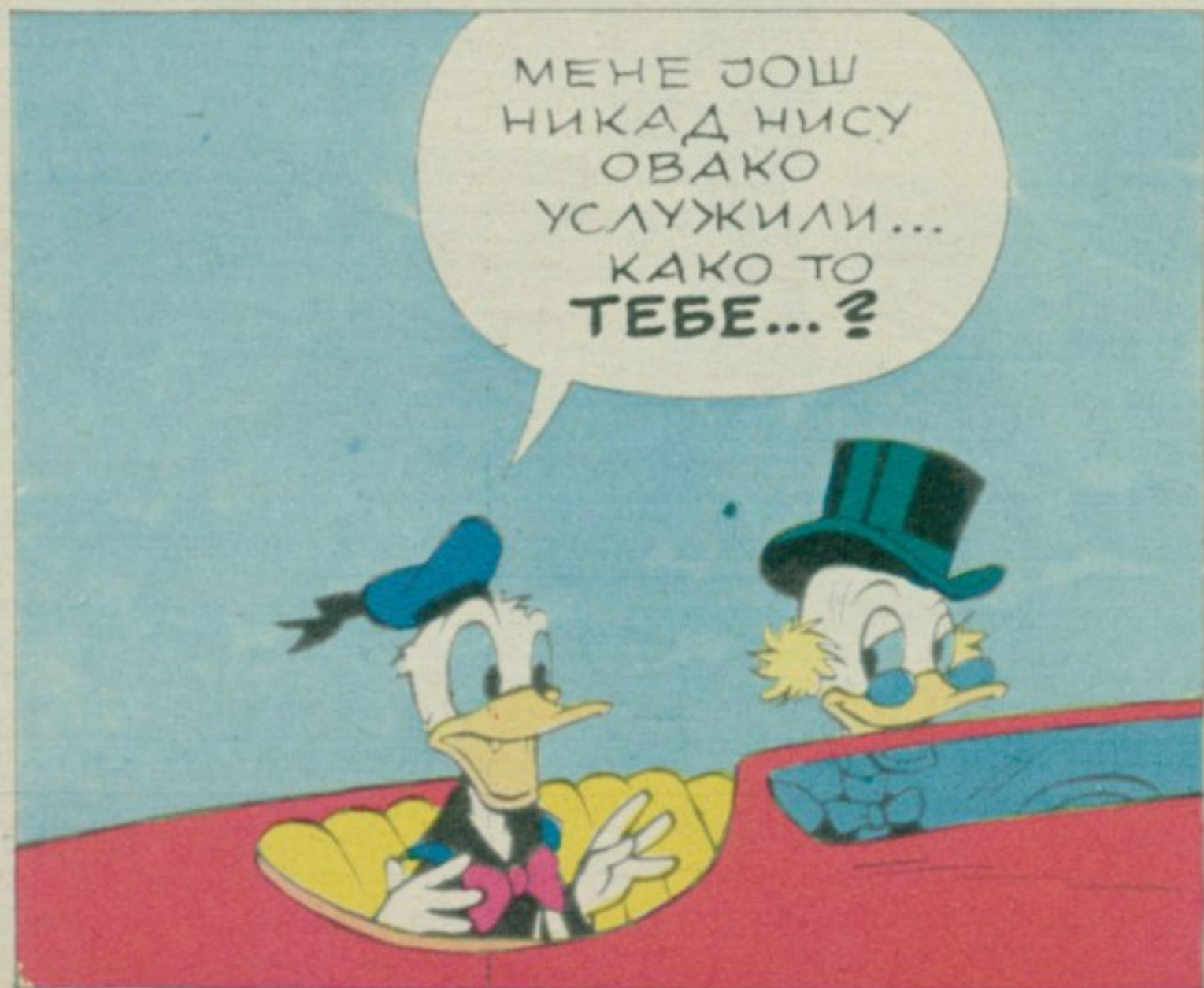
СВАКАКО!

ШОФЕРШАЈБНУ
САМ ОПР'О...
ЈОШ ДА
ОБРИШЕМ
ФАРОВЕ!

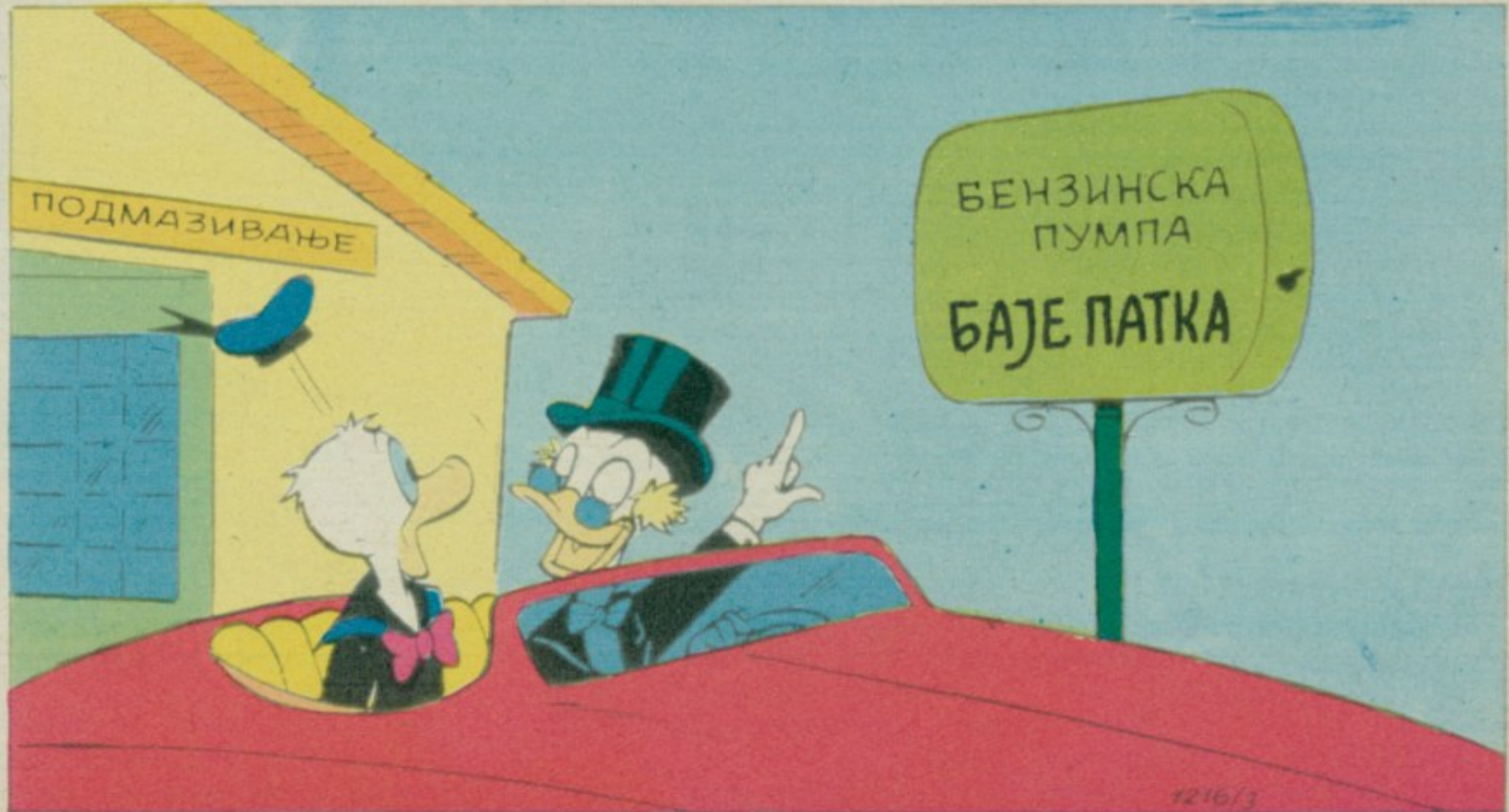

МЕНЕ ЈОШ
НИКАД НИСУ
ОВАКО
УСЛУЖИЛИ...
КАКО ТО
ТЕБЕ... ?

ПОДМАЗИВАЊЕ

БЕНЗИНСКА
ПУМПА
БАЈЕ ПАТКА

7216/3

ДЕВЕТ ГОДИНА I

ТЕК ШТО ЈЕ ОФИЦИР КРЕНУО КРОЗ МРАЧАН ТУНЕЛ, ИЗ ДУБИНЕ ЈЕ ЗАГРМЕО ЈЕЗИВ ГЛАС: — СТОЈ! КО ИДЕ?

Средином јула 1915. немачке јединице наступају на Источном фронту и руска армија ускоро мора да се повлачи са својих положаја. У августу Немци се приближавају тврђави Брест-Литовск, на десној обали реке Буг. Поред тога што је значајно војно утврђење, у Бресту се налазе војна складишта и магацини пуни оружја, муниције, хране, одеће...

Увидевши да неће моћи да задрже Брест, Руси су почели да евакуишу залихе из магацина и складишта. Кад је требало да отпочне евакуација великог интендантског складишта чији су подземни казамати били пуни хране, униформи и веша, Немци су већ били наомак Бреста. Како опромне залихе не би пале у руке непријатељу, одлучено је да се складиште дигне у ваздух.

Пуковник који је командовао интендантским складиштем затражио је од команде одобрење да не уништи цело складиште већ само улаз у подземље. Тако ће га сакрити од непријатеља и кад касније Брест ослободе наћи ће своје залихе нетакнуте.

Команда је прихватила пуковников предлог и инжењерци су на брзину дигли у ваздух улаз у подземне казамате. Кад су после неколико часова Немци ушли у Брест, нашли су тврђаву пуну и у рушевинама.

ИЗНЕНАЂЕЊЕ ПОД РУШЕВИНАМА

Током следеће две године руска армија није успела да поврати Брест. А онда 1917. избија октобарска револуција, годину дана касније долази до прањанског рата у којем се пуковник интендантске службе из Бреста бори на страни белогардејаца и због тога, после победе Црвене армије, мора да напусти земљу.

У иностранству, оставши без средстава за живот, пуковник се сетио затрпаног складишта у Бресту који се сада налазио на пољској територији. Средином 1924. он путује у Варшаву решен да прода своју тајну.

У Варшави су поверовали у пуковникову причу па је у Брестовску тврђаву

одмах упућена једна војна јединица да, према детаљним упутствима, рашчисти рушевине и пронађе подземне казамате.

После неколико часова копања пољски војници су открили камени свод подземног тунела. Затим се кроз широк отвор пробијен у своду у помрчину складишта с бакљом у руци спустио један подофицер. Тек што је направио неколико корака кроз тунел, из дубине је загрмео глас:

— Стој! Ко иде?

Подофицер је застао као

укопан да би већ следећег тренутка престављен потрчао напоље.

— Плашљивац! Кукавица! — грдио је официр кад је чуо због чега је овај побегао из тунела. Сада се

и официр спустио у подземље. Не слутећи ништа, осветљавао је бакљом влажне зидове тунела и, корак по корак, спуштао се све дубље. И тада, одједном се зачуло на руском:

— Стој! Ко иде?

Официр није могао да верује: да ли је то заиста људски глас. Опрезно је направио још неколико корака. У тишини се тада јасно чуло шкљоцање затварача пушке. Под земљом се налазио жив човек и то, сигурно, руски војник!

ПОД ЗЕМЉОМ

Отпочели су дуги преговори између пољског официра и руског стражара. Официр је стражару најпре објаснио шта се све догађало на земљи за ових девет година. Рекао му је да царска армија у којој је он служио више не постоји, навео име његовог бив

„Вечити стражар“, како су га ускоро прозвали, изгледао је као да је дошао са оног света: густа тамна коса падала му је преко рамена и леђа, а брада сазала све до колена. Али, одело на њему било је чисто и уредно: необичан дугачак шињел са еполетама, готово нове чизме од коже...

Један пољски војник случајно је обратио пажњу на стражареву пушку коју је овај још чврсто стезао уза се. Затражио је да му је да и стражар се тешка срца од ње одвојио.

Била је то обична стара руска пушка, модел из 1891, али изгледала је као да је малочас узета из војне касарне где се оружје држи у беспрекорном стању: била је брижљиво очишћена а затварач и цев добро подмазани. И муниција је била чиста и уредно сложена у фишеклији.

Изненађени војник је упитао стражара како је успео да за све те године под земљом одржи оружје у оваквом стању.

— Хранио сам се храном из конзерви којих још има у складишту — објаснио је стражар — а машићу из њих подмазивао пушку и муницију.

ОТВОР ЗА ВЕНТИЛАЦИЈУ

Оног дана кад је дигнут у ваздух улаз у подземно складиште — испричао је стражар касније Пољацима — он се налазио на стражарском месту у тунелу. Инжењерци су се сигурно журили јер су Немци већ били пред Брестом и, кад је све било спремно за дизање у ваздух, нико није дошао да провери да ли је у складишту остао неко од војника. У журби сви су заборавили на стражарско место под земљом а стражар је стрпљиво чекао смену стојећи, по прописима, у влажном полутамном казамату. Понекад су до њега стизали гласови сапера који су постављали експлозив. И одједном, негде изнад њега, одјекнула је експлозија. Земља се затресе под његовим ногама, затим га је обавила непрозирна тама.

У први мах стражар је очајавао, али је ускоро схватио да он ту не може ништа да учини, осим да почне да се привикава на своје подземно пребивалиште. Почео је да га испитује и претражује.

У складишту су се налазиле опромне залихе пексимића, сушеног војничког хлеба, конзерви и друге хране. За храну није морао да се брине. У складишту је било и воде па чак и јефтиног дувана, шибица и много цвећа. Уз то, стражар је ускоро открио да је на једном месту на своду

тунела пробијен отвор за вентилациону цев која није била потпуно затрпана земљом.

Иако је био потпуно одсечен од света, он је под земљом имао све што му је било неопходно да преживи чак и неколико година. Преостало му је једино да чека и да се нада да ће се руска армија, кад-тад, вратити у Брест и отворити затрпано складиште.

СВАКЕ СУБОТЕ КУПАЊЕ

У његовом подземном животу постојали су догађаји који су нарушавали једноличност тока времена.

По причању, подземни стражар је имао свој необичан календар. Сваког дана кад се горе, у уском отвору цеви за вентилацију, гасио бледи траг светлости, он је на зиду тунела правио удубљења. Чинио је то сваког дана а у недељу правио удубљење веће од осталих.

Суботом се у почетку придржавао правила о обавезном купању. Касније, плашећи се да не остане без воде за пиће, ређе се купао, али је суботом редовно одлазио у одељење где су се налазиле униформе и узимао из великих свежњева чист пар војничког веша и нове обојке. Прљав веш уредно је слагао крај зида казамата. Та гомила, која је расла сваке

недеље, била је његов календар: четири пара прљавог веша означавала су да је прошао један месец, а педесет и два пара — година.

Оног дана кад су га открили Пољаци у подземном тунелу налазило се преко четири стотине и педесет парова прљавог веша!

„Вечитог стражара“ су из Берста одзели у Варшаву где су га лекари прегледали и констатовали да је ослепео заувек. Власти су му, наводно, предложиле да остане у Пољској, али је он желео да се врати у домовину. Ускоро је отпутовао у Украјину или на Дон. Ту му се губи сваки траг.

● ● ●

Причу о „вечитом стражару“ први пут сам чуо у Бресту док сам трагао за херојима Брестовске тврђаве и — нисам у њу поверовао. Ускоро сам је чуо од још неколико људи; једни су ми рекли да за њу знају по причању других, а други — да су читали у новинама!

Кад сам касније у западној Белорусији нашао неколико бивших војника пољске армије који су се за време првог светског рата под командом Пилсудског борили на страни Аустрије и Немачке, поново сам чуо исту ту причу. Војници су се сећали да им је један сфидир 1924. године читао из неких варшавских новина о невероватном подвигу „вечитог стражара“ Брестовске тврђаве.

Сад више, готово, није било сумње да је цела та прича истинита. Ипак, она је за мене остала легенда јер нисам успео да сазнам ни име „вечитог стражара“ ни место где живи.

С. С. Смирнов

После дугих преговора стражар је најзад пристао да изиђе напоље.

шег претпостављеног — пуковника који је Пољацима открио тајну о складишту.

ОСЛЕПЕО НА СУНЦУ

Најзад, стражар је пристао да напусти своје стражарско место. Пољски војници сјатили су се у тунел и помогли му да изиђе напоље на сунцем обасјану земљу. Они још нису стигли да се освесте од изненађења кад је стражар одједном заурлао покривајући лице рукама. Тек тада су Пољаци схватили да је провео девет година у помрчини и да је требало да му повежу очи пре него што га изведу на светлост дана. Сада је било већ касно — стражар је ослепео!

Кад је дошао себи од чуда, официр је покушао да преговара: објаснио је ко је он и зашто је дошао.

— Ја сам постављен да чувам складиште — одговорио је глас из помрчине — и не смем никог да пустим овамо!

Запањени официр је упитао стражара да ли зна колико се већ налази овде, под земљом.

— Знам! — одговорио је стражар. — На стражарско место постављен сам пре девет година, у августу 1915, и не могу да га напустим док не будем смењен.

Природа

ЛИПОЧКА НЕ ВОЛИ САМОЋУ

Тигрица Дина из зоолошког врта у Алма-Ати, у Совјетском Савезу, није се бринула за троје младунаца које је донела на свет. Два тигрића су угинула а треће је „усвојила“ Лидија Саринаова, доктор филозофије. У дому Саринових мала тигрица, коју су назвали Липочка, брзо је расла. О њој су се бринули сви укућани, хранили је, играли се с њом, купали. Све је било добро да Липочка већи део дана није морала да проводи сама. А она самоћу не подноси и тада урла да се надалеко чује. Због тога је, чим је навшила шест месеци, Липочка морала да се врати у зоолошки врт.

СПОРТСКА КВИЗИЈАДА

У БОРБИ ЗА ПЕЖАР

1

Знаете ли који је чувени аутомобилиста освојио титулу светског првака возећи аутомобил фирме која у свом називу садржи презиме тог шампиона?

2

Пехар председника Тита освајало је досад само шест фудбалских клубова. Знате ли који су то клубови?

3

Један београдски голман са успехом игра у француском фудбалском првенству. Како се он зове и за који је клуб играо код нас?

Набројте пет спортова са лоптом који се налазе на програму олимпијских игара?

4

5

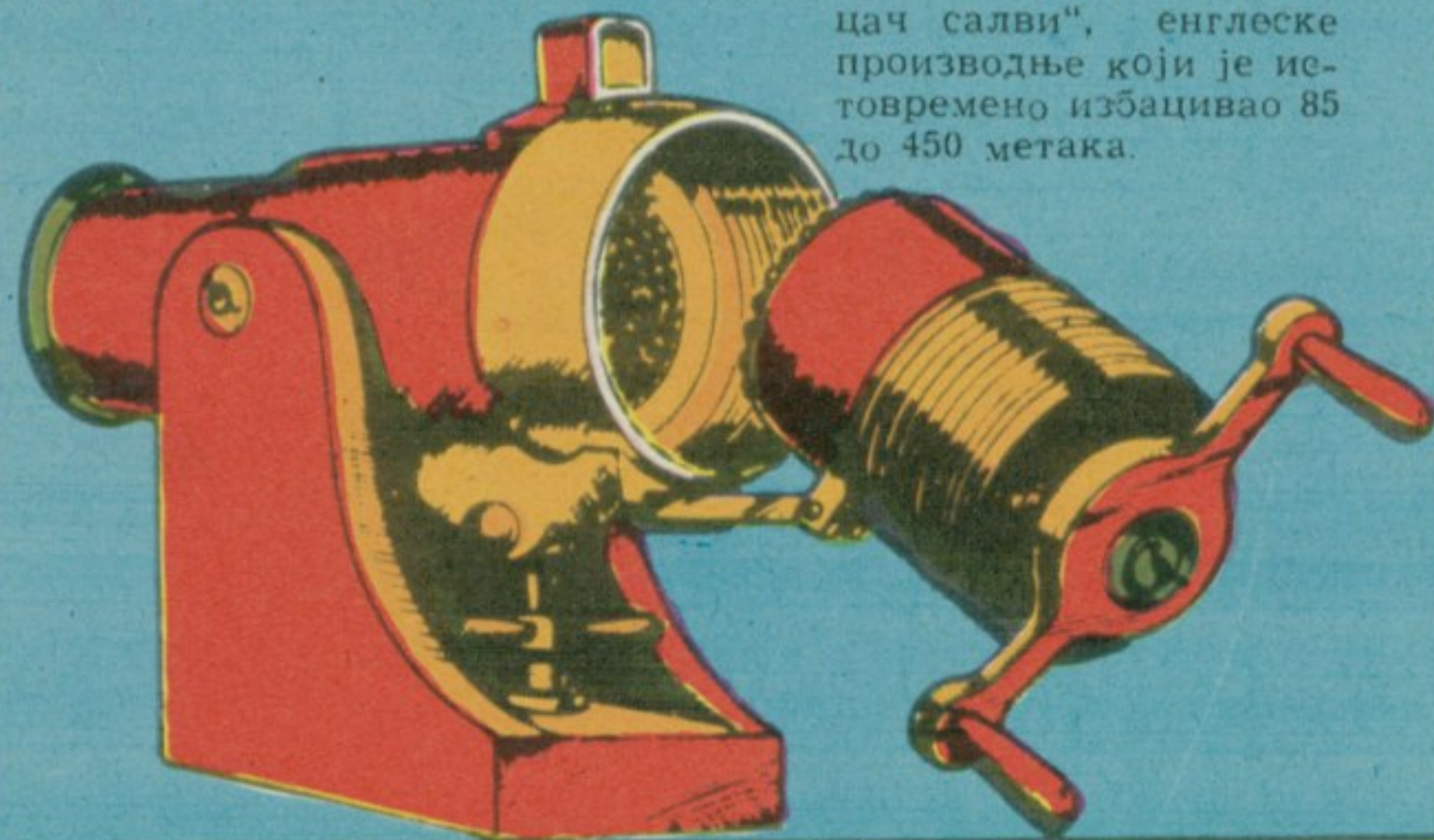
ОДГОВОРИ:

1. Возач Џек Бребекхем, а возио је кола марке "Бребекхем-Ренко", 1966. године. 2. Ових шест клубова освајало је пехар Председника Републике: Црвена звезда 9 пута, Динамо 5, Партизан, Хајдук и ОФК Београд по 4 пута и Варадар једанпут. 3. Иван Ђуриковић, бивши вратар Партизана, сада је голман Сент Етјена у Француској. 4. Ламанш на релацији Француска — Енглеска преминао је Енглез Вадар Тем 1927. године, а 1934. године пренимао га је у скупотом праву. 5. На програм олимпијских игара налазе се ових пет спортова са лоптом: фудбал, кошарка, ватерполо, одбојка и рукомет.

Слобода се брани и оружјем...

18

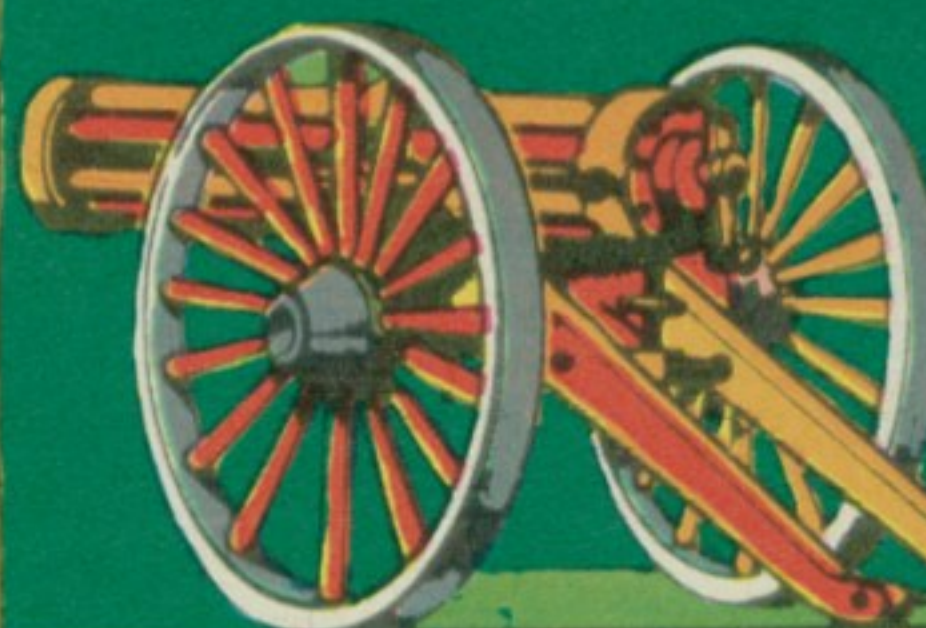
У другој половини 19. в. појављује се више врста ватреног оружја повећане брзине гађања, међу којима је и овај „бацил салви“, енглеске производње који је истовремено избацивао 85 до 450 метака.

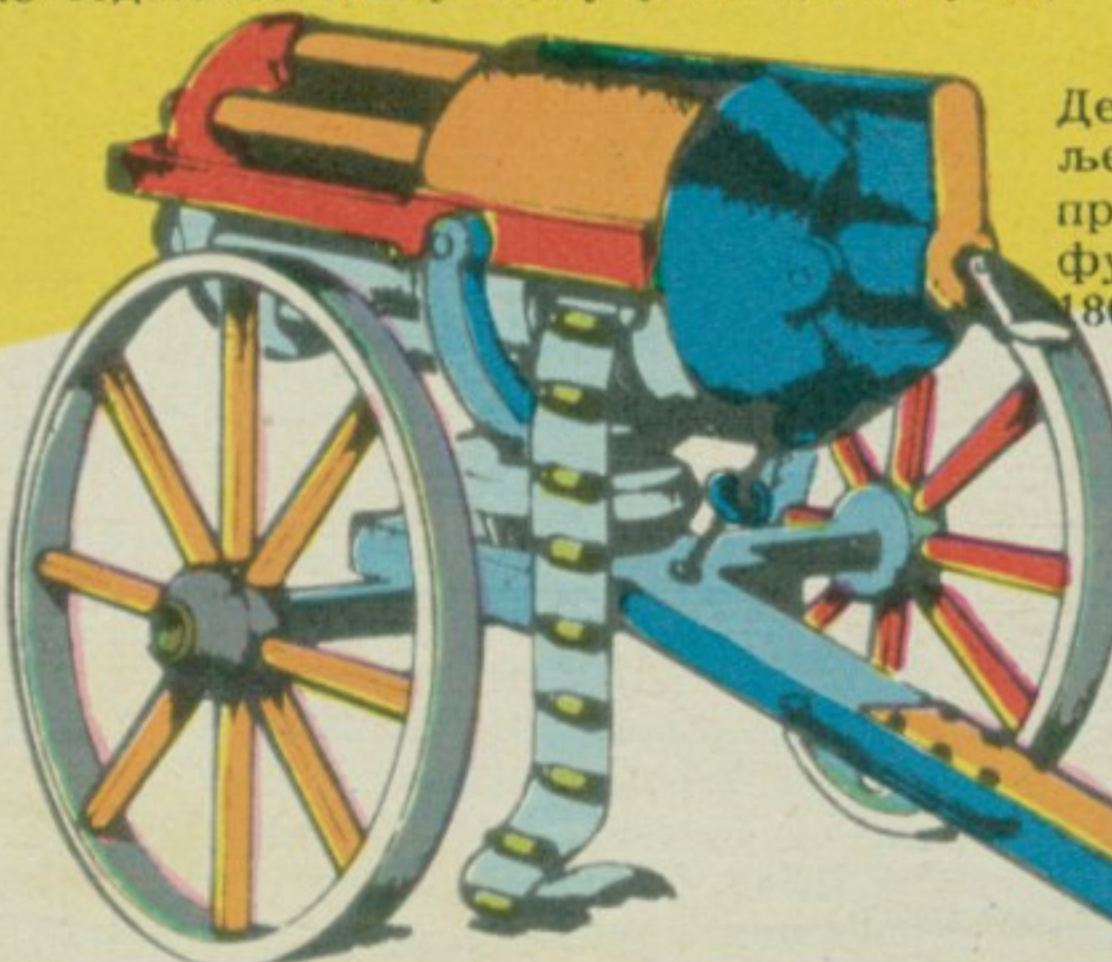
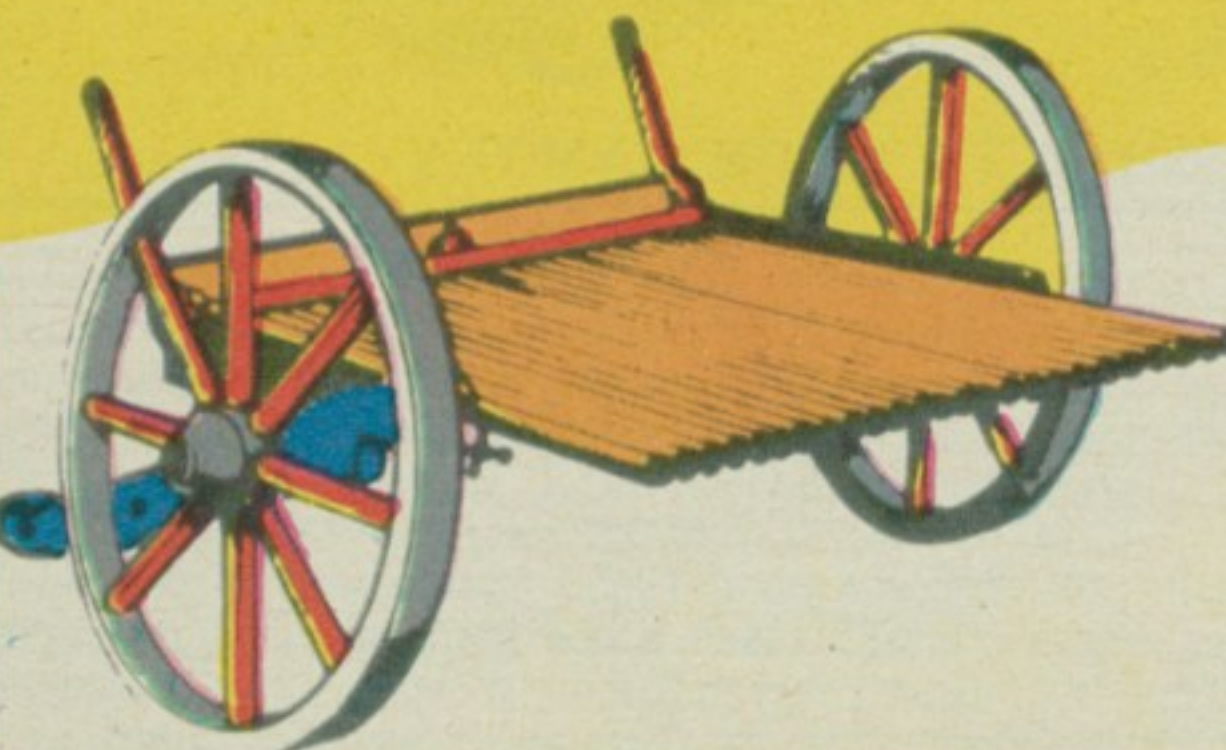
Оружје на цртежу лево, названо вероватно по свом творцу „Белингхарст — Река“, конструисано је 1861. године у

Америци а састојало се од двадесет и пет цеви од којих је свака избацивала по седам метака у минути на даљину од

У Америци се као претеча митраљеза појављују ватрена оружја са већим бројем цеви, монтираних на покретном столу, као и оружја са посебним механизмом за уношење и опалне метке и извлачење чауре. На цртежу је митраљез „рипиди“ из 1861. године. Њега је заменио „гатлинг“ из 1862. године који је употребљен у америчком грађанском рату.

хиљаду метара. У средини је митраљез Бејли конструисан 1876. године такође у Америци.

Десно је митраљез „диран“ на принципу центри фуге, Француска 1869. године.

ОЛИМПИЈАДА У СВЕТОЗАРЕВУ

Кад сам кроз отворен прозор чуо како мој глас одјекује са звучника у средини логора и преноси се по целом градилишту, за тренутак сам се збунио јер је остављао озбиљнији утисак него што сам очекивао.

— Пред више од десет хиљада посетилаца на великом стадиону у Хелсинкију игра се други минут утакмице између фудбалске репрезентације Југославије и фудбалске репрезентације Индије. То је први сусрет на овогодишњој Олимпијади која се одржава у главном граду Финске. У нашој репрезентацији играју играчи „Првене звезде“: Митић, Огњанов и Станковић, играчи „Партизана“: Чајковски, Бобек и Зебец и играчи „Хајдука“: Вукас и Беара... — сипао сам речи у микрофон наше разгласне станице трудећи се да што верније опишем Радивоја Марковића.

На градилишту фабрике каблова у Светозареву сви као да су само на то чекали: бригадири су напуштали своја места и окупљали се око звучника — да чују директан пренос фудбалске утакмице из Хелсинкија!

СПОРТ БРОЈ ЈЕДАН

Почетком јула 1952. године (био сам тада студент друге године Филозофског факултета у Београду) отишао сам на радну акцију у Светозарево где је око две хиљаде омладинаца учествовало у изградњи фабрике каблова.

Тога лета у Хелсинкију је требало да се одржи Олимпијада, друга послератна. Невине су писале да је у главни град Финске ступовало сто тридесет и осам наших такмичара који ће се такмичити у једанаест спортских дисциплина. Међу њима су се налазили и фудбалери, по многим проценама најдељалији састав свих времена: Беара, Станковић, Црнковић, Чајковски, Хорват, Бошков, Огњанов, Митић, Вукас, Бобек и Зебец!

Знао сам из новина да је први сусрет на Олимпијади, која почиње 15. јула, утакмица између наше и

НИСАМ РАЗМИШЉАО ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ КАД УЗБУЂЕНИ НАВИЈАЧИ СХВАТЕ ДА ПРЕНОС УТАКМИЦЕ НЕ ВРШИМ ИЗ ХЕЛСИНКИЈА ВЕЋ—ИЗ НАШЕ РАЗГЛАСНЕ СТАНИЦЕ!

индијске фудбалске репрезентације. Фудбал је те године био спорт број један и бригадири су с нестрпљењем очекивали овај сусрет. Због тога сам сковао

Опонашајући глас Радивоја Марковића почео сам да „сликам“ атмосферу на олимпијском стадиону. Описивао сам све до детаља, чак изразио жаљење

план како да се нашалим са њима и прекратим то дуго ишчекивање „директним преносом“ из Хелсинкија, у ствари из наше разгласне станице.

Момци из разгласне станице нису се много двоумили кад су чули мој план. Укључили су озвучење и пружили ми микрофон. Неколико мојих другова из бригаде „Јован Поповић“, који су са мном учествовали у ковању ове „завере“, распоредили су се по градилишту да мотре каква ће бити реакција кад пренос отпочне.

што слушаоци не могу преко својих радио-апарата да чују интонирање државних химни јер се ми, спортски коментатори, налазимо у

специјалним кабинама и звуци музике до нас не допиру.

У ПИТАЊУ ЈЕ ЧАСТ

Разгласна станица налазила се у средини логора па сам имао одличан преглед свега што се напољу догађало. Видео сам на оближњем ћувику студенте економије, који су на радној акцији учествовали у саставу бригаде „Владимир Перић Валтер“, како слушају неко предавање. Кад су чули да је отпочео директан пренос из Хелсинкија, скочили су и, као по команди, појурили у логор. У том тренутку ја сам набрајао имена наших репрезентативаца. Знао сам их напамет, док је са индијским фудбалерима, чија компликована имена нисам могао да запамтим, ишло мало теже. Знао сам да у том тренутку нико неће водити рачуна о томе да ли изговарам права имена или их измишљам.

— Фаул у корист наше репрезентације! — наставао сам да преносим сусрет гледајући кроз прозор како се бригадири и даље окупљају око звучника. — Лопта је код Митића. Митић додаје Станковићу, Станковић Огњанову, Огњанов Вукасу. Врзогои Вукас продире напред. Ово је изванредна прилика за наше играче! Вукас и даље води лопту и, ево, један снажан шут и — гол! Гол! Један: нула за фудбалску репрезентацију Југославије...

У логору је настало одушевљење. Бригадири скачу од радости, бацају капе у вис. Понесен овим, одлучио сам да Индијцима дам још један гол.

У тренутку кад је резултат за нашу репрезентацију био два:нула у разгласну станицу је утрчао један од мојих другова и јавио да је главни штаб прекинуо састанак због пре

носа утакмице. У питању је била част нације...

Било би најбоље да сам тада прекинуо, али дошао сам на идеју да мало завадим страсне навијаче „Звезде“ и „Партизана“ којих је међу бригадирима било много.

Повео сам „Звездиног“ бека Станковића према противничком голу и уместо да шутира, пустио га да изгуби лопту коју су докопали индијски играчи. Они воде лопту према нашем голу и једним снажним ударцем мењају резултат. Сада је два:један...

ПРЕВАРИО САМ СЕ

Гледајући комешање напољу, знао сам да партизановци негодују. Настала је препирка међу навијачима, а код мене наступила криза: чинило ми се да ћу да експлодирам од смеха.

— Десет минута игре — наставао сам једва се уздржавајући да не проронем у смех. — Митић... Станковић... Бобек... Митић Чајковски. Чајковски продире напред. Лопта је сада код Митића. Митић се спрема да шутира и — гол!

Поново је настало одушевљење међу бригадирима. Капе су полетеле у вис, али ја више нисам могао да издржи. Почео сам да се гушим од смеха. Покушао сам да објасним бригадирима да је ово била само шала и да се недам да ми неће замерити. Али, грдно сам се преварио.

У логору је неколико секунди владала тишина, бригадири су занемели од разочарења, од беса, а онда појурили на разгласну станицу. Хтели су да ме линчују...

Неколико сати касније сазнали смо да је наша фудбалска репрезентација победила фудбалску репрезентацију Индије. Резултат је био десет:један!

Драган Никитовић

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

Ако сте били на радној акцији и доживели нешто занимљиво, опишите то и пошаљите „Забавнику“. Најинтересантније прилоге ћемо објавити и хонорисати. Пишите на машини или руком, али да не буде дуже од четири странице. Свој прилог пошаљите на адресу „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд, са назнаком ПРИЧА СА РАДНЕ АКЦИЈЕ.

У периоду 1541—1543. године Турци су освојили средњи део Славоније, до линије Вировитица — Пакрац — Велика. По оснивању пакрачког санџака турске провале у Хрватску постале су чешће.

Да би се спречило даље продирање Турака, приступило се стварању Славонске крајине, а постепено су осниване и капетаније — копривничка, крижевачка, иванићка. Закључком Хрватског сабора, Иванић-Град је 1567. године утврђен против провала Турака, који су га више пута опседали.

Међутим, турска активност се све више преносила на подручје између Уне и Купе, на Хрватску крајину. Деценијама је турска војска низала успехе захваљујући бољој организацији, а и неслози у Хрватском сабору, па и у самом народу. Под управу аустријског надвојводе Карла, Крајина прелази 1578. године и већ осамдесетих година 16. века била је

спремна да успешно одолева турским нападима.

Пакрачки санџакбег Али-бег провалио је 1586. године ради пљачке, са јачим одредом коњаника и пешака у крижевачко подручје до села Пресека. По оцени тадашњег крижевачког капетана, Али-бег је имао 3000 коњаника и 500 пешака. На повратку су одред гониле крајишке снаге копривничке, крижевачке и градачачке капетаније. Крајишким војницима се пред битку придружио и бан Тома Ердеди са 500 коњаника и пешака. Негде у рејону данашњег Иванић-Града и Клоштра Иванића (горњи Иванић), банске и крајишке чете су 6. децембра 1586. године изненада напале турски одред. У краткој борби главнина турског одреда била је разбијена и одбачена преко реке Чазме. У боју је погинуо и Али-бег.

У редовима крајишника борили су се и насељеници — пребези са турске територије, који ће касније имати видног учешћа у борбама против Турака.

БИТКА КОД ИВАНИЋ - ГРАДА

ТРОЈИЦА У ПЛАМЕНУ

Тежак августовски дан Жива у термометру вртоглаво се попела изнад нуле. А посао је морао да се обавља као и сваког другог „обичног“ дана.

Веселин Радовановић, пословођа у Грађевинском предузећу „7. јули“, није имао ни тренутка предаха. Тог дана је, мимо осталих дужности, учествовао и у техничком прегледу тек завршеног објекта. Пред крај радног времена вратио се у канцеларију да обави још неке послове. Издавао је упутства, одговарао на телефонске позиве. Његов сестрић Сава већ је нестрпљиво погледао на сат. Веселин му је јавио да дође по њега и, ево, никако да крене. Најзад! Управо су излазили кад телефон опет зазвони. Веселин подиже слушалицу...

— Морам хитно да пронађем једног водоинсталатера — рече Веселин кад је завршио разговор. — Овде нема ниједног, а неког морам пронаћи.

И са сестрићем пође у обилазак градилишта. Пут их је нанео и поред дечјег вртића у Паштровићевој улици на Звездари. Ту су се изводили неки редови и Веселин уђе у зграду.

БЕЖИТЕ!

Сишао је у сутерен. Тамо је затекао своје познанике Владу Стефановића и Владимира Арсића.

— Баш добро да те ветар нанесе — рече један од њих. — Под смо баш премазали лепком, још само да обележимо правац и поставићемо винас-плочице.

Веселин се без речи прихвати посла. „Зачас ће то бити“, помисли. Канап је већ био уваљан у прах-боје. Арсић и Стефановић затегли су крајеве канапа, а Веселин га је ухватио по средини, затегао као струну на луку и пустио. На лепљивом бетону остао је јасан и прав траг. Док су сва тројица гледала у обележени правац за први ред винас-плочица, до њих допреше повици:

— Ватра! Бежите! — престрављено је викао Веселинов сестрић.

Збуњено су се погледали. Каква ватра? Шта то Сава виче? Усправили су се, осврнули наоколо и — већ су били опкољени ватром. Затечени, стајали су као приковани. А ватра је израстала из пода, из ваздуха, одасвуд. Просторија се за трен претворила у пламену коцку.

Ужаснуто се згледаше: уз њихову одећу лизали су пламенови ватре. Три човека као три тек запаљене буктиње покренуше се.

ВЕСЕЛИН СЕ НЕ ПРЕДАЈЕ

Ватра и дим скривали су излаз. Веселин је насумце кренуо и — сударио се с ужареним зидом. За-

**ВАТРА ЈЕ ИЗРАСТАЛА ИЗ ПОДА,
ИЗ ВАЗДУХА, ОДАСВУД. ПРО-
СТОРИЈА СЕ ЗА ТРЕН ПРЕТВО-
РИЛА У ПЛАМЕНУ КОЦКУ.**

слепљен ватром и болом беспомоћно је тумарао тражећи излаз. Владу и Владимира није могао да види.

Ни сам није знао како је успео да изиђе. Кад се домогао излаза у врели летњи дан угледао је Владу Стефановића. Ваљао се по

земљи покушавајући да угаси пламен на себи. Несвесно, Веселин се спусти на земљу. Лежао је и ваљао се по топлој земљи и пламенови су, мало-помало, нестајали. А онда је, ни сам не знајући зашто, устао.

Почео је да хода и поскакује.

Сваки покрет задавао му је ужасни бол али није посустајао. Осећао је само да мора да свлада нешто страшно. Повремено га је хватала вртоглавица, понестајало му је снаге. Али свест да не сме да посустане надјачавала је сваки бол, савладавала несвестицу. А и здрава стопала помагала су му да се одржи на ногама. На срећу, гумени ђоновци на ципелама заштитили су стопала од ватре.

Са панталона отпадала су парчад тканине, а понегде је опечено тело упило у себе делове одеће. Зној са здравих делова тела клизио је на спекотине и појачавао болеве. Али Веселин се никако није предавао.

Покрети су му постајали спорији, тешко је дисао. Тај проклето топао дан без дашка ветра! Заслепљив сјај сунца спречавао га је да гледа. С напором је покушавао да подигне капке и види шта је са Арсићем. „Њега није било кад сам изишао“, мислио је Веселин.

ОПЕКОТИНЕ ТРЕЋЕГ СТЕПЕНА

А Владимир Арсић, кад је изишао из запаљене просторије, сетио се да је ту негде чесма и лавабо. Сав у пламену, отрчао је тамо и гасио се водом. Када је изишао напоље, преврћао се у страшним мукама.

Људи из суседства истрчали су чим су зачули Савине повике, али су били од мале користи.

— Жене, донесите јаја — покушао је да се снађе неко од окупљених. — Нека се измажу. То ће им помоћи.

Док су чекали кола станице за хитну помоћ премазивали су се јајима. Чинило им се да им то помаже, мада болови нису престајали.

Пошто санитарска кола нису стизала, неко од присутних понуди свој аутомобил да их превезе до најближе болнице. Није било нимало лако сместити их у аутомобил. Јечали су од болова, али били су свесни да морају што пре стићи до болнице.

Уз пут су зауставили санитарска кола која су наилазила и прешли у њих. Мислили су да ће, захваљујући звучном сигналу, пре стићи до болнице. За несрећу, морали су да обиђу неколико болница док нису примљени.

☆

Тај дан, 11. август 1971. године, Веселин Радовановић неће никада забравити. Лекари су успели да њега и Владу Стефановића спасу. Међутим, Владимир Арсић, који је задобио опекотине трећег степена, није могао да преживи.

Шта је изазвало пожар, није било лако утврдити. Тога дана температура и притисак били су веома високи, тако да запаљиви гасови који су испаравали у просторији нису могли да се ослободе.

Д. Радосављевић

У КРУГУ ПОРОДИЦЕ: ЛУКАВИ ДЕДА

НАДНИЦА ЗА

Првак света формуле 1 за прошлу годину Емерсон Фитипалди.

ВОЗАЧИ СПОРТСКИХ АУТОМОБИЛА ФОРМУЛЕ 1 НИКАДА НЕ ЗНАЈУ ДА ЛИ ЋЕ ЖИВИ ДОЧЕКАТИ КРАЈ ТРКЕ. И ПОРЕД ТОГА, СТАЗА ИХ ПРИВЛАЧИ МАГНЕТСКОМ СНАГОМ.

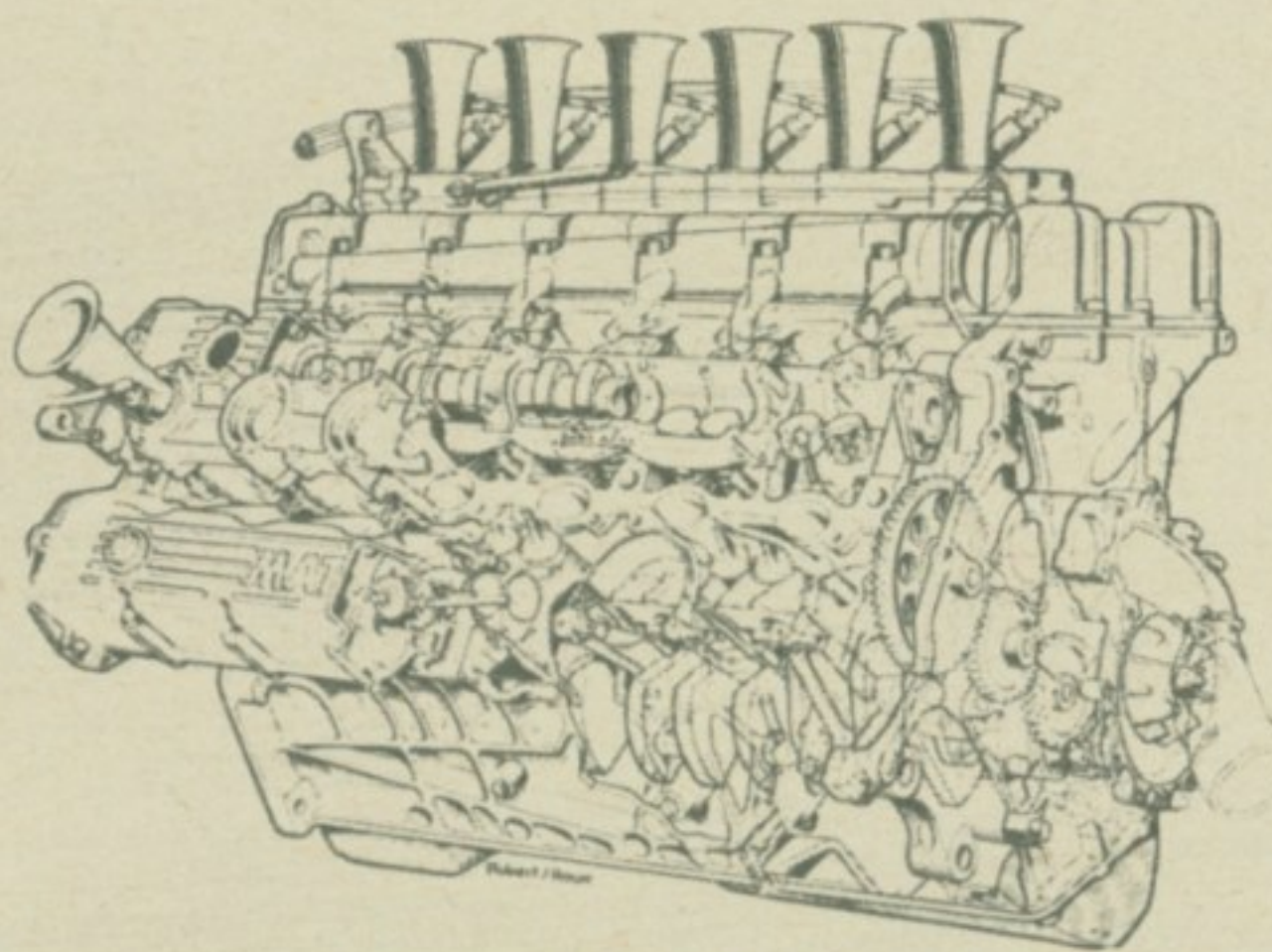
Само добри познаваоци аутомобилизма знају праву истину: многе трке на којима гледаоцима застаје дах у грудима нису нимало опасније од војне кроз градску саобраћајну гужву. Ни „24 часа Ле Мана“, ни „1.000 километара Монце“, нису „праве трке“ у којима возач ризикује живот кад год седне за волан.

Трке формуле 1 су нешто друго. На њима се гине — за таштину, славу и новац.

СТРОГА ПРАВИЛА

ФИА, Међународна организација која управља аутомобилистичким спортом и окупља ауто-клубове и националне савезе из целог света, једина одређује правила трка, време и место њиховог одржавања, особине аутомобила који учествују, врсту и облик тркачких стаза и, што је најважније, врши поделу аутомобила на категорије и групе према њиховој техничкој конструкцији.

Поделу аутомобила по групама ФИА објављује у правилнику који се зове „Анекс Ј“. То је вероватно „најпопуларнији“, а свакако најпознатији спортски документ. У њему су прецизно одређена техничка решења која спортски аутомобили сваке категорије и групе морају имати, шта-

Овако изгледа мотор „матре“. На сваком, од укупно 12 цилиндара, налазе се по 4 вентила.

више и врсте горива. Фабрички конструктори се морају придржавати ових услова, ако желе да њихова возила учествују на тркама јер је ФИА прописујући техничко решење аутомобила истовремено одредила на којој трци аутомобил може да учествује.

Према „Анексу Ј“ тркачки аутомобили формуле 1, 2 и 3 намењени су искључиво за брзинске трке на писти или затвореној стази. Генерално се називају међународне формуле, а разликују се по конструкцији и снази мотора, мада споља гледано међу њима и нема разлике.

Док у трци „12 часова Себринга“, „24 часа Дајтона“ и сличним у којима се вози на време а не на број

пређених кругова, учествују, углавном, прототипови спортских аутомобила, спортски и специјални аутомобили „гранд туризмо“ (ових последњих, фабрика је обавезна да произведе 500 годишње), аутомобили формуле 1 учествују само у тркама које се бодују за светски шампионат и у Међународном купу за конструкторе формуле 1. Разлика је у следећем: док на тркама попут „24 часа Дајтона“ побеђују најиздржљивији мотори, на тркама формуле 1 побеђују најбржи аутомобили. Три стотине и више километара на час није ништа необично за формулу 1 : тркачки ау-

томобил ферари који је дуго владао светским стазама, имао је још 1971. године мотор од 450 коњских снага!

Поређења ради познато је да „фиџа“ из стања мировања постиже брзину од 100 километара на час за око 49 секунди, „застава 1300“ за 20—22, „НСУ 1200“ за око 18 секунди. Добро возило формуле 1 чија је тежина 730 килограма (кола, возач и гориво) са мотором од 445 коњских снага постиже брзину од 100 километара на час за само нешто више од 3, а 200 километара за око 7 секунди! Захислите: фабричким конструкторима је и то споро!

ШТА СУ ФОРМУЛЕ

Аутомобил формуле 1 је једноседно возило које може да има највећу тежину

од 530 килограма и запремину мотора од 3.000 кубика. Број цилиндара у мотору ограничен је на 12. Трке формуле 1 одржавају се на стази која не сме да буде краћа од 300 и дужа од 400 километара.

Тркачки аутомобили формуле 2 и 3 имају слабије моторе: први запремине до 1.600, а други до 1.000 кубика. Број цилиндара у њиховим моторима је мањи. Формула 3 може да има, на пример, највише 4 цилиндра, а сама возила лакша су од аутомобила формуле 1.

Конструктори формуле 1 налазе се на правој муци: они морају сваке године да направе возило које је брже и боље од оног из претходне. То није лако јер из мотора од 3.000 кубика треба „цедити“ све веће и веће брзине.

Трешкови израде једног болида су огромни и њих могу да поднесу само по-

ТРКЕ СВЕТСКОГ ШАМПИОНАТА

Возачи формуле 1 такмиче се у 1975. години за ВЕЛИКУ НАГРАДУ следећих 15 земаља:

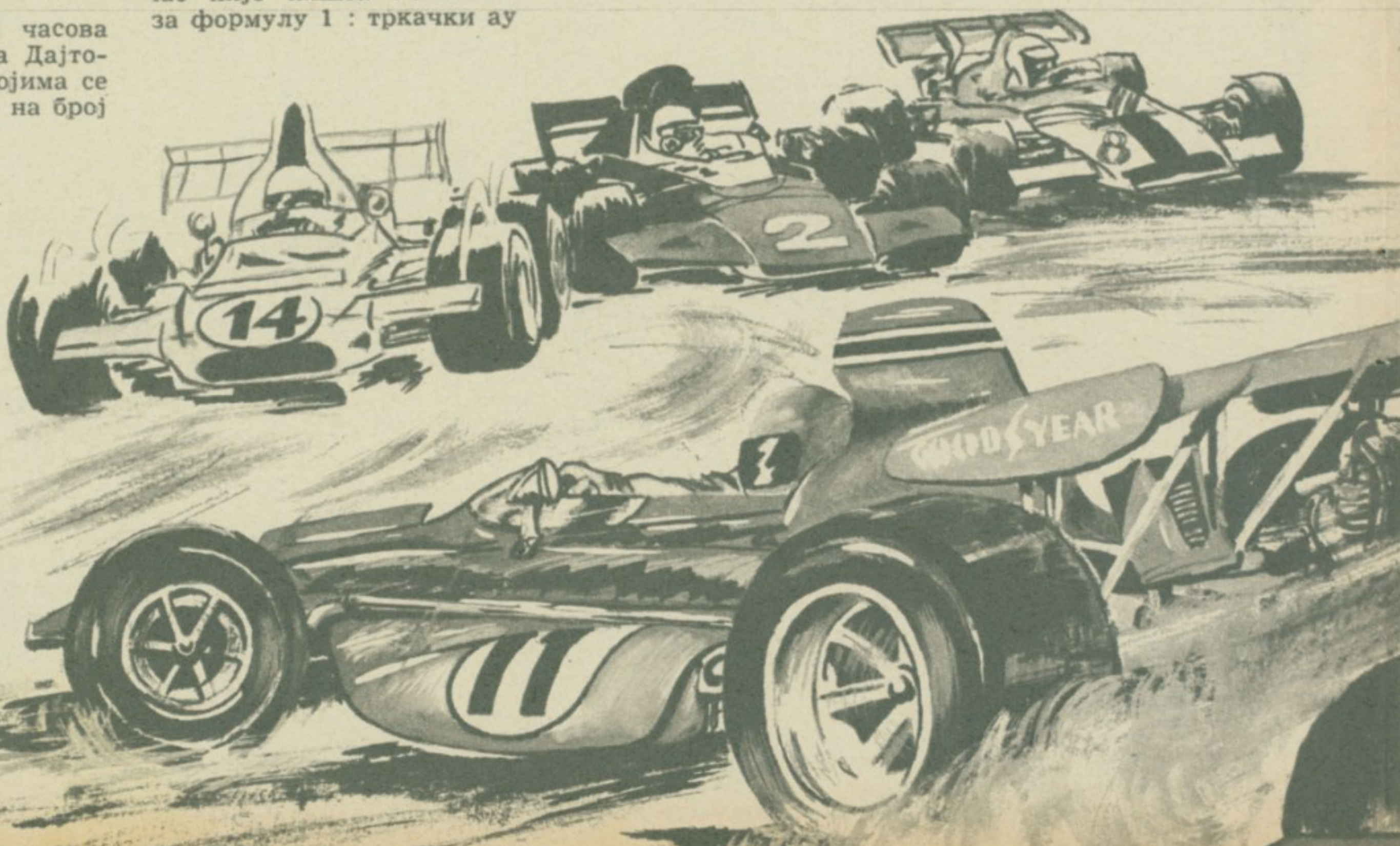
Аргентине — 12. јануара
Бразила — 26. јануара
Јужноафричке Уније — 1. марта
Шпаније — 27. априла
Монака — 11. маја
Белгије — 25. маја
Шведске — 8. јуна
Холандије — 22. јуна
Француске — 6. јула
Велике Британије — 19. јула
Савезне Републике Немачке — 3. августа
Аустрије — 17. августа
Италије — 7. септембра
Канаде — 21. септембра
САД — 5. октобра

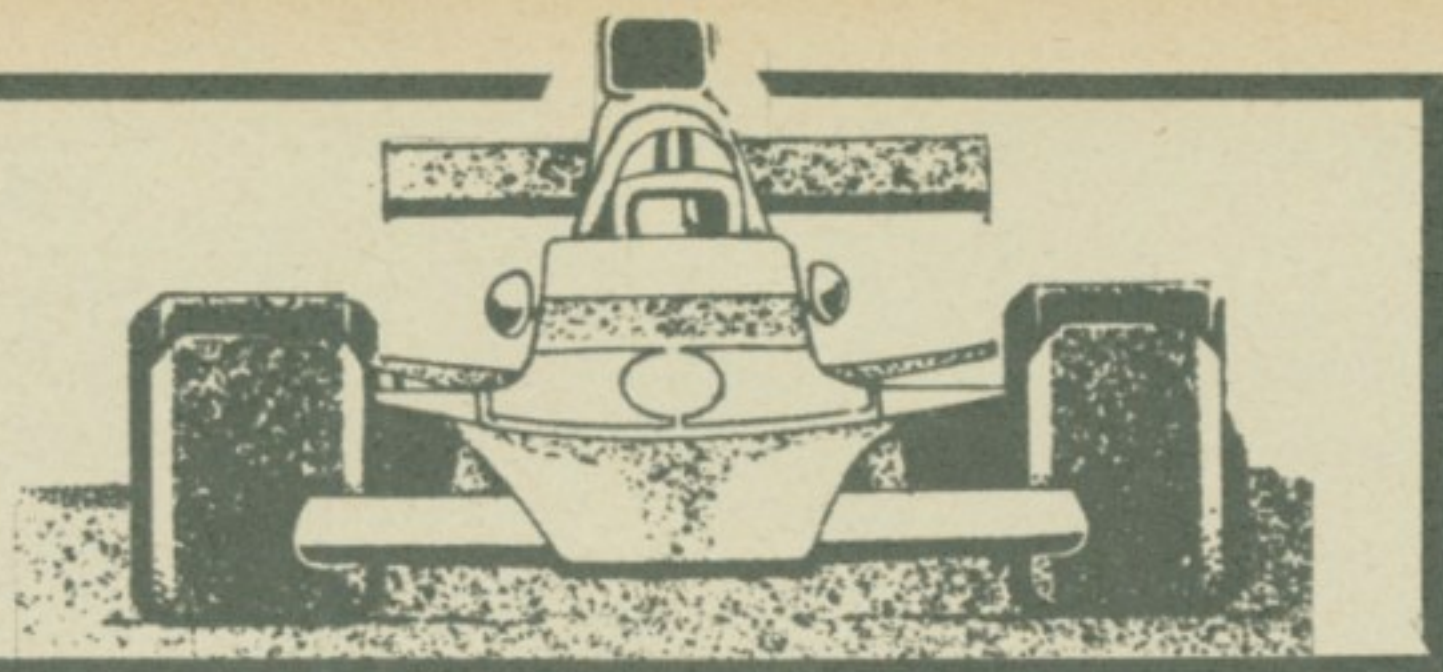
У свакој трци возачи добијају одређени број бодова, зависно од редоследа стицања на циљ. После свих одржаних трка бодови се збрајају. Светски шампион постаје возач са највише освојених бодова.

ПРВАЦИ СВЕТА

1950. БУЗЕПЕ ФАРИНА, Италија
1951. ХУАН МАНУЕЛ ФАНЂО, Аргентина
1952. АЛБЕРТО АСКАРИ, Италија
1953. АЛБЕРТО АСКАРИ, Италија
1954. ХУАН МАНУЕЛ ФАНЂО, Аргентина
1955. ХУАН МАНУЕЛ ФАНЂО, Аргентина
1956. ХУАН МАНУЕЛ ФАНЂО, Аргентина
1957. ХУАН МАНУЕЛ ФАНЂО, Аргентина
1958. МАЈКЛ ХОТОН, Велика Британија
1959. ЏЕК БРЕВХЕМ, Аустралија
1960. ЏЕК БРЕВХЕМ, Аустралија
1961. ФИЛ ХИЛ, САД
1962. ГРЕХЕМ ХИЛ, Велика Британија
1963. ДИМ КЛАРК, Велика Британија
1964. ДОН САРТИС, Велика Британија
1965. ДИМ КЛАРК, Велика Британија
1966. ЏЕК БРЕВХЕМ, Аустралија
1967. ДЕНИС ХЈУЛМ, Нови Зеланд
1968. ГРЕХЕМ ХИЛ, Велика Британија
1969. ЏЕКИ СТУАРТ, Велика Британија
1970. ЈОХАН РИТ, Аустрија
1971. ЏЕКИ СТУАРТ, Велика Британија
1972. ЕМЕРСОН ФИТИПАЛДИ, Бразил
1973. ЏЕКИ СТУАРТ, Велика Британија
1974. ЕМЕРСОН ФИТИПАЛДИ, Бразил

СТРАХ

Ознака Међународне аутомобилске федерације ФИА.

ма — сви они плаћају огромне своте власнику аутомобила за овакву рекламу.

СВЕ ПЛАЋА ГЛЕДАЛАЦ

Трке болида су посао у коме свако зарађује а плаћа једино гледалац јер он купује улазницу. Израчунато је да би возач формуле 1, под условом да освоји све награде на тркама за светски шампионат, зарадио само на њима више од 200.000 долара, односно око 340 милиона старих динара! Пошто је то неизводљиво, довољна му је новчана награда и од једне победе па да безбедно живи следећу годину. Чак и ако не освоји ниједну награду, не чека га просјачки штап јер редовно прима плату од фабрике за чији тим тренира и наступа, а она није скромна.

Возачи формуле 1 су славни људи. То је несумњиво. Имена као што су Мекларен, Џеки Стјуарт, Грахам Хил, Џим Кларк, Бребхем, Фитипалди, позната су широм света. Али баш они најбоље знају како је њихова слава пролазна а хлеб горак јер је новац који зарађују права „надница за страх“! Многи од њих нашли су свој гроб на тркачким стазама.

Још се памти смрт младог италијанског возача Игнација Ђунтија. У трци „1.000 километара Буенос Аирес“ 1971. године Ђунти је дошао на старт у новом „ферарију 312 П“, конструисаном само шест недеља раније. У току трке водио је огорчену борбу с колима марке „порше“ и најзад успео да избије на чело. А онда је дошао 38. круг.

Млади Италијан је улетео у једну кривину испред главне трибине брзином од преко 250 километара на час. Све би прошло у реду да се на писти није испречио Француз Белтоаз гурајући своју „матру“ која је остала без горива!

Ђунти је очајнички покушао да обиђе Белтоаза, али није успео. Његов црвени „ферари“ закачио је задњи део „матре“, поско-

чио увис, преврнуо се и уз страшну ломљаву котрљао читавих стотину метара! Зауставио се пред главном трибином и експлодирао. Игнацију Ђунтију није било спаса.

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ВОЗАЧ БОЛИДА

Ко има новац за набавку тркачког аутомобила лако

може да се појави на тркама као „самосталац“ — препуштен себи и без ичије помоћи. Много је теже постати званичан возач неког тима, клупског или фабричког. Чак и кад доспе до формуле 3, млади возач има још дуго да чека у неизвесности. Пут у високо друштво тркача је тежак.

Најбоље је прво наступати на малим тркама и тамо побеђивати. Не треба заборавити да је покојни Игнацио Ђунти као почетник долазио у Београд и учествовао у трци код Ушћа. Победника увек зову на већа такмичења. Са већих се иде на још већа, све до трке за светски шампионат — ако је возач стрпљив, талентован и, наравно, ако има среће.

П. З.

ВОЗИТЕ БРЖЕ

Почетком овог века људи нису смели да седну у аутомобил који се кретао брзином већом од 50 километара на час.

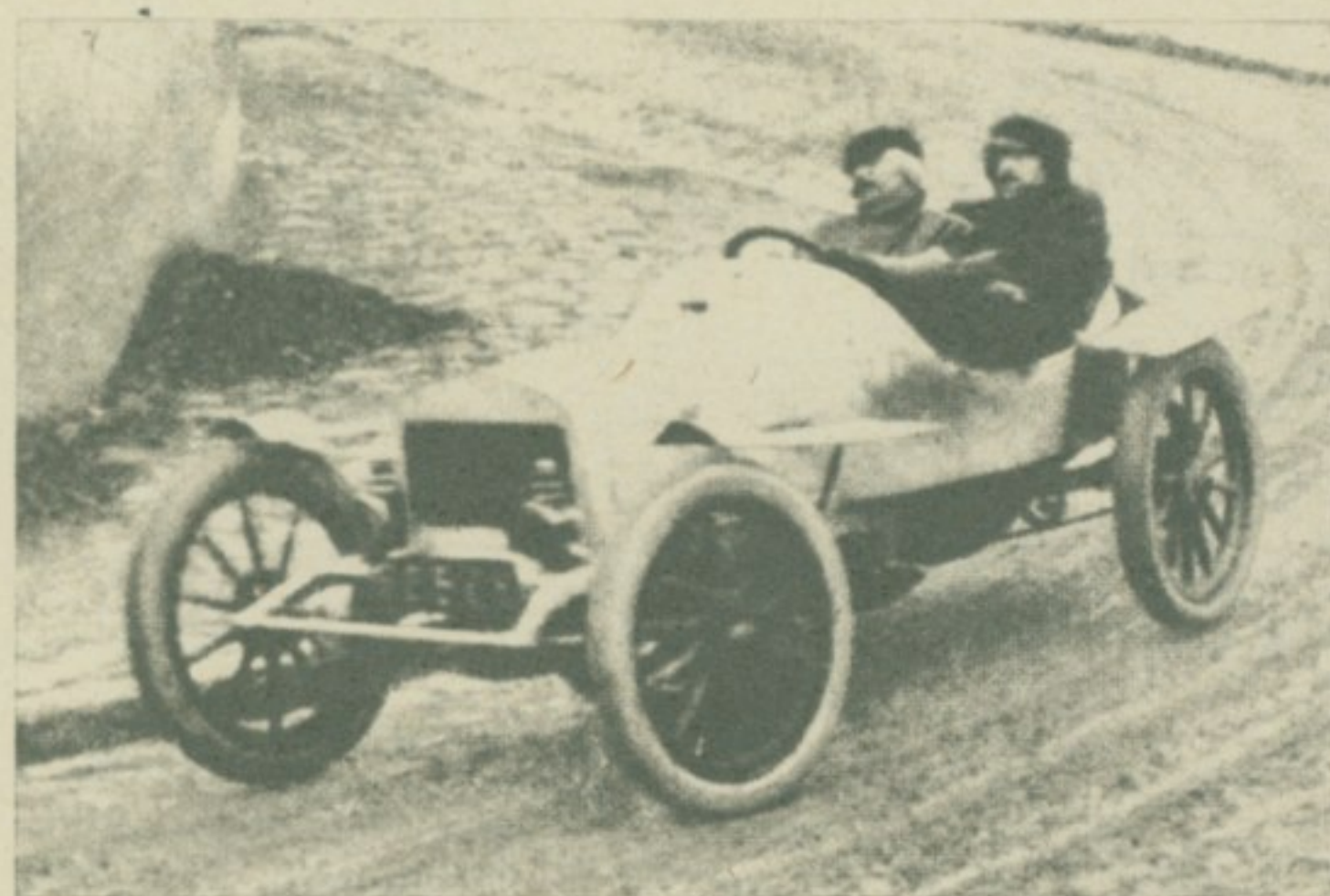
Већ после прве брзинске трке аутомобила на свету, која је одржана 1895. године од Париза до Бордоа и натраг, свима је било јасно да ће се ови „метални фијакери“ врло брзо увући људима у душу. И заиста, иако су први аутомобили у то време личили на праве правцате фијакере, одмах су постали мода. На жалост, могли су да их купе и у њима се возе само они богатији, изазивајући, при том, завист своје околине.

Док је победник прве брзинске трке аутомобила париски развој брзину просечно 24 километара на час, само девет година касније, Фиат је у трци „Тарга Флорио“ јездио и свих 115 километара! То је био знак да је аутомобилска грозница шчепала и произвођаче аутомобила. Између њих развила се огорчена борба: ко ће направити бољи и бржи аутомобил.

УПЛАШЕНИ ГРАЂАНИ

Из скромних хала произвођача аутомобила ускоро су почеле да излазе „тркачке немани“, крећући се брзином нешто већом од 100 километара на час! Йуди су их се плашили и склањали с пута. За њих „права“ кола била су она која су могла да се крећу највише од 50 километара на час!

Власници фабрика увидели су да су пренаглили и преплашили купце. Зато је ссам француских произвођача аутомобила предложило часопису „Ауто“ да организује тр-

Делаж, један од најбржих путничких аутомобила 1907. године.

ку обичних аутомобила, али ипак бржих од оних које су купци дотад тражили.

Да би се онемогућило учешће тркачких голијата, правила су ограничавала број обртаја радилице у мотору, а тиме њихову снагу и брзину. Истовремено, цела приредба оглашена је не као трка већ као возња у којој ће се проверити поузданост аутомобила.

Борба се одвијала по тврдим земљаним путевима Француске. Шестог дана на циљ први је стигао аутомобил де дион, постигавши у краткој брзинској возњи у оквиру трке изузетно велику брзину за путничка кола — 36,2 километра на час!

ХВАЛА НОДЕНУ

Грађани су били задовољни, али не и произвођачи аутомобила. По њиховом мишљењу организатор трке је претерао у ограничењу брзине. У-

место да купцима приближи бржи аутомобил, овом трком је и даље популарисао спорије. Часопис „Ауто“ озбиљно се забринуо због оваквих протеста јер је желео да организује трку и наредних година. Зато је 1906. године изменио правила. Укинуо је ограничење радне запремине мотора. Одређено је да пречник цилиндра једноцилиндричног мотора мора бити 120, двоцилиндричног 90 милиметара, а најмања дозвољена тежина возила 700 килограма.

Од двадесет и четири пријављена аутомобила на старту трке у околини Рамбуија појавило се њих петнаест, међу којима су се истицали делаж, лион-пежо, сизер-ноден...

Победио је Ноден на возилу сопствене конструкције, возећи просечном брзином од 57 километара на час! Тако је био прокрчен пут за куповину путничких аутомобила који се крећу брзином и већом од 50 километара на час.

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

СКОК БЕЗ ПАДОБРАНА

Први јануар 1965. године био је ведар и тих, као створен за подухват који је намеравао да изведе амерички спортски падобранац Род Пек.

Тог јутра требало је да скочи са висине од 4.800 метара. На изглед ништа несобично јер такав скок може да изведе сваки искусни падобранац. Али, Пек је одлучио да скочи — без падобрана!

Род Пек се заинтересовао за спортско падобранство после једног филма који је популарисао тај узбудљив и нимало безопасан спорт. Кад је завршио обуку, у октобру 1961. почео је да скаче. До краја те године направио је 306 скокова што је био необичан успех за једног почетника.

НЕОБИЧНА ИДЕЈА

Пек је повремено зарађивао новац као каскадер а онда је дошао на идеју да изведе нешто необично, спектакуларно, нешто што би привукло пажњу људи са филма. Требало је смислити нешто што би бацило у засенак чак и подвиг Клифа Винтерса, такође каскадера, који је извео скок падобраном у лудачкој кошуљи.

Идеју му је и нехотице дао један новинар који је рекао да би Винтерсов подвиг надмашио само неко ко би се усудио да скочи без падобрана. Пек је одлучио да учини баш то!

Већ искусни падобранац који је знао све о покретима тела приликом слободног пада, почео је марљиво да вежба са својим добрим пријатељем падобранцем Бобом Аленом. Ме сецима су Пек и Ален у вежбавали додавање резервног падобрана у слободном паду и прикачињање на систем веза. Током припрема Пек је увек, за сваки случај, имао на себи главни падобран. Сваки пут успео би да приђе Алену, узме резервни падобран и пажљиво га причврсти на специјални систем веза који је носио. Везе су имале истурене и учвршћене алке на које су се прикочавале бравице резервног падобрана. Као специјални додаток имале су сигурносну гуртну са закачком на крају. Ако се не би све одвијало по плану, на пример ако се догоди да Пек испусти па-

добран, онда би покушао да се закачи на Аланов систем веза и обојица се спусте његовим падобраном.

Након стотину скокова Пек је био спреман. С нестрпљењем је очекивао дан великог подвига.

ПОЛАЗИ!

Да би набавио новац за финансирање овог подухвата, а и да би обезбедио рекламу, Пек је склопио уговоре са телевизијом и неким новинским кућама. Унајмио је и двојицу камермана-падобранаца Дојла Филдса и Боба Вукора — да сниме његов скок из ваздуха.

Када је око десет часова 1. јануара 1965. године авион с падобранцима кренуо ка узлетишту, на аеродрому је упркос хладноћи била окупљена маса света. Техничари са телевизије убрзано су обављали последње припреме. Камере су биле спремне да забележе скок који ће ући у историју падобранства.

Авион је узлетео. Унутра у трupu, владала је тишина. Сви су напето ишчекивали тренутак када ће се Ален први отиснути у празнину.

Иако је висина скока планирана са 4.800 метара, Пек је управљив авион ка зони искакања већ на 4.300 метара јер је хладноћа постала неподношљива. Када је Ален, који је као најискуснији наводио авион, дао знак да је све у реду, Пек је мирно рекао: „Полази!“ Ален се бацио напоље. Само делић секунде касније искочио је Пек а за њим и Дојл и Боб.

Да би надокнадио тежину главног падобрана Пек је носио утеге исте тежине и са њима постигао одговарајућу брзину пропадања. Све док се налазио изнад Алена могао је сматрати да ће скок успешно привести крају. Али, ако би доспео испод њега, знао је да би био изгубљен.

Хладан, оштар ваздух секао му је лице. Али, Пек на то није нимало обраћао пажњу. Мислио је само на оно што треба да учини а што је поновио већ стотину пута.

Маневришући рукама и ногама прилагођавао је своју брзину Аленовој. Требало му је око 1.300 метара да приђе Алену и заузме положај за прихватање падобрана. Знао је да од тренутка искакања до спушта-

Унутра, у трupu авиона, владала је тишина. Сви су ишчекивали тренутак кад ће се Ален отиснути у празнину.

ња на земљу има 90 секунди на располагању.

Доле, на земљи, владао је тајац. Чуло се само зујање камера. Људи су нетремице гледали у четири падобранца која су им се приближавала вратоломном брзином. Да ли ће Пек успети?

БАШ САМ БАКСУЗ!

Маневришући телом, Пек се примакао Алену и чврсто зграбио велику дршку резервног падобрана. Али, Ален је никако није испуштао, плашећи се да је Пек није добро ухватио. Тек кад је Пек климнуо главом дајући знак да добро држи падобран Ален је испустио дршку. Истог тренутка јака ваздушна струја готово је ишчупала из Пекових руку падобран. Он га је чврсто зграбио настојећи да бравице закачи за везе.

У близини је лебдео Ален спреман да прискочи у помоћ и прикључи га на свој систем веза. Непрестано снимајући, примакли су им се Филдс и Вукор.

Пек је повукао нагиже падобран да би га поставио испред себе док је падао

лицем према земљи. Пошто није могао да чује шкљоцање бравице, пажљиво је гледао шта ради. Одахнуо је тек кад су оне биле на својим местима. „Ако се конопци куполе не упетљају приликом отварања падобрана све ће бити у реду“, помислио је Пек.

Лебедећи кроз ваздух, Пек је потражио погледом осталу тројицу. Тог тренутка, падобран који је био причвршћен за систем веза само на два места, померио се напред, ка његовом лицу. Покушавајући једном руком да га врати, изгубио је стабилност и почео да се тумба. „Е, баш сам баксуз“, помислио је не губећи хладнокрвност. Пек, који је зарађивао новац стављајући живот на коцку, није лако губио главу.

У настојању да падобран врати испод себе случајно је активирао ручицу за отварање падобрана и купола се нагло напунила ваздухом. Пек то није очекивао. Од јачине трзаја готово је додирнуо ногама задњи део кациге. Имао је тек толико времена да се исправи и меко спусти на земљу.

Успео је! Скочио је без падобрана, преузео га у слободном паду од другог падобранца и приземљио се. Начинио је подвиг који је могуће поновити, али је немогуће превaziћи.

З. К.

Покушавајући једном руком да врати падобран који се померио, Пек је изгубио стабилност и почео да се тумба.

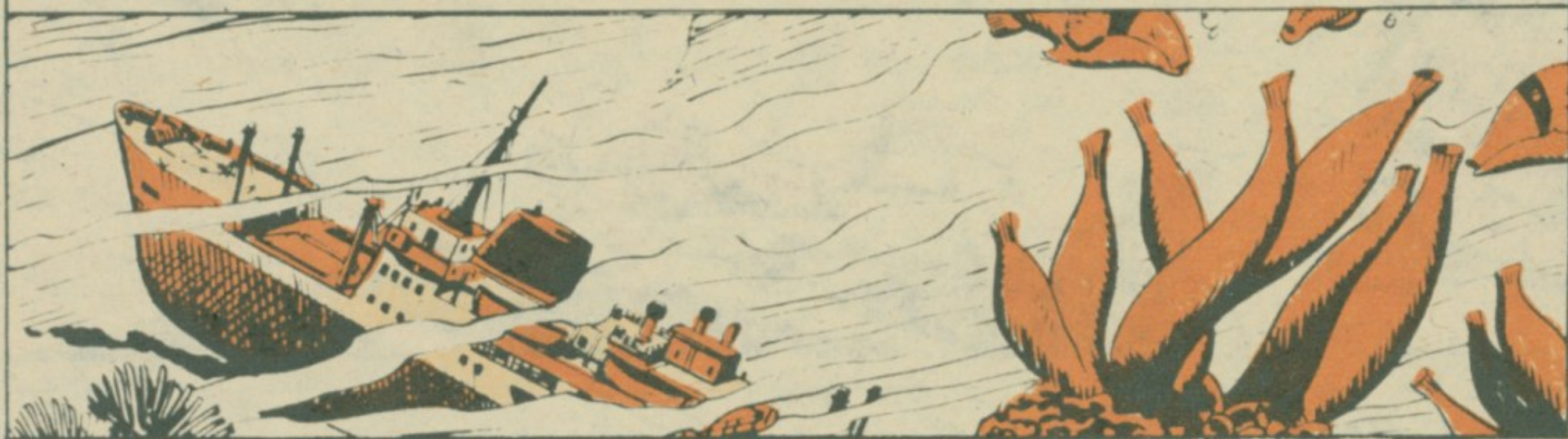

ШРАФКО

ТАЈНА ПОТОНУЛИХ БРОДОВА

НА ОВОМ БРОДУ НЕМА ПУКОТИНА КРОЗ КОЈЕ БИ ВОДА МОГЛА ДА ПРОДРЕ. КАКО ЈЕ ОНДА ДОСПЕО НА ДНО СЕВЕРНОГ ЛЕДЕНОГ МОРА?

НЕВЕРОВАТНО! СИГУРНО ДА ПОСТОЈИ НЕКО ОБЈАШЊЕЊЕ...

ДЕТАЉНО СМО ГА ПРЕГЛЕДАЛИ...

...И НИШТА НИСМО ПРОНАШЛИ! МОЖДА ЈЕ ПУКОТИНА НА ДЕЛУ КОЈИ СЕ ЗАРИО У ПЕСАК!

НАЈБОЉЕ ЈЕ ДА ВИ И ПОРУЧНИК ПРЕТРАЖИТЕ И ТАЈ ДЕО!

ЕВО ИЗВЕШТАЈА КОЈИ СТЕ ТРАЖИЛИ, АДМИРАЛЕ!

ХВАЛА!

ПОГЛЕДАЈТЕ... ОВО ЈЕ „КРАЉИЦА ИРЕНА“, ПОТОНУЛА ЈЕ ПРЕ МЕСЕЦ ДАНА...

ИЗГЛЕДА ДА СЕ СВЕ ТАКО БРЗО ДОГДИЛО ДА ПОСАДА НИЈЕ СТИГЛА НИ ДА УПУТИ ПОЗИВ ЗА ПОМОК!

ШТА ВИ МИСЛИТЕ О СВЕМУ ОВОМЕ, ПОШТОВАНИ ПОРУЧНИЧЕ?

ГРР! БУТИ, ГЛУПА НЕ, И ПРИЧВРСТИ ТО ДОБРО!

КАДА ДОЂЕТЕ У КОМОРУ ПОВЕЉАКУ ПРИТИСАК НА 82 АТМОСФЕРЕ И ИЗЛЕТЕЋЕТЕ ИЗ ПОДМОРНИЦЕ К'О БУЛЕ!

АЈ! НЕ! НЕ! МИЛОСТ! ОХ! АХ!

КРЕЋЕМО, ПОРУЧНИЧЕ!

ЕВО МЕ, КАПЕТАНЕ!

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА СТАВИТЕ ПОТПИС ДА ЉУДИ ЗНАЈУ КОЈОЈ ВРСТИ ПРИПАДАМ!

ВРАТИТЕ СЕ, ДЕЛМА-РЕ... ПОНЕСИТЕ УЗОРАК ВОДЕ... ДОКТОРИКА ЈОКО ЋЕ ГА ИСПИТАТИ!

ВОДА САДРЖИ ВИШЕ ХЕМИЈСКИХ ЕЛЕМЕНАТА!

СВИ ЕЛЕМЕНТИ СУ ПОЗНАТИ... АЛИ, НЕОБИЧНО ЈЕ ТО КАКО СУ СПОЈЕ-НИ...

ПО ТОВАРУ КОЈИ ЈЕ „КРАЉИЦА ИРЕНА“ ПРЕНОСИЛА, НЕ МОЖЕМО НИШТА ЗАКЉУЧИТИ!

ЗАТО ПРЕДЛАЖЕМ ДА ИСТРАЖИМО ОВУ ОБЛАСТ! МОЖДА ЋЕМО НАИЋИ НА НЕШТО ЗАНИМЉИВО!

КАСНИЈЕ...

ЈОШ ЈЕ ДАН ПОТОНУЛИ БРОД!

ОВО ЈЕ СЕВЕРНОАМЕРИЧКИ ТАНКЕР... НЕСТАО ЈЕ ПРЕ НЕДЕЉУ ДАНА!

ПОГЛЕДАЈТЕ! НА НЕКОЛИКО МЕТАРА ОКО ТАНКЕРА НЕМА ЖИВИХ БИКА!

НЕПРОВОЗНА МАТЕРИЈА, ЗАР НЕ?

ДА! САСТАВ ВОДЕ ИСТИ ЈЕ КАО И ОКО „КРАЉИЦЕ ИРЕНЕ“!

ШТА ТО МОЖЕ
БИТИ, ДО ЂАВОЛА?

ЛЕДЕНИ БРЕГ
КРАЈ ДЕСНОГ
БОКА ПОДМОР-
НИЦЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ НА ЛЕДЕ-
НОМ БРЕГУ...

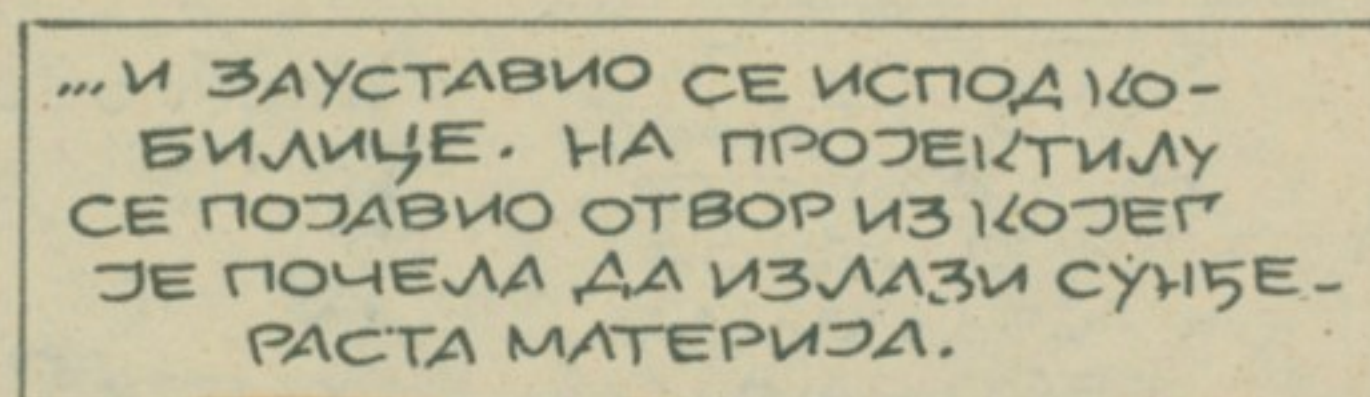
СВЕ ЈЕ СПРЕМ-
НО!

САД!

ТЕЛЕДИРИГОВАНИ ПРОЈЕКТИЛ...

...И ЗАУСТАВИО СЕ ИСПОД КО-
БИЛИЦЕ. НА ПРОЈЕКТИЛУ
СЕ ПОЈАВИО ОТВОР ИЗ КОЈЕГ
ЈЕ ПОЧЕЛА ДА ИЗЛАЗИ СУНЧЕ-
РАСТА МАТЕРИЈА.

...УРОНИО ЈЕ НЕКОЛИКО МЕТАРА
ОД БРОДА...

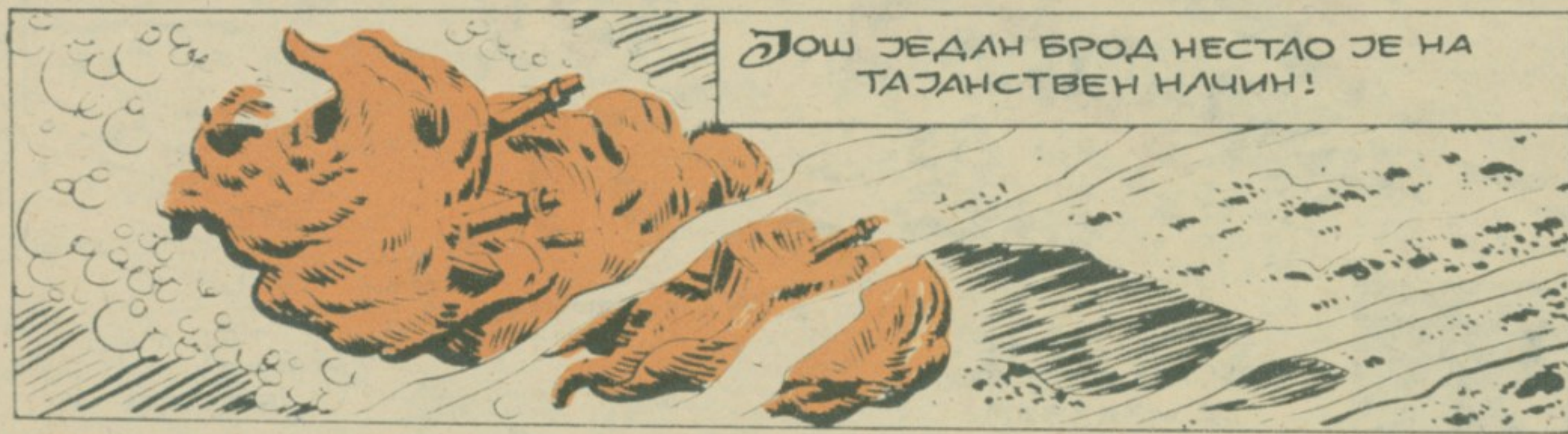
ОВО ЈЕ ТРГОВАЧКИ
БРОД „НОРВЕШКА“.

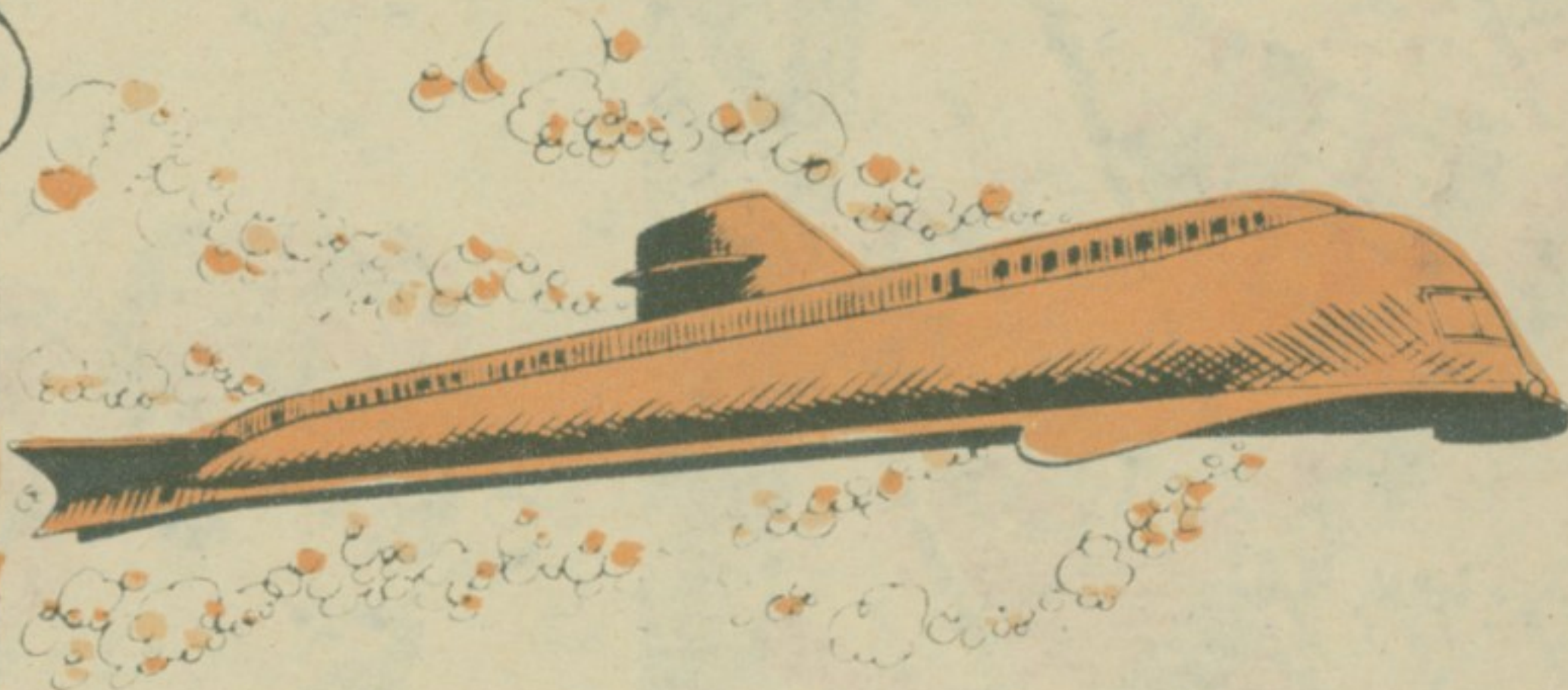
ИЗНЕНАДА, ВОДА ОКО БРОДА СЕ УЗБУРКАЛА...

НЕБЕСА! ШТА
ЈЕ ОВО?

Још један брод нестao је на тајанствен начин!

ТО ЈЕ ПОД-МОРНИЦА!

ПОД-МОРНИЦА?

ДА!

СЈАЈНО! ВИДЕЋЕМО ДА ЛИ НАШЕ ОРУЖЈЕ ДЕЛУЈЕ И НА ПОД-МОРНИЦЕ...

ГЛЕДАЈТЕ... БРОД ЈЕ ОБАВИЈЕН НЕКОМ СУПЕРСТАРОМ МАТЕРИЈОМ...

НЕВЕРОЈАТНО!

ПОДМОРНИЦА ЈЕ ИЗРЕНИЛА
У ПОТРАЗИ ЗА ПРЕЖИВЕЛИМА,
А ДЕЛМАР И ЈОКО ПОКУШАЊЕ
ДА САЗНАЈУ НЕШТО ВИШЕ О
ТАЈАНСТВЕНОЈ МАТЕРИЈИ...

ПОРУЧНИК И МИКРОБ ОЧЕКУЈУ ПОВРАТАК ДЕЛМАРА И ЈОЉО...

ХЕЈ!

ВЕК СМО СЕ СРЕЛИ СА
ОВИМ ЛЕДЕНИМ БРЕГОМ!
ИМА НЕОБИЧАН ОБЛИК...

АЛИ,
ОТКУД
ОН
ОВ-
ДЕ?

ТРЕБАЛО БИ ДА СЕ НАЛА-
ЗИ МНОГО СЕВЕРНИ-
ЈЕ...

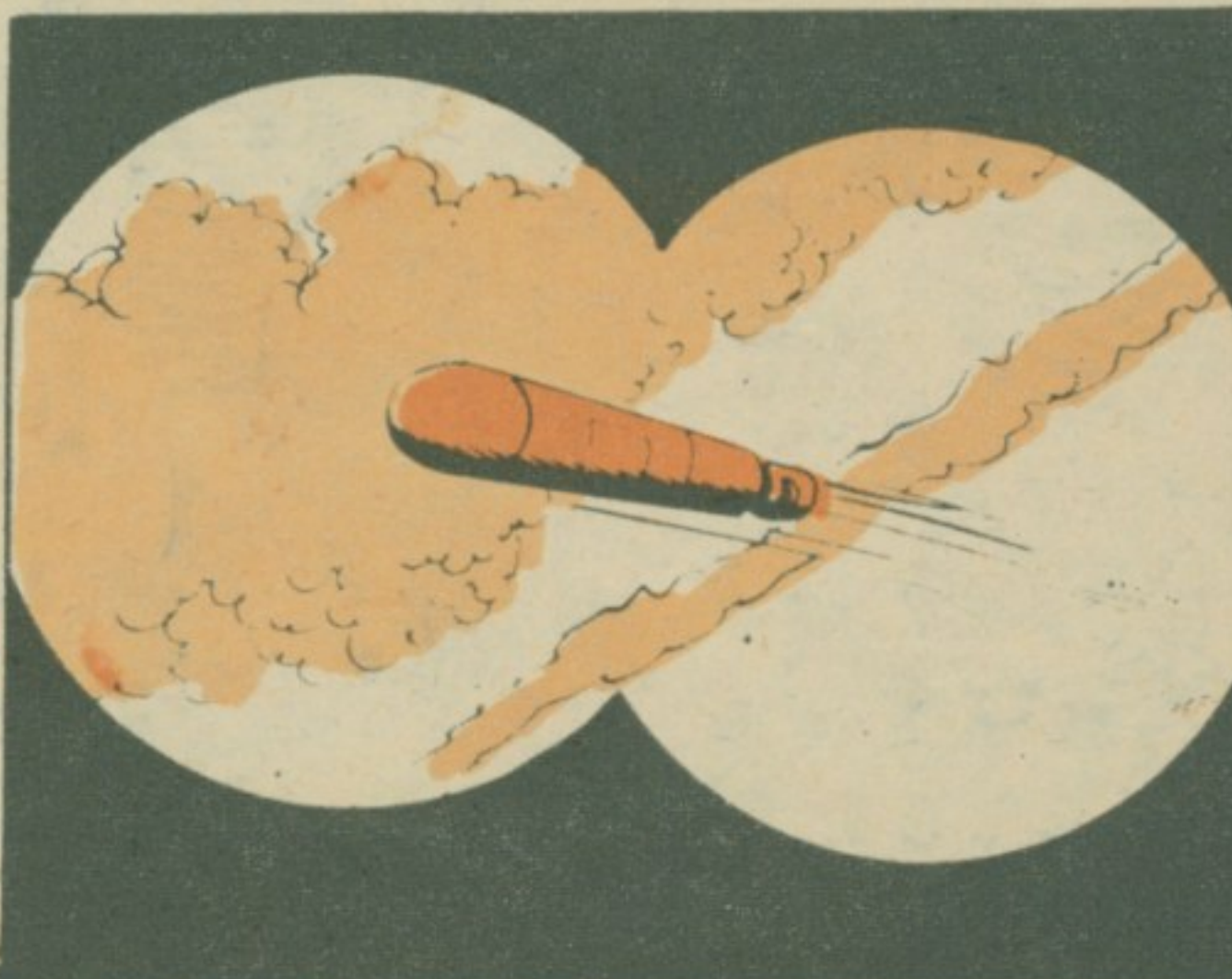
3333УМ!

?

АДМИРАЛЕ, НЕШТО ЈЕ ЗА-
СВЕТЛЕЛО ИЗНАД ЛЕДЕ-
НОГ БРЕГА!

ИЗБАЦИТЕ ЧЕТИРИ
ПРОТИВПРОЈЕКТИЛСКЕ
ГРАНАТЕ!

НЕШТО СЕ
ДОГАЂА НА
КОМАНДНОМ
МОСТУ,
ШЕФЕ!

ГЛЕДАЈ НАПРЕД,
ГЛУПАНЕ! НАШ
ЗАДАТАК ЈЕ ДА
ВРАТИМО ДЕЛ-
МАРА И ЈОКО
НА ПОДМОР-
НИЦУ...

ГРАНАТЕ
ИЗБАЧЕНЕ!

ХОЋЕ ЛИ ГРАНАТЕ УНИШТИТИ
ТАЈАНСТВЕНИ ПРОЈЕКТИЛ?

ШТА СЕ
ДОГОДИ-
ЛО?

НАША „АЖУЛА“ ЈЕ ИЗБА-
ЦИЛА ГРА... ГРА...

ГРАНАТЕ,
КАПЕТАНЕ!

КО ТО ЖЕЛИ ДА
НАС УНИШТИ?

НЕКО СА
ЛЕДЕНОГ
БРЕГА!

А НА ЛЕДЕНОМ БРЕГУ...

НАШ
ПРОЈЕК-
ТИЛ ЈЕ ЗАУСТАВ-
ЉЕН!

КАКО СУ
НАС ОТКРИ-
ЛИ?

БЕЖИ-
МО!

УМИРИ-
ТЕ СЕ!

МИ СМО САМО ЛЕДЕНИ БРЕГ!
ОНИ НЕМАЈУ ПОЈМА ШТА СЕ КРИ-
ЈЕ У ЊЕМУ!

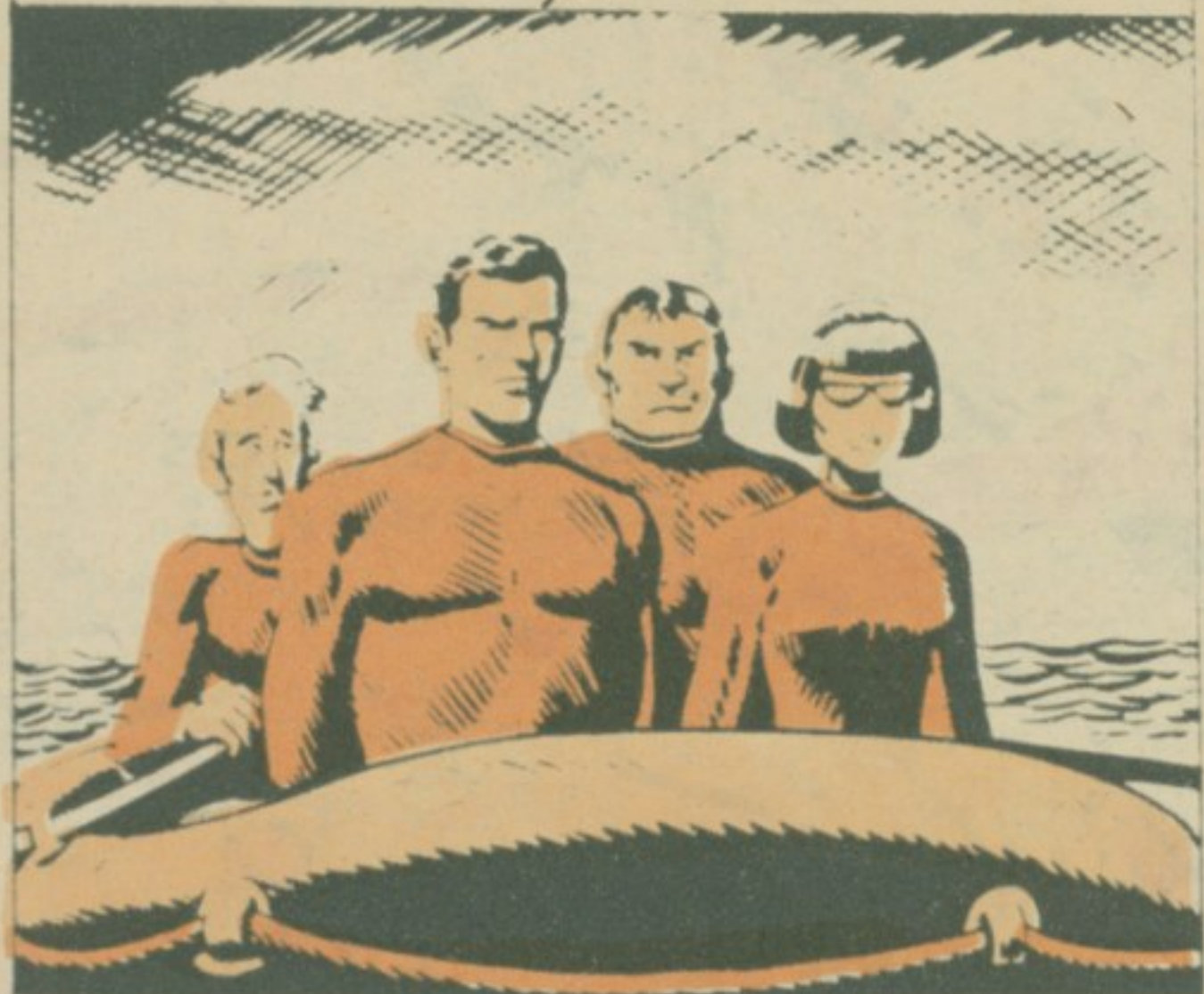

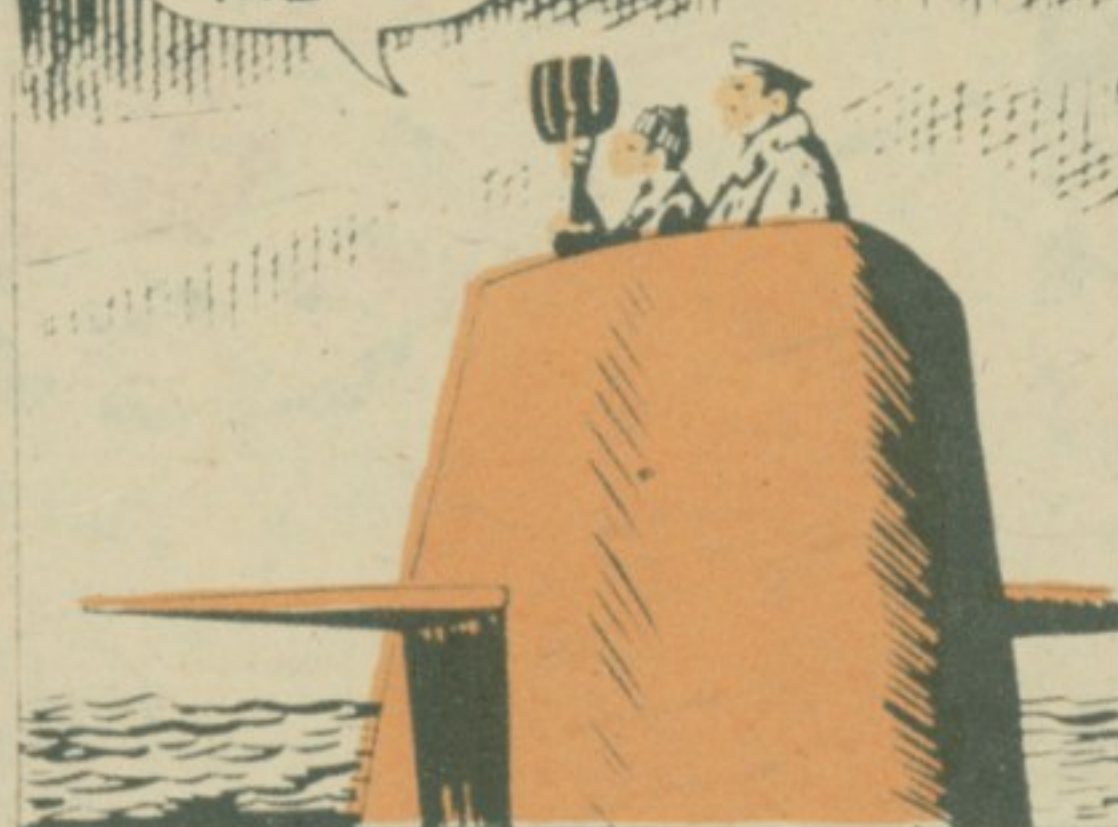

ШТА ЗНАЧЕ ОВА БЕЗИЗРАЗНА
ЛИЦА...

ОСВЕТИТЕ
ИМ ПУТ!

РАЗУ-
МЕМ!

ТЕК ТАДА ЈЕ АДМИРАЛ ПРИ-
МЕТИО ДА СЕ НЕШТО НЕОБИЧ-
НО ДОГЛАЂА У ЧАМЦУ...

ПОЈАВИЛЕ СУ СЕ ДВЕ ОСОБЕ КОЈЕ СУ ДО ТАДА
БИЛЕ СКРИВЕНЕ ИЗА ДЕЛМАРА И ОСТАЛИХ...

ЗЗЗЗЗУМ!

ИЗБАЦИЛИ СУ ПРОЈЕК-
ТИЛ НА НАС!

НЕБЕСА!
ВОДА КЛУЧА
ОКО „АЖКУ-
ЛЕ“!

ЖЕЛЕ ДА НАСУНИ-
ШТЕ НА ИСТИ НАЧИН
КАО И ОНЕ БРОДО-
ВЕ!

ОВА МАТЕРИЈА СЕ УВЛИЧИ
У УНУТРАШЊОСТ ПОДМОР-
НИЦЕ!

ГУБИМ
КОНТРОЛУ!

ТОНЕМО!

МИ СМО ПОДМОРНИЦА... И
НЕ МОГУ НАМ НИШТА!

АЛИ ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ КАД ПОДМОРНИЦА
УДАРИ О
ДНО...

ЕЛИСЕ СУ СЕ
ЗАГЛАВИЛЕ!

ДОБРО СМО ТО ОБА-
ВИЛИ, КУНДЕ!

БДААА+11

ГОТОВИ
СМО!

СВИ НА СВОЈА МЕСТА! МО-
РАМО СПАСТИ „АЗКУЛУ“!

Још ЈЕДАН УДАР У ПОДВОДНЕ СТЕ-
НЕ ПОТРЕСЛО ЈЕ ПОДМОРНИЦУ!

ТРАААС!

ВОДА У КОМОРИ
ШЕСТ!

ПОРЕД ВОДЕ И НЕОБИЧНА МАТЕРИЈА УВЛАЧИ СЕ У ПОД-МОРНИЦУ~

У МЕБУВРЕМЕНУ...

НАШЕ ГОСТЕ ЗАТВОРИТЕ -
МО У ЈЕДНУ ОД КЕЛИЈА! ЈОШ
ДВА ДАНА БИТЕ БЕЗ
СВЕСТИ!

ЈАНУК ЈОШ НЕ СХВАТА ШТА СЕ ДОГОДИЛО...

333333PP!

AXA!

ЗАТВОРЕНИК ИЗ БЕЛИЈЕ ПЕТ
УСПЕО ЈЕ УМАКНЕ СТРАЖАРМА...

ЈАНУК ЈЕ УВЕРЕН ДА ЈЕ ОН
КРИВ ЗА СМРТ ЊЕГОВОГ ОЦА...

ПРОКЛЕТНИЧЕ!
УБИКУ ТЕ!

у ПОДМОРНИ-
ЦИ...

СА СВИМ СМО БЛИЗУ ДНА... ПРИТИСАК ЈЕ СВЕ
ВЕЋИ!

НЕКЕМО
ИЗДРЖА-
ТИ!

У ТОМ
ТРЕХУТИКУ...

АЛЛХ

УДАР
ЛИ СМ
О
ДНО

030

ШТА СЕ ДОГОДИЛО? НЕ
МОГУ ДА СЕ ПОКРЕНЕМ!

ЗАУСТАВИЛИ СМО
СЕ! ПРИТИСАК ЈЕ ПО-
ДНОШЉИВ... СПАСЕ-
НИ СМО!

ЧИМ
МАТЕРИЈА
КОЈА НАС
ОБЛАВИЛА
НЕ СТАНЕ,
КРЕНУЋЕМО
У ПОТРАГУ
ЗА
НАШИМ
ДРУГО-
ВИМА!

ЈАНУК ЈЕ
СПРЕМАН
ДА
ОСВЕТИ
ОЦА...

...АЛИ ГА ЈЕ ЗАТВОРИЛИ СД
ЛЕДЕНОГ БРЕГА...

...НА ВРЕМЕ ПРИМЕТИО!

ОН ДОБРО ГОВОРИ ЕСКИМ-
СКИ...

ОДВЕДИ МЕ ДО СВОГ
СЕЛА! ПОТРЕБНА МИ ЈЕ
ПОМОК! У ПИТАЊУ СУ
ЖИВОТИ
МНО-
ГИХ
ЉУ-
ДИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ОДМАХ БУ ВАС ОСЛОБОДИТИ,
КАПЕТАНЕ!

ГРРР! УВЕК
СИ МЕ ПОДСЕ-
ЉАО НА ГЛОДА-
РА, МИКРО-
БУ!

ПСССТ! НЕКО
ДОЛАЗИ!

РУЧАК!

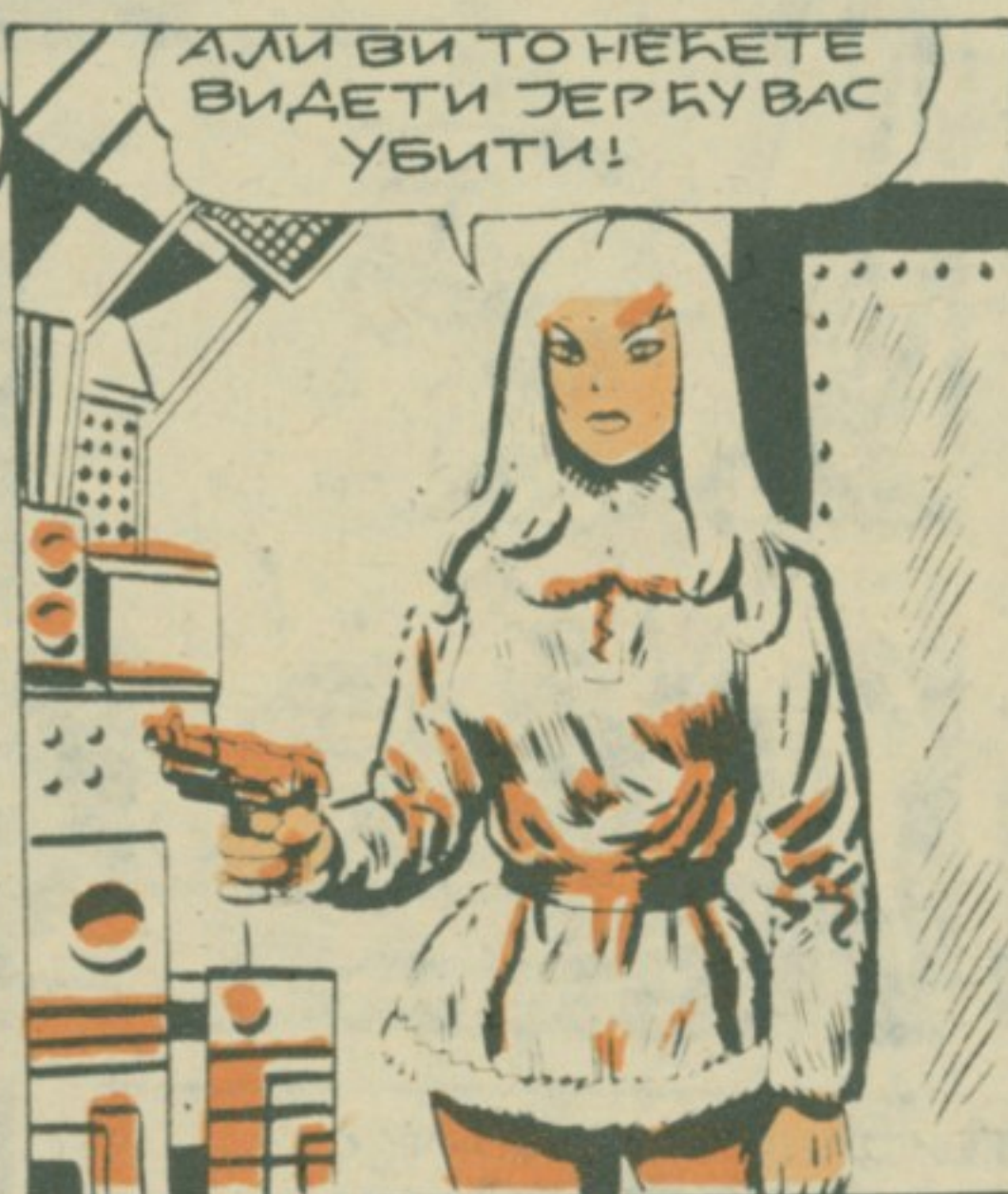
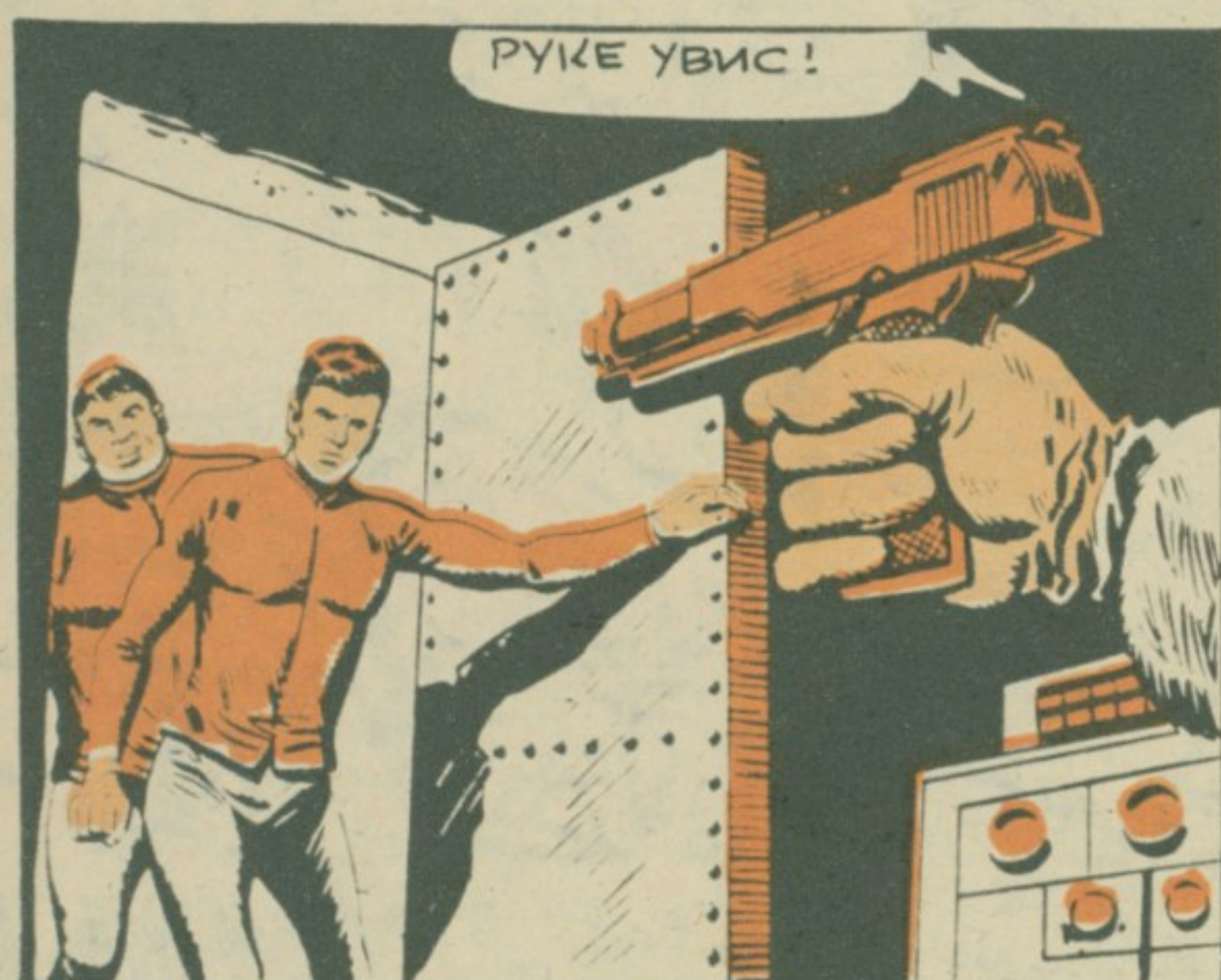
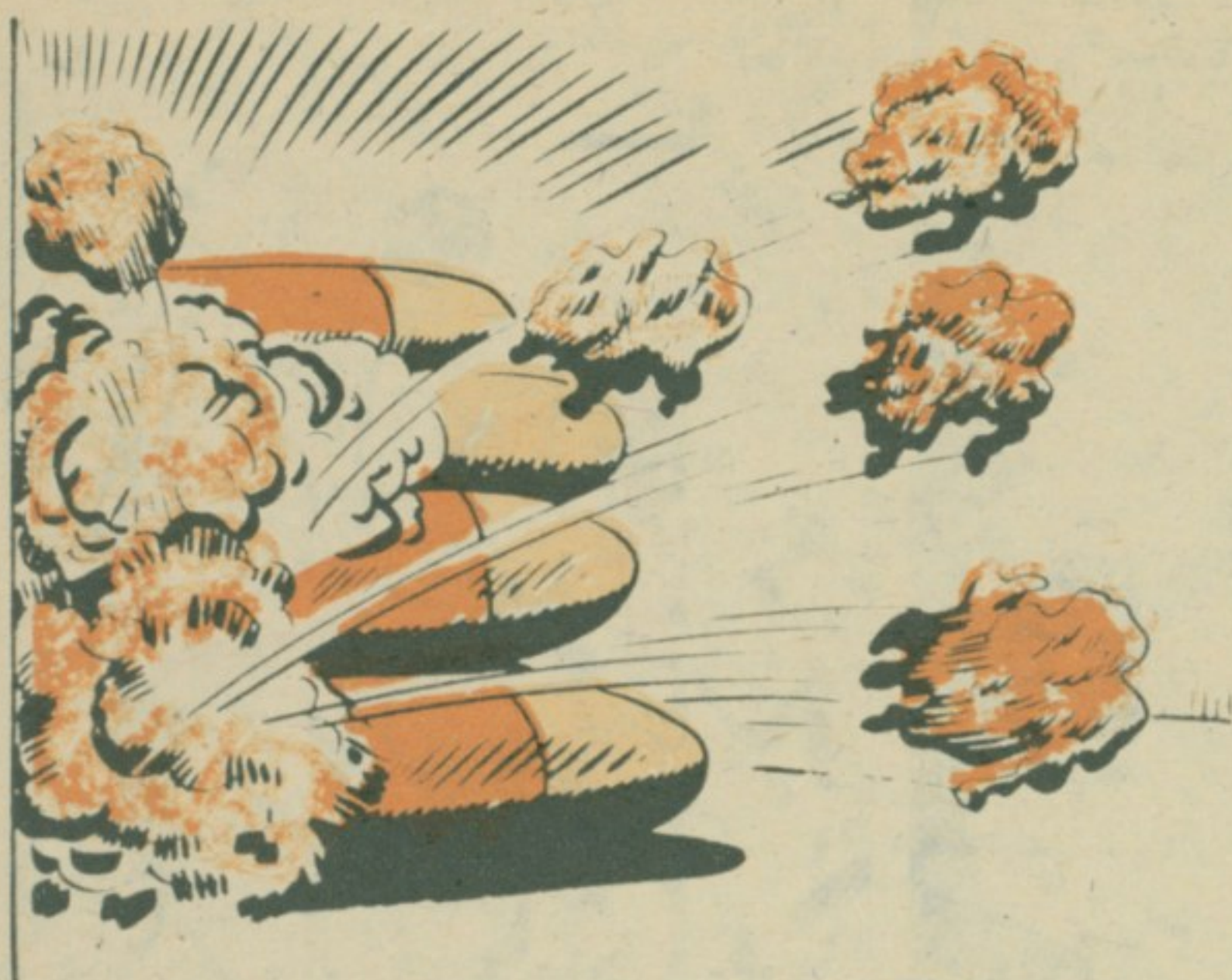
МОРАМО ИМ
ОДВЕЗАТИ
РУКЕ!

ЗАР САМ ЗАТО
ИСТУПИО СВОЈЕ
ЗУБЕ? ПОЧЕКУ ДА
РЕЖИМ К'О ПОРУЧ-
НИК! ГРРР!

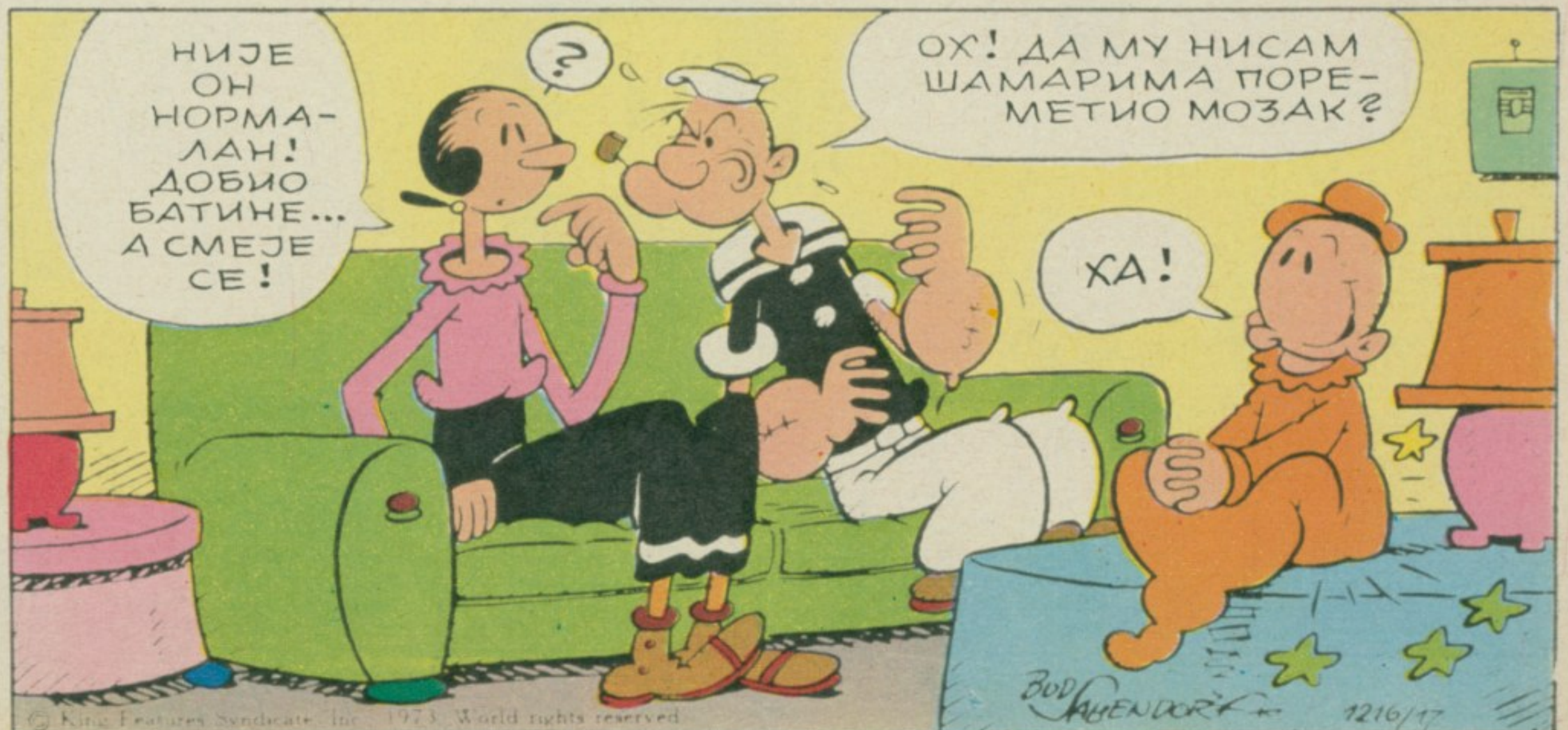
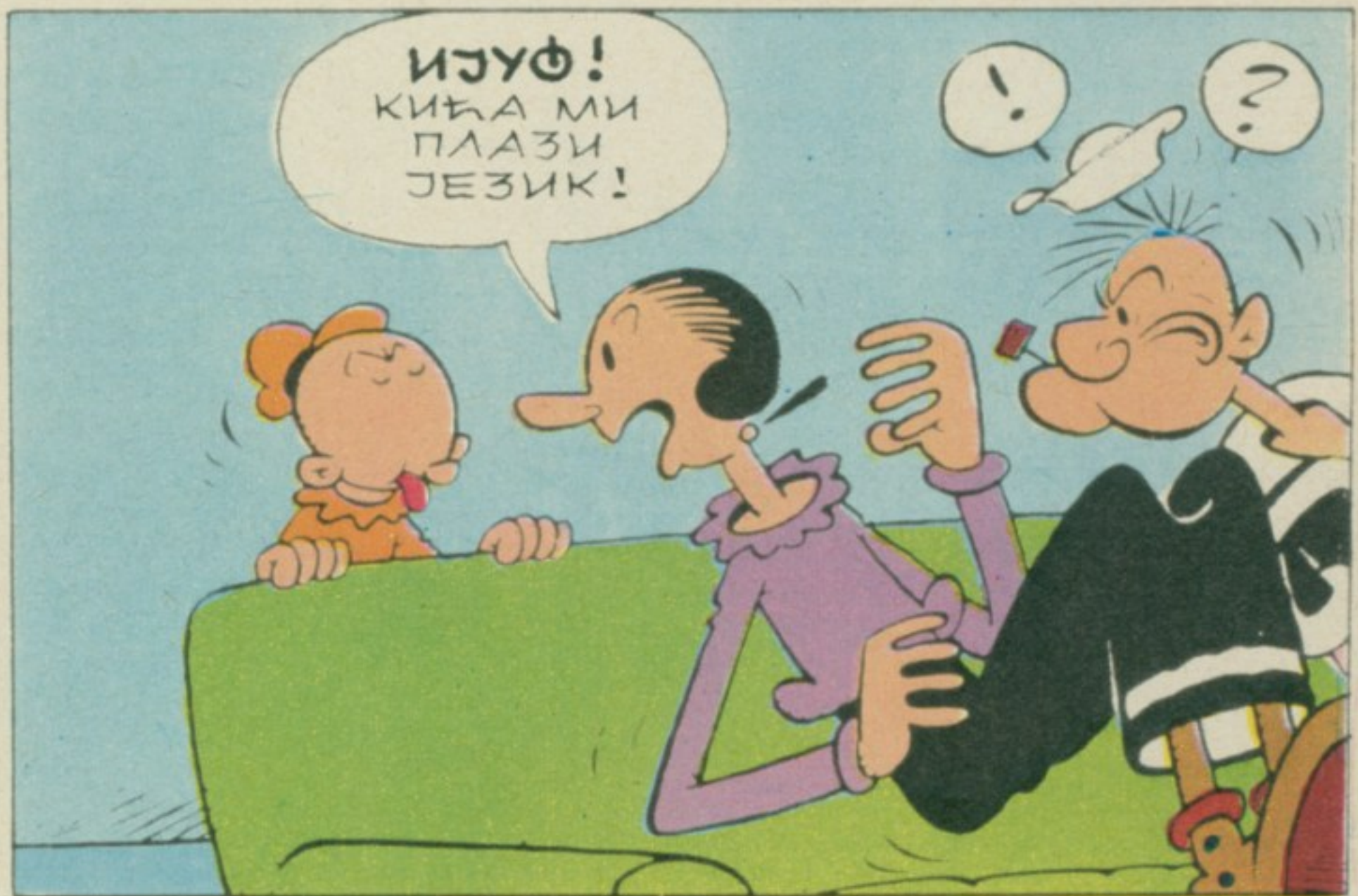
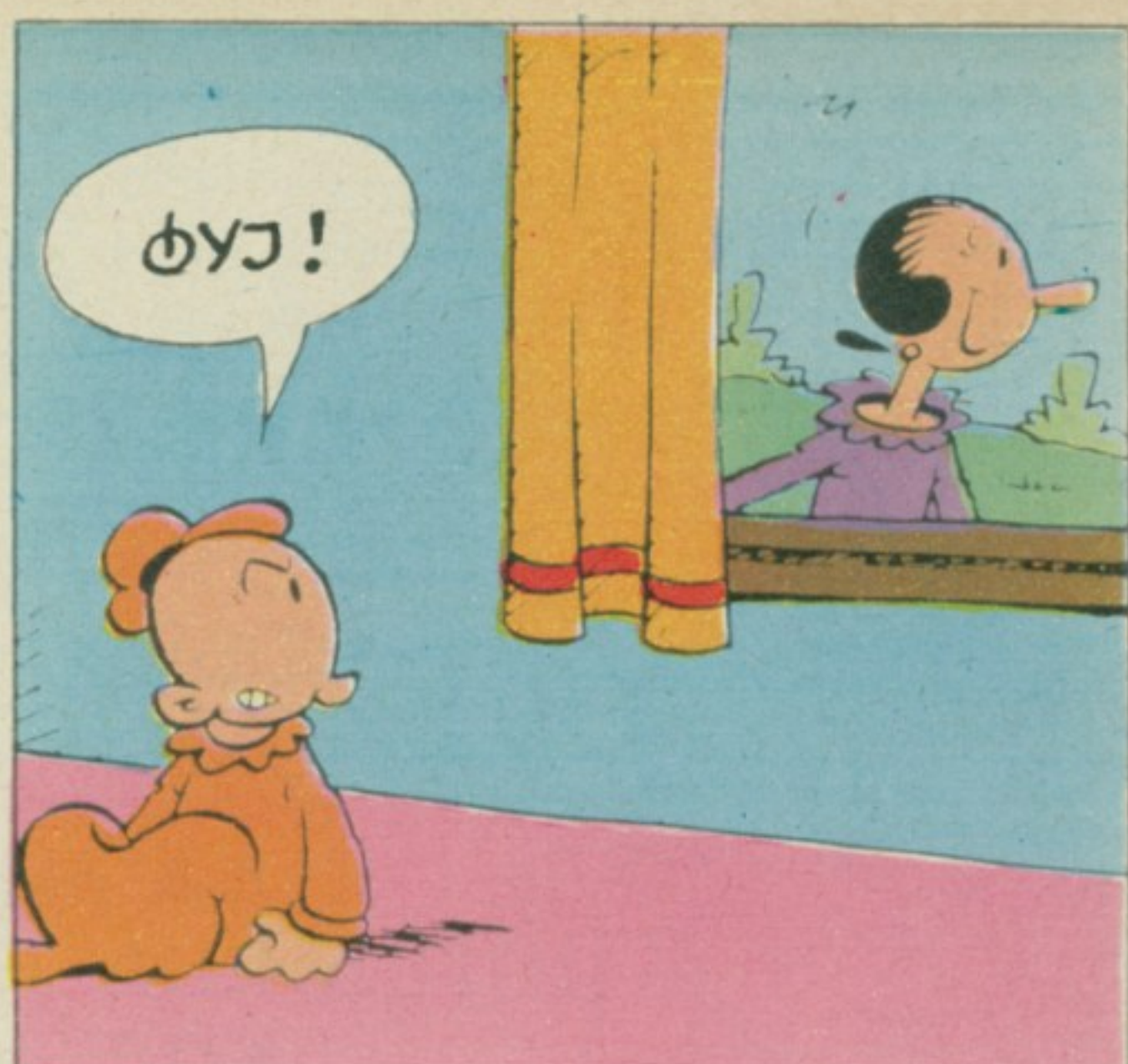
АЛИ
ЊЕГОВА
"ЖРТВА"
НИЈЕ УЗА-
ЛУДНА...

ВЕЛИКИ КВИЗ БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ ШТЕДИШЕ СВЕЗНАЛИЦЕ

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ
ДОБРО НАШУ
НОВИЈУ ИСТОРИЈУ?

ДА ЛИ СТЕ
ШТЕДИША
КОД

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК и БЕОГРАДСКА БАНКА организују за ученике основних и средњих школа велики наградни квиз о НОЕ. Школску екипу чине три такмичара и вођа — наставник. На регионалним такмичењима која се већ одржавају у десетак већих градова у земљи, екипе одговарају писмено, а на завршном такмичењу у Београду 10. маја ове године — усмено.

СВЕЗНАЛИЦА 75.

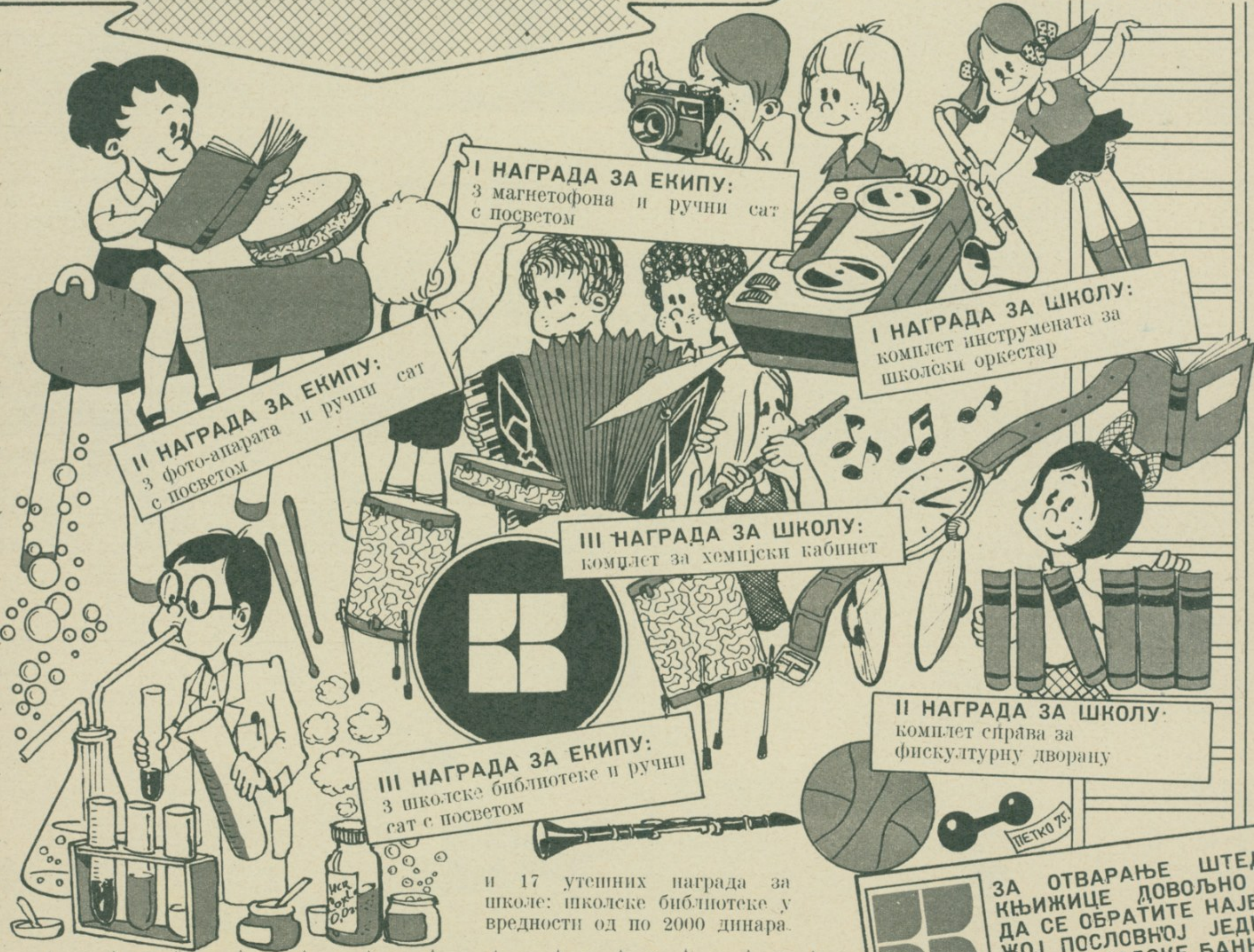
постаће она екипа која покаже да најбоље познаје народноослободилачку борбу (од 6. априла 1941. до 15. маја 1945. године.)

Двадесет најбољих екипа изабраних на регионалним такмичењима, долазе о трошку Београдске банке на дводневно такмичење у Београд где ће 10. маја бити одржана завршна приредба у дворани Дома пионира. Од ових 20 екипа жири, састављен од три позната историчара: др Ђорђа Кнежевића и Михаила Војводића, професора Филозофског факултета у Београду и магистра Богдана Смиљевића, као и по једног представника ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА и БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ, одабраће на предтакмичењу финалисте, то јест три екипе које на писменом испиту покажу најбоље знање. На главној приредби 10. маја поред забавног програма одржаће се и такмичење на коме ће ове три екипе усмено одговарати на питања и борити се за прву награду и назив

СВЕЗНАЛИЦЕ 75.

НАПОМЕНА: питања за ученике основних школа разликују се од питања намењених ученицима средњих школа.

УЧЕСНИКЕ ТАКМИЧЕЊА ОЧЕКУЈУ ВЕЛИКЕ НАГРАДЕ

 ЗА ОТВАРАЊЕ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ ДОВОЉНО ЈЕ ДА СЕ ОБРАТИТЕ НАЈБЛИЖОЈ ПОСЛОВНОЈ ЈЕДИНИЦИ БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ

ВЕСЕЛЕ ИГРАРИЈЕ ЗА МЛАДЕ И СТАРИЈЕ

1

Да вам млади брат, сестра или неко од старијих укућана не би претурало по писмима или неким, само вама драгим, ситницама, нађите тању, плићу кутију од картона, чији формат одговара књизи и облепите је масним папиром, као што радите са уџбеницима. Овако увезану кутију ставите на полицу међу књиге. **ЉИЉАНА ПАНТИЋ**, Веселина Машеца 6, 77000 Бихаћ.

2

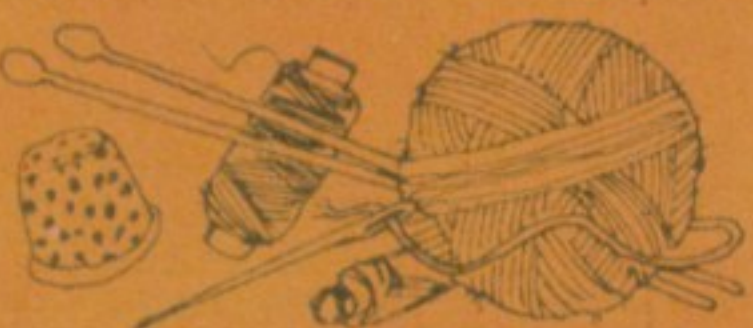
Од свих ствари, кључеви се најлакше изгубе или затуре. Да би вам увек били при руци изрежите од стиропора таблу величине 60 x 45 см. Од парчића свиле искројте цветове, а у средину сваког цвета залепите кружић који сте искројили од тање чоје. На крају у средину сваког кружића закуцајте ексерчиће или украсне кукице и о њих окачите кључеве. **МИЛИЦА СТОЈАНОВИЋ**, М. Тита 116/3, 35000 Светозарево

3

Да се клупчићи вунице не би вукли по орманима или затурили навијите их на штрикаће игле и ставите их у вазу или дубљу чинију. Биће вам увек при руци а послужиће и као украс. **ЦЕНАНА ФЕЈЗИЋ**, Ксеније Танасковић 15, 71400 Горажде.

Као што се сећате у једном од прошлих бројева позвали смо вас да нам за ову рубрику пошаљете своје предлоге. Наш жири састављен од уредника и сарадника рубрике „Направите сами“, одабрао је овог пута седам необичних играрија. Сваки од ових седам аутора добиће хонорар од по 100 динара.

4

И најобичнији лустер — онај са белом куглом биће лепши ако га украсите сличицама које сте исекли од шареног папира. На пример: лептирима, цветовима, тачкицама, већ према вољи и укусу. **ЈЕЛЕНА ВАЈНЕРТ**, Трг ЈНА 10 1/6, 26300 Вршац.

5

Стару гардеробу освежићете тако ако на руб сукње, крагну или ивице рукава пришијете кићанке од једнобојне или шарене вунице. **МАРИЈА ВАРЕШ** Розе Луксембург 34, 11090 Београд.

6

Необичну огрлицу добићете ако пластични кружић од кеса са детергентом густо обмотате вуницом. На једном крају кружића вежите ресе, а са друге стране вежите ланчић који сте исплели такође од вунице. Као украс лепо изгледа и кад се ставе два-три оваква кружића на огрлицу. **ГОРДАНА КОСАНИЋ**, Југ-Богданова 67 — стан 31 улаз I, 36000 Крагујевац.

Календар за сваки месец добићете на следећи начин: на средини блока, на првој страници оштрим ножем обликујте срце, а на листовима блока испишите бројеве од 1 до 31 тако да се они виде кроз отвор који сте направили. Прву страницу овог необичног календара можете украсити цртежима или на њу залепити неке сличице. **ЈЕЛЕНА СТОЈАНОВСКА**, Трг Радомира Вујовића 8 — стан 69/V 12000 Пожаревац.

ТО ЈЕ МОЈ МЕДВЕД!

Четири бела вука бацила су се на рањеног џина. Ловац је извукао нож и потрчао да брани — непријатеља!

минута прошло је док није поново пронашао траг. Крвави путоказ одвео га је право до воде. Медведа ни где! Коначно, угледао га је како плива ка следећој најближој леденој површини. Шта да ради? Најуже растојање између ове две санте било је готово три метра широко! И у повољнијим условима тај скок не би било лако извести а он је био у тешкој одећи окованој ледом. Али, морао је прећи. Узео је још већи залет него раније, удахнуо дубоко неколико пута, концентрисао се и потрчао убрзавајући све више. Готово две секунде лебдео је изнад тамнозелене воде. Учинио му се већ да ће пасти у море, али ипак његова чизма је ударила у тврди лед. Легао је потбушке на санту при-

е, неће скоčiti! — Пол Хоџ је био спреман да се клади у живот да велики поларни медвед неће скоčiti на њих. Али, изгубио би опкладу. Јер, већ у следећем тренутку медвед се отиснуо са ивице санте и, с висине од осам метара, бацрио се доле на мали ескимски чамац у коме су се налазили Хоџ, његов пријатељ Бари Мекензи и водич Нукигуак.

Еским је први схватио шта се дешава. Викнувши у знак опомене бацрио се у ледену воду. Мекензи је следио његов пример. Хоџ који је остао сам у чамацу реаговао је муњевито: подигао је велику ловачку пушку, испалио неколико метака а затим се бацрио у задњи део чамаца.

Медвед је пао управо на оно место на коме је неколико секунди пре, седео Мекензи! Био је то мужјак, тежак најмање пола тоне. Чамац се од силе удара преполовио. Поларни џин пропао је право у воду. На другој страни чамаца, као избачен из катапулта, Хоџ је полетео у ваздух и треснуо у воду. Кад је поново изронио, није више имао пушку.

Нукигуак и Мекензи пливали су лево од њега покушавајући да се домогну најближе ледене санте. Хоџ је кренуо за њима, али тешка одећа вукла га је ка дну. По мумлању је знао да се животиња налази иза самих његових леђа.

НОЖ, БАРИ, НОЖ!

Три човека стигла су до санте готово истовремено. Подиравши се на руке Хоџ је већ клечао на леду кад је зачуо крик. Еским је очигледно покушао да пуца. Међутим, животиња је била бржа. Страшан ударац шапе и Нукигуакова глава чудно се заклатила на поломљеном врату. Медвед је ударио још једанпут. Нукигуак је нестao под водом.

Медвед је наставио даље, ка санте и Мекензију. Хоџ је са ужасом схватио да ни његов друг нема пушку.

— Нож! Бари! Нож! — викнуо је Хоџ скочивши на ноге, али Мекензи је стајао непомићно, као парализован. У последњем тренутку се окренуо да побегне, али се оклизнуо и пао на колена. Медвед се бацрио на њега. Замахнуо је тешком шапом. Мекензијеве кости запрштале су а његово тело полетело преко леда као одбачена кр-

пена лутка. Медвед се окренуо ка трећем, последњем човеку.

ПРОКЛЕТИ ТРОФЕЈ

Пол Хоџ је почео да се повлачи натрашке а животиња је кренула за њим. Кад се медвед налазио на свега три метра од њега, Хоџ се окренуо и потрчао. Животиња га је и даље следила али спорије него кад је нападала Мекензија. Поларни медведи познати су као добри тркачи, али овај као да није желео да потрчи, или можда није могао.

— Рањен је — схватио је Хоџ видећи тек сада да је крзно на стомаку животиње црвено. — Кад бих само успео да га заморим трчањем...

Држао се своје тактике. После петнаестак минута медвед се коначно зауставио. Тешко је дисао крварећи све јаче. Стајао је готово читав минут гледајућ Хоџа, а затим се полако окренуо, спустио у воду и замахнувши неколико пута нашао се на другом, већем пловећем леденом острву. Не осврћући се велики медвед је наставио свој пут.

Хоџ се вратио назад до места на коме је лежао Мекензи. Његов друг био је мртав. Велика локва замрзнуте крви испод његове размрскане лобање била је довољна да се Хоџ увери у то. Вратио је нож у корице и сео на лед. Зурио је изгубљено испред себе. Кад је полазио у лов, није ни помишљао да ће се овако завршити...

Хоџ и Мекензи су се дуго припремали за овај дан. Двадесет трогодишњи Пол Хоџ, који се још од детињства бавио ловом, чезнуо је да у своје трофеје уврсти и великог поларног медведа. Унајмили су водича Нукигуака које је тврдио да познаје област пловећих санте неколико миља западно од Гренланда у којој обитава један изузетан примерак поларног медведа.

Ујутро 25. марта 1974. кренули су у лов. Када су први пут угледали медведа, он је снажним покретима пливао између санте и малих ледених брегова. Пратили су га, али им је убрзо нестao из вида. Петнаест минута — ни трага од њега. А тада, веслајући уз сам руб једног леденог брега, изненада су га поново угледали. Овог пута налазио се на ивици санте, право изнад њихових глава, спреман за онај страшан скок...

ОСВЕТИЋУ ВАС!

Хоџ је покушавао да сагледа свој положај. Био је практично заробљен на комаду пловећег леда пет миља далеко од обале. Без чамаца, оружја и без хране, сав прозебао у мокрој одећи. Ко зна кад ће помоћ стићи — ако уопште стигне. Најежио се од страха. Погледавши доле тек као да је сад постао свестан да је Бари Мекензи смркан, мртав... Његов страх прерастао је у бес. Био је љут на самог себе, шта је опште тај трофеј, на Нукигуака који је био непажљив, чак и на Берију што је онако стајао и чекао да га медвед нападне. Најжешћи бес осећао је, ипак, према медведу. Погледао је велики ловачки нож за својим појасом. Два човека нису узалуд изгубила животе: медвед-убица мора то платити.

Убеђен да је рањени медвед већ на издисају није се више намаз своју велику ловачку пушку. Погледао је преко на суседну санту: медвед се полако гегао по леду. Ловац је пажљиво одредио растојање, узео залет и прескочио на суседно ледено острво. Кренуо је за медведом.

Првобитни размак од два-три метра убрзо је смањено на свега стотинак метара. Медвед се и даље кретао полако, једва вукући своје тешко тело. За њим је остајао крвав траг. Пре или касније умориће

се и стати. Хоџ се већ радовао скорој победи. Пришао му је већ на двадесет пет метара држећи све време руку на дршци ножа. Управо тада наишли су на мале ледене брежуљке на површини санте. Медвед је већ у следећем тренутку зашао међу њих и нестao.

ЗА БЕЛИМ ЏИНОМ

Хоџ је пожурио, али било је касно. Пуних десет

слонивши образ уз хладну храпаву плочу: борио се да поврати дах.

— Медвед? — као да га је неки унутрашњи глас натерао да подигне главу.

Бели џин више није бежао — стајао је на задњим шапама, усправљен, и са удаљености од свега двадесетак метара гледао право у човека. Хоџ се помирио са судбином. Знао је: ако га медвед сада овако исцрпљеног нападне, то

може значити само — крај. Неколико тренутака дужих од вечности човек и велики медвед гледали су се право у очи. Тада се поларни медвед спустио на све четири ноге, окренуо се и наставио пут.

НЕЋУ ПОБЕЋИ

Хоц је још неколико минута сачекао да поврати снагу, затим је устао и кренуо за медведом. Цео његов живот као да се свео на једно: убити тог медведа.

Животиња је поново одмакла. Хоц је покушавао да смањи растојање, али без успеха. Санта по којој су сада ишли била је већа од претходне и Хоцу се чи-

је медведа: био је удаљен за дужину фудбалског игралишта. Крвави траг био је све шири и шири.

— Медвед ће ускоро искрварити — помислио је и с ужасом схватио да ни сам није далеко од смрти — смрзавао се! Кад је поново подигао главу, следио се. Кораком, готово трчећи, медвед је ишао право на њега. Хоц је извукао нож и чекао. Када му се звер приближила на двадесетак метара, скочио је и потрчао. Медвед је наставио до места на коме је човек до малопре седео и стао. Хоц је погледао иза себе. Цео доњи део стомака медведа црвенео се од крви. Поглед животиње био је стакласт, дах убрзан.

— Сада — рекао је Хоц у себи. — Сад је мој тренутак. — Заузео је одбрам-

тене главе. Хоц га је чекао не померајући се. Тек када је животиња замахнула убилачком шапом, нагло је одскочио у страну и избегао ударац. Замахнуо је ножем циљајући на бок животиње, али само је окрзнуо бело крзно. Медвед је нападао и избегавао ударце с невероватном спретношћу. Хоцу је постало јасно да још није време за коначни обрачун. Окренуо се и потрчао. Медвед га је следио свега неколико метара и зауставио се. Када је Хоц застао да погледа иза себе, медвед је поново ишао у супротном правцу.

— Готов си! — повикао је Хоц за њим. Али, кад је наставио за рањеном жи-

— Паметна животиња! — био је приморан да призна Хоц. Налазио се на прагу пораза и већ се помирио с тим. Ипак, настављао је даље кроз густу ледену маглу која се спуштала покушавајући да открије зверињи траг. Негде око поноћи, потпуно исцрпљен, опотакao се у мраку и пао. Осекao је како му се очи саме склапају. Узалуд се борио са сном. Спустио се на лед, склупчао и заспао...

Пробудила га је дневна светлост. Јутарње сунце, иако слабо и бледо, успело је да га мало запреје. Отворио је широм очи и — угледао медведа.

Седео је на самој ивици санте. Била је то заиста лепа животиња, прави поларни краљ.

— Хеј, краљу! — повикао је за њим Хоц. — Преварио си ме. Уопште ниси тако тешко рањен. Довукао си ме намерно овамо, зар не? — Усред поларне тишине одјекнуо је Хоцов гласни смех. — Све време ме вучеш за нос — поново се проломио Хоцов хистерични смех. — Признајем, ти си велики борац. Бистар си и снажан. Али и ја сам. Моја предност је ипак у томе што сам човек. Ти ћеш умрети први јеси ли ме чуо?

Медвед се усправио, бацно се у воду и запливао. Лов се настављао.

ВУКОВИ НАПАДАЈУ

Рано тог поподнева медвед је видно успорио тетуралујући се све чешће. Био је веома слаб и Хоц је то знао. Делило их је само стотинак метара, али човек није имао снаге да убрза корак и смањи то растојање. Покушао је да протрчи али га промрзле ноге нису послушале. Утрнулим прстима извукао је нож. Тада је медвед пао.

— Сада! — помислио је Хоц. На његовом лицу појавио се дивљи осмех.

— Победићу те, краљу! Победићу... — запео је на пола реченице. Медвед се с муком подизао на ноге и већ је настављао даље.

Хоц је с неверицом буљио у њега. Обузело га је безнађе, чинило му се да крај никад неће ни доћи.

Гледао је за медведом проклињујући га. Изненада, нешто се померило на леду, између њега и медведа. Крв му се следила у жилама. Био је то вук. Бели арктички вук. Приљубљен уз лед, педесетак метара иза медведа, нетримице је посматрао рањеног џина. Иза њега пузала су по леду још три вука. Док их је Хоц посматрао, вукови се подигоше са земље и журнуше на медведа.

— Не! — бесно је повикао. Иако је у почетку мрзео поларног медведа, временом је почео да му се диви. Био је бистар, храбар и снажљив непријатељ. У овој непрегледној леденој пустињи једино живо биће. Осим тога, медвед је припадао њему и ако неко треба да га убије, онда

ће то бити он. Вес му је повратио снагу и он је потрчао.

Медвед је био на измаку снаге и није се могао супротставити изненадним нападима. Па ипак, његова шапа спремно је дочекала првог вука. Али, два вука су ипак успела да своје зубе заризију у грло и стомак изнемоглог медведа. Четврти га је напао с леђа. Покушавајући да их отресе са себе медвед се усправио дивље замахујући шапама. Вукови су тада још жешће навалили и медвед се нашао на леђима.

ШАНСА ЗА МЕДВЕДА

Хоц је стигао у последњем минуту. Нож се зарео право у леђа најближе звери. Вук се тргао и пао на земљу, мртав. Хоц га је одвукао у страну и на време извукао из њега свој нож. Јер, други вук је оставио медведа и кренуо на нову жртву. Скочио је Хоцу у лице и налетео право на оштрицу ножа. Рањени вук одустао је од борбе и напустио поприште. Хоц је погледао око себе: три вука већ су испала из игре. Последњи, четврти, није ни покушавао да сам настави борбу.

Медвед је лежао на земљи. Био је сав обливен крвљу. С ножем у руци Хоц се окренуо ка њему. Још један корак и његова рука замахнуће, нож ће се зарити у леђа белог медведа. Рука се подигла и — застала у ваздуху. Човек је спустио нож и сео на лед. Није то могао да учини. Није био у стању да убије поларног краља иако је био свестан да би му тиме можда олакшао муке. У том тренутку постало му је јасно оно што је заправо и раније знао: једино што је медвед желео било је — да живи. Живот је био једина и непроцењива драгоценост.

Седео је и даље на леду осећајући умор у сваком делићу тела. Чинило му се да никада више неће устати. Неколико минута гледали су се у очи, медвед и човек. Тада је медвед устао. Смогавши однекуд снагу подигао се на ноге и учинио један корак према Хоцу. Затим је стао, окренуо се и болно се вукући кренуо преко санте. Гледајући га како одлази Хоц је знао да му је пружио шансу да живи. Имао је осећај да ће бели краљ умети да је искористи. За самог себе није био баш тако сигуран.

Хоц највероватније не би преживео још једну ноћ на арктичкој санти. Срећом, враћајући се по трагу који је рањени медвед оставио на снегу, наишао је на Ескиме, који су, пронашавши Мекензијево тело, кренули у потрагу пратећи тај исти крвави траг. Пол Хоц је спасен предвече 26. марта.

С. С.

нило да ледена пустиња уопште нема краја. Био је уморан и напола смрзнут. Време је протичало, а никаквог резултата... Ипак није одустајао. Али, није се предавао ни медвед. Прошао је још један час. Хоц никако није успевао да се приближи звери.

И четврти час је прошао. Хоц је морао да се заустави и одмори. Погледао

бени став, раширених ногу, држећи нож ниско са стране и повикао: — Хајде! Хајде, медведе, дођи напади ме, овог пута ти нећу побећи!

ЛУДАЧКИ СМЕХ

Медвед је кренуо у напад, брзим кораком, спуш-

вотињом, није више тако био сигуран.

Био је већ касно по подне. Заморен од пешачења и прескакања са санте на санту Хоц се све чешће заустављао да се одмори. Када би он седао и медвед би користио тренутак за одмор задржавајући све време исту раздаљину.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПРВИ ЗАДАТАК!

Тражимо пријатеље

Имам 15 година. Желим да се дописујем са младима широм Југославије. Волим забавну и народну музику. Навијам за „Првену звезду“. Марина Никчевић, Миљана Драшковић 2, 38226 Стари Трг (код Звечана).

Похађам други разред гимназије. Желела бих да се дописујем са младима из наше земље. Стојанка Давидовић, Максима Горког 83/V, 26000 Панчево.

Желим да се дописујем са децама из наше земље. Имам 10 година. Навијам за „Првену звезду“. Јовановић Братислав, 7. јули бр. 15, 18220 Алексинац.

Имам 16 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Бранко Немет, Р. Митровића 90, 11132 Жарково.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Првену звезду“. Скупљам марке и салвете. Имам 12 година. Татјана Андрејић, Патриса Лумумбе 22, 11060 Београд.

Желим да се дописујем са младима широм наше земље. Имам 16 година. Сакупљам значке и поштанске марке. Волим забавну и бит музику. Мирољуб Крстић, Душанова 97/III/3, 18000 Ниш.

Желела бих да се дописујем са девојчицама и децама од 12 — 15 година из СССР-а. Језик споразумевања: српскохрватски и руски. Цвета Лазић, 7 јула бр. 11, 21411 Бегеч.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима који воле кошарку. Висок сам два метра. Скупљам стари новац и старе ствари. Волим да читам и пишем песме. Градимир Милосављевић, С. М. Ш, III лаб. тех, 19000 Зајечар.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарица из Југославије. Имам 15 година. Волим забавну музику а од певача Здравка Чолића. Навијам за „Првену звезду“. Весна Живановић, III булевар 102/13, 11070 Нови Београд.

Желела бих да се дописујем са младима из наше земље. Имам 15 година. Сакупљам салвете, разгледнице и мзркице. Навијам за „Партизан“. Гордана Николић, XII нова 16, 11221 Кумодраж.

Имам 16 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље и иностранства. Желео бих да они који ми пишу пошаљу и фотографију. Босилко Домазет, Замет Грнци 65/13, 51000 Ријека.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Навијам за „Партизан“ и „Сутјеску“. Волим забавну музику. Скупљам марке, разгледнице и стрипове. Хасан Минић, Буричка ријека, 84325 Плав.

Желела бих да се дописујем са девојчицама и децама из наше земље. Имам 11 година. Скупљам салвете и лутке. Волим забавну музику. Навијам за „Првену звезду“. Јасминка Тасева, насеље „Кисела вода“ ул. Георги Димитров 10/I, 91000 Скопје.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 13 година. Навијам за „Партизан“. Волим рукомет. Сакупљам разгледнице. Рукица Јончевска, ул. Иво Лола Рибар 5а/16, 97300 Охрид.

Имам 13 година и желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Играм стони-тенис и свирам хармоничку. Милица Јевровић, Вите Пантовића 61, 31000 Титово Ужице.

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања енглески и српскохрватски. Јагодина Недељковић, Брђани, 11232 Рипањ.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 13 година. Скупљам салвете и стари новац. Жељко Штефанац, ОШ „Младост“, 74270 Теслић.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим забавну, народну музику и филм. Навијам за „Партизан“. Смаил Кујунџић, 29. новембра 2, 94210 Плевља.

Имам 14 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим да решавам математичке задатке и да читам дела познатих писаца. Милан Милошевић, кухи број 141, 35204 Багддан.

Желим да се дописујем са младима из наше земље. Имам 17 година. Волим фудбал и кошарку. Навијам за „Партизан“. Од певача забавне музике највише волим Мишу Козача. Гоце Лазарески, Улица партизанска 38, 97300 Охрид.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије. Имам 14 година. Волим народну музику и филм. Скупљам марке, разгледнице и слике глумаца. Атанас Георгиев, Охридска 130, 92400 Струмица.

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче из Совјетског Савеза. Избор је велики: од класичне музике и наредних песама до циганских романси. Плоче су из увоза и зато их има у врло ограниченом броју! Стога не пропустите прилику да одмах пошаљете своју нарудбину.

Иако из увоза, плоче се продају по веома ниским ценама — 50 динара за једну лонг-плеј плочу. Увозник, Продукција грамофонских плоча РТ Београд, препустила је „Политикином забавнику“ ексклузивно право продаје ових плоча преко поште. То значи да ће вам наручене плоче бити достављене на кућну адресу, и да ћете их платити поштару када их донесе.

Све плоче су врхунског квалитета, израде и репродукције, снимљене у стерео-техници и на свакој се налази од 10 до 14 мелодија.

Пажња: ваша нарудбина не сме бити мања од 100 динара, што значи бар две лонг-плеј плоче, јер поштарину плаћа Продукција грамофонских плоча РТ Београд а не ви.

На нарудбини, уместо назива плоча, испишите само њихове бројеве. За сваки случај ако неке од плоча које желите нема више у складушту, упишите у резервну листу бројеве РЕЗЕРВНИХ ПЛОЧА који ће вам бити послате уместо њих.

На једној нарудбини можете да поручите плоче како са ове листе тако и са следећих које ће излазити неколико седмица.

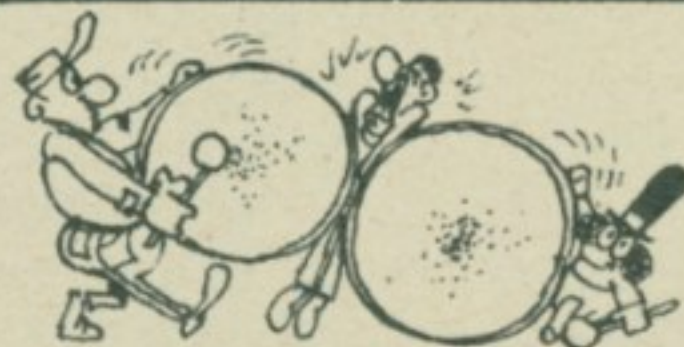
Изаберите плоче, испишите њихове бројеве и своје податке на нарудбину, залепите на дописницу и пошаљите на адресу: „Политикин забавник“, 11001 Београд, Македонска 29.

РУСКЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ

33 СМ 01807-08(а)
ЉУДИМИЛА ЗИКИНА:
„Низ Волгу“, „Свуд око
ло степа“, „Тројка“ и
друге чувене руске на-
родне песме

СМ 04141-2
**АНСАМБЛ „РУСКА
БАЛАЛАЈКА“**
изводи руске народне
песме

33 СМ 02167-68(а)
РУСКА БАЛАЛАЈКА:
руске народне песме

РОМАНСЕ

СМ 02879-80
**АЛЕКСАНДАР
ОГНИВЦЕВ**
пева „Вечерњи звон“ и
друге руске песме и ро-
мансе

33СМ 02997-98(а)
**ВАЛЕНТИН
БАГЛАЕНКО:**
„Две гитаре“, „Три године
си ме сањала“ и друге
чувене циганске и руске
романсе

С 04519-20
ГАЉИНА КАРИЈЕВА:
„Калитка“, „Ја вас во-
лим“, „Одлази“, „Кала-
кољчик“ и друге чувене
руске романсе

ОЗБИЉНА МУЗИКА

33СМ 02223-24(а)
РАХМАЊИНОВ: Друга
симфонија

33СМ 01545-46(а)
ЧАЈКОВСКИ: Друга сим-
фонија у С минор, оп. 17

33СМ 01543-44(а)
ЧАЈКОВСКИ: Прва сим-
фонија „Зимски снови“,
опус 13

С 01767-7
РИМСКИ-КОРСАКОВ:
„Шехерезада“

С 01331-2
ЧАЈКОВСКИ: Концерт
бр. 1 за клавир са орке-
стром; за клавиром Гри-
гориј Соколов

С 01233-4
ЧАЈКОВСКИ: „Франче-
ска да Римани“, фанта-
зија за оркестар; и Ха-
чатуријан „Тајане“, фраг-
мент из балета

33 СМ 02959-60(а)
ХАЧАТУРИЈАН: Симфо-
нија бр. 3; „Тајане“, фраг-
менти из балета

С 01783-4

ДЕВИСИ: „Иберија“; РА-
ВЕЛ: „Шпанска рапсо-
дија“, „Валцер“

С 01525-6
ЧАЈКОВСКИ: Симфони-
ја бр. 6 „Патетична“

33СМ 01547-48(а)
ЧАЈКОВСКИ: Симфони-
ја бр. 3

С 1643-4
ПРОКОФЈЕВ: „Бајка о
каменом цвету“, фраг-
мент из балета

С 01549-50
БЕРЛИОЗ: Фантастична
симфонија

С 01595-6
МОЦАРТ: Концерт бр. 3
за виолине са оркес-
тром; **МЕНДЕЛСОН:** кон-
церт за виолине са орке-
стром у извођењу Вале-
рија Климова

33СМ 02209-10(а)
ШОПЕН: Концерт бр. 1
за клавир са оркестром

ВАША НАРУДБИНИЦА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 100 ДИНАРА ЈЕР ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУДБИНИЦА
ЗА ГОТОВО неспозиво наручујем плоче под бројевима:

РЕЗЕРВНА ЛИСТА:

за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити
поштару кад ми их донесе кући (поуздшем).

(Име и презиме)

(Поштански број и место)

(Улица и број)

Датум

Потпис

Нарудбину попуњава лице које ће платити плочу.

НЕЗАБОРАВНИ ЈУНАЦИ ИЗ ФИЛМОВА ВОЛТА ДИЗНИЈА

СРПСКОХРВАТСКИ
(ЋИРИЦИ)
ХРВАТСКОСРПСКИ
(ЛАТИНИЦА)

ПОКЛОН КОЈИ ТРАЈЕ ЦЕО ЖИВОТ!

У ЧЕТИРИ ИЗВАНРЕДНО ИЛУСТРОВАНЕ КЊИГЕ СА ПРЕКО 60 ПРИПОВЕДАКА ПОНОВО ЋЕТЕ УЖИВАТИ У ЧУДЕСНОМ СВЕТУ МАШТЕ ВОЛТА ДИЗНИЈА, СА ДИЗНИЈЕВИМ ЛИКОВИМА ПОСЕТИЋЕТЕ ДАЛЕКЕ ЗЕМЉЕ И УПОЗНАТИ ТАЈНЕ ПРИРОДЕ. КОМПЛЕТ ОД 4 КЊИГЕ СА УКРАСНОМ КУТИЈОМ СТАЈЕ 300 ДИНАРА.

КУПЦИ ЗА ГОТОВО уживају попуст, тако да добијају по повлашћеној цени од 250 динара цео комплет. Уплату ћете извршити приликом пријема пакета од поштару — поузећем.

КУПЦИ НА ОТПЛАТУ добиће комплет по цени од 300 динара. Уплатиће у Юредовних месечних рата по 30 динара, после пријема књига (рачуна и уплатница) почев од дана пријема књига. ПРВУ РАТУ ПЛАТИЋЕТЕ ПОШТАРУ.

КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МОГУ ПОДИЋИ КОМПЛЕТ У ПРЕДУЗЕЋУ СВАКОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧАСОВА.

ПОРУЏБЕНИЦА

Издавачком предузећу ВУК КАРАЏИЋ, 11001 Београд, Краљева Марка 3. Овим НЕОПОЗИВО купујем комплет од 4 књиге ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА.

ЗА ГОТОВО — по цени од 250 динара. Платићу поузећем.

НА ОТПЛАТУ — по цени од 300 динара. Прву рату платићу поштару.

Купац _____ Место и пошт. бр. _____

улица и бр. _____ Радна организација _____

Овера о запослењу _____

(печат и потпис овлашћеног лица) _____ Купац _____

Поруџбеница се оверава само при куповини на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак чека од пензије. (У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду)

ХИТ СТРАНА

LES GRAY (Лес Грей) — певач групе

датум рођења: 9. април 1946.
музичко образовање: четворогодишња школа клавира
музички пут: као аматер свирао 12 година по цез-саставима
радио је као продавац у модном бутику у Лондону, писао текстове за ТВ-рекламе и доцније радио у бироу за пропаганду музички узорци: Битлси и само Битлси
сопствене композиције: још нема
синглови који му се највише допадају: Mighty Quinn' групе Manfred Man (Манфред Мен)
ЛП које му се највише допадају: After the Gold-rush — Neil Young (Нил Јанг)
најбољи музичар: Jon Lord (Дон Лорд)
најбољи певач: Jack Jones (Џек Џонс)
хоби: музика
инструмент: само свој глас

DAVE MOUNT (Дејв Маунт) — бубњар

датум рођења: 3. март 1947.
музичко образовање: шест година је свирао бубњеве код Ronnie Beck (Рони Бек)
музички пут: од своје 17. године свира по разним групама
радио је као: електротехничар
музички узорци: Битлси
сопствене композиције: Won't Let It Go
синглови који му се допадају највише: Music from the Big Pink — Џорџа Гершвина и његовог оркестра
најбољи музичар: има их доста
најбољи певач: Френк Синатра
хоби: рагби
инструмент на коме свира: ксмплет бубњева

ROB DAVIS (Роб Девис): соло-гитариста

датум рођења: 1. октобар 1947.
музичко образовање: школа класичне гитаре
музички пут: од своје 17. године свира по локалним групама
радио је као: службеник у бироу
музички узорци: Ritchie Blackmore (Ричи Блекмор)
сопствене композиције: Flower Power, Your My Mother, Up the Airy Mountain и The Latter Days
синглови који му се највише допадају: Judy Blue Eyes — групе Crosby, Stills, Nash и Young (Кросби, Стилс, Неш и Јанг)
ЛП плоче које му се допадају: The Yes Album, групе Yes и све Јохана Себастијана Баха
најбољи музичари: Julian Bream (Џулијан Брем)
најбољи певач: John Miles (Дон Мајлз)
хоби: Јога
инструменти: фендер-гитаре, телстар и стратокастер и две акустичне јапанске гитаре

RAY STILES (Реј Стилс) — бас-гитариста

датум рођења: 20. новембар 1946.
музичко образовање: једногодишња школа гитаре
музички пут: свирао у групи Remainder (Ремајндер) 18 месеци
радио је као: сарадник у једном архитектонском бироу
музички узорци: Jet Harris (Џет Харис) и Paul McCartney (Пол Макартни)
сопствене композиције: нема
синглови који му се највише допадају: Иф — групе Bread (Бред)
ЛП плоче које му се допадају: A Man Alone — Френка Синатре
најбољи музичари: Jim Fielders (Џим Филдерс) и Bobby Colomby (Боби Колумби)
чланови групе Blood Sweat and Tears (Блад, свет енд тирс)
најбољи певач: Frenk Sinatra и John Miles (Дон Мајлз)
хоби: породица и одмор у кругу породице
инструменти: бас-гитара марке фендер-прекашн

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ROCKET (PAKETA)

Музика: Nicky Chinn (Ники Чин)

Текст: Mike Champan (Мајк Чемпен)

Изводе: група MUD (Мад)

Wella, wella you changed
your name
to Abigail Rocket Blast
and then they lined you up
for Hollywood movie cost
with all those big cigars and
motor cars
you thought you were a movie
star
But Abigail Blast you sure
are changing fast
when you a, you a, you a just
sixteen
you were knocking at the
agents door
because, because, because
the silver screen's what a
movie Queen lives for
they gave you minks and
dreams in pinks and greens
so you threw away your old
blue jeans
But Abigail Blast the're using
you
come on, come on, come on,
come on,
Now rocket, I'm gonna launch
you soon
Come on new Rocket, you're
gonna reach the moon
you're gonna take off sun
you're gonna reach the moon
you know your time will come
I give you 3, 2, 1
New Rocket, I'm gonna
launch you soon.

ГРУПА МАД

Добрим пријатељима, који су имали иста музичка опредељења, решили су да се удруже и направе групу. Дуго размишљајући о називу своје групе, консултовали су своје пријатеље. Било је много предлога, али мало оних правих, оригиналних који би једног дана својом необичношћу обележили даљи пут групе. И тако, поводећи се за својом маштом, и слушајући друге одлучили су да групи дају несвободно име MUD (Мад) што у преводу значи „блато“. После тога за свега три месеца успели су да сниме три сингла који су убрзо доспели на домаћу и интернационалну листу хитова. Пошто су се појавили у време оживљавања „лудих тридесетих и двадесетих година“ овог века на филму и музици одлучили су да звук њихових композиција буде савремено обрађена музика педесетих година, рачунајући при том на најмлађи круг публике али и на старије који се тако, кроз музику, радо сећају своје младости.

Лес, Дејв, Роб и Реј успешно су својим плочама DINA-MITE, TIGERFEET, THE CAT CREPT IN и ROCKET постигли велик успех. Број њихових присталица расте из дана у дан. Поклоника „Мада“ је све више и у нашој земљи и због тога их и представљамо нашим читаоцима.

ПОП ЗАНИМАЉИВОСТИ

Један од тренутно најпопуларнијих певача Енглеске је Џими Клиф који је 1970. године победио на интернационалном делу Сплитског фестивала композицијом „Песма коју смо певали“. После овог успеха настао је обрт у његовој каријери тако да су му данас концерти веома добро плаћени а плоче све траженије.

После гостовања Chik Corea (Чик Кореа) и групе „Return to Forever“ (Повратак вечности) и групе Deep Purple (Ди пурпл), нашој публици ће се представити још и Nazareth (Назарет), Black Sabbath (Блек Сабат), Status Quo (Статус кво) Rory Gallagher (Рори Галагер), Осибиса, и Pink Floyd (Пинк Флојд). Гостовања ових састава и певача уговорене су за ову сезону.

Чик Кореа за музику своје групе „Повратак вечности“ каже: „То је весела, једноставна, комуникативна музика, која нема претензија да буде озбиљна и претерано тешка.“

Албум бившег оргуљаша групе „YES“ Рика Вејкмена, који носи назив „Пут у средиште земље“, финансирао је познати глумац Дејвид Хемингс познат нашој публици из филма Микеланџела Антонионија „Blow up“ (Увећање).

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

THE OSMOND BROTHERS,
Fan club P. O. Box 4950, Panorama City, California 91412, USA

DAVID BOWIE, c/o Philips Records, Stanhope House, Stanhope Place, LONDON W. 2. ENGLAND

DAVID ESSEX, P. O. Box 50, LONDON S. W. 6, ENGLAND

ELTON JOHN, Rocket Records, 101 wardour Street, LONDON W. 1 ENGLAND

ЗДРАВКО ЧОЛИЋ, Загребачка 31/а, 71000 САРАЈЕВО

ЈОСИПА ЛИСАЦ, Хејнцелова 24, 41000 ЗАГРЕБ

ВИС INDEXI, Слободан Ковачевић, Максима Горког 4, 71000 САРАЈЕВО

ЗОРАН ЛЕКОВИЋ, Стеве Тодоровића 35, 11000 БЕОГРАД

ГРУПА „MUD“ (МАД)

ПОЛИТИЧНИ
ЗАБАВНИК

Харви Кеплмен није знао да има било какав таленат док није те недеље ујутро узео прженицу из ваздуха. До тог јутра он се апсолутно ничим није истицао. Био је оно што се зове безбојна особа: тих, неупадљив, средњег раста, рачуновођа по занимању.

Његова жена Сузи ипак је била задовољна. Омалена, љупка, прихватила је Харвија онаквог какав је. Живот је текао мирно, без узбудљивих догађаја. И та недеља ујутро била је као и све друге недеље. Устали су касно и сели да доручкују око једанаест. И можда се ни тада не би ништа десило да Харви одједном није рекао да му се једу прженице.

— Нисам знала да их волиш — рекла је Сузи.

— Па, не знам да ли их волим, али јутрос ми се баш једу. Сетио сам се како их је мајка правила кад сам био мали. Пустила би да порумене, па би пецкале под зубима.

Није џрик

— Да ја покушам? — понудила се Сузи, иако је већ била испржила шунку и јаја.

— Ма не. Нисам више сигуран ни да ли ми се једу. Кад би ми нека пала из ваздуха...

Подигао је руку — и одједном му се на длану нашла прженица, румена и топла, баш какве је његова мајка правила.

— Хеј — узвикнула је Сузи — какав је то трик?

Харви је запрепашћено гледао укусни залогај, а онда га је спустио на један тањир на столу.

— Није трик, Сузи. Не знам ни сам како ми се то створило у руци.

Сузи је узела прженицу и одгризла комадић.

— Хм, права је. Ово је стварно чудо.

Харви је такође одломio комад и пробао га.

— Чудно — рекао је тихо. — Било је довољно само да испружим руку, и...

Седели су и гледали се ћутећи.

— Можда расположеш талентом за који досад ниси знао — рекла је најзад Сузи. — Хајде, пробај да добијеш нешто друго. Рецимо, комад лење пите.

— Не волим лењу питу.

— А шта мислиш о колачу са шљивама?

Харвију је дрхтала рука кад ју је испружио и одједном је између палца и кажипрста држао колач са шљивама и шлагом, баш какав је био замислио.

— Знаш шта треба да радимо — рекла је Сузи. — Позваћемо Дејва.

— Дејва? Зашто Дејва?

— Па, не можемо да кријемо то од њега, Харви... Знаш да га не волиш, али он ми је брат. Даће нам неки савет.

Дејв је стигао са својом женом Рут и, по обичају, одмах се окomio на Харвија:

— Шта је, зете? Нешто си ми зелен. Лоша пробава, а?

— Слушај ме, Дејв, — прекинула га је Сузи. Села је крај њега и испричала му све.

Дејв ју је слушао отворених уста, а онда је почео да се смеје.

— Најзад да и у овој кући једном чујем нешто шаљиво. Није много духовито, али ипак...

— То је истина, Дејв... Погледај, ово је остатак прженице коју је Харви узео из ваздуха. Колач са шљивама смо појели... Харви, Дејв не верује да си ти то урадио. Покажи му.

Харви је знао да му не вреди

ПЛАВУША ИЗ ВАЗДУХА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА
ХАУАРД ФАСТ

БИО ЈЕ ТИХ И ПОТПУНО НЕУПАДЉИВ ДОК, САСВИМ НЕОЧЕКИВАНО, НИЈЕ У СЕБИ ОТКРИО НЕОБИЧАН ДАР. НАЈЕДНОМ ЈЕ ПОСТАО ДРУГИ ЧОВЕК: УСПРАВАН И СИГУРАН У СЕБЕ

да се нећка. Подигао је руку и одмах затим спустио пред Дејву прженицу која се још пушила.

— Ох! — узвикнуо је Дејв и погледао своју жену. — Рут, јеси ли видела ово?

Принео је прженицу устима и стао да мљацка.

— Одлична је... А кажеш да си овако добио и колач са шљивама?

— Да, добио је — потврди Сузи.

Са широким осмехом Дејв је завукао руку у џеп и извадио прегршт новчаница. Одвојио је једну од десет долара и ставио је на сто.

— Хајде, Харви. Пробај да добијеш једну овакву.

— Али, то би био фалсификат — бранио се Харви.

— Глупости! Је ли сва прженица

фалсификована? Уосталом, то нико неће знати осим нас четворо. Хајде!

— Па добро — сложио се Харви. — Могао бих покушати са новчаницом од једног долара.

Уздахнуо је дубоко и испружио руку. Истог тренутка, међу прстима му се створила новчаница.

— Дај овамо!

Дејв му је зграби из руке и стаде да је упоређује с једном од својих. По изразу лица видело се да није задовољан.

— Није успело, Харви, Личи на праву, али боја је другчија.

— Нема ни броја серије — додаде Рут.

— Само храбро, Харви — бодрио га је Дејв. — Као први покушај није лоше. Пробај поново.

Али, Харви није хтео ни да чује. Узалуд га је Дејв молио, преклињао, претио. Најзад је дигао руке.

— О, луда човека! — узвикнуо је. — Да ја имам тај таленат, сутра бих питао пошто је читав свет.

— Не љути се, Дејв — умиривала га је Сузи. — Харви има право да размисли.

— У реду, али кад се најзад одлучи одмах ме позови.

Жена из снови

Све до увече Харви се није ни померио са столице, док је Сузи обављала уобичајене кућне послове. Она га није ништа запиткивала и на томе јој је био задовољан. Што је више мислио, био је све сигурнији да ово што се догодило није ситница, како је у

Сузин глас звучао је оптужујуће.

почетку мислио, и да од сада неће више бити онај стари Харви.

Ту промену на њему запазила је и Сузи кад су сели да вечерају.

— Харви, некако си ми чудан — рекла је.

— Мораш ме схватити, драга. Ја нисам више дете: имам 41 годину. И шта сам за то време постигао? Ништа. Мали, бедно плаћени чиновник, чије мишљење нико не тражи. А сад, одједном, овај необичан дар... Сузи, морам да се навикнем на ово...

Кад је Сузи пошла на спавање, он је остао да размишља. Да, сад су му се први пут отвориле очи да је све ово време био незадовољан. Незадовољан собом, својим послом, начином живота. Није био задовољан ни својим станом, ни крајем у којем је живео. Ни својом женом...

Стаде да мисли о Сузи. Не, није му била антипатична, али није могао да нађе на њој ништа што би му изгледало привлачно. Није могао да се сети како се одлучио да се ожени њом. Увек су му се допадале крупне плавуше. Сањао је такве жене, окретао се за њима на улици.

Једна мисао га натера да се осмехне. Окрене се и погледа врата спаваће собе. Све је било мирно.

— До ђавола! — узвикну Харви и устаде. Сад је то био други човек: усправан, сигуран у себе. — Висока, плава, лепа — мрмљао је.

Испружио је обе руке, и између њих се створи она. Харви је био толико запрепаштен да није стигао да је придржи и жена тресну на под. Сад је лежала непомично: плавуша из његових снова, дивних облика, лепа као сан.

Ошужен за убисџбо

Харви је био толико занет овим приказом да није приметио кад су се врата иза његових леђа отворила.

— Ко је то? — врисну Сузи. — Одакле је дошла.

Од изненађења, Харви само што се није срушио поред плавуше.

— Тако, дакле! — Сузин глас је звучао је оптужујуће. — Висока је бар два метра. Зар је могуће да је то твој укус?

Харви се саже и додирну плавушину руку. Била је хладна. Опи пао је пулс. Није га било.

— Она је мртва, Сузи — промуцао је, блед као крпа.

— Дивно. У леп си нас сос увалио. Предосећала сам тако нешто.

— Шта да радимо, Сузи?

— Врати је одакле си је узео!

— Како?

Сузин глас је звучао ледено: — Пробај. Ако си у стању да узимаш ствари из ваздуха, можда си у стању и да их враћаш.

Харви испружи руку. Грашке зноја избише му по челу од силне концентрације, али плавуша остаде где је и била.

Сав очајан, Харви се скљока у столицу.

— Не вреди, Сузи. Не могу да је вратим.

— Видим. Сад ћеш још одговарати за убиство.

— Шта? Не мислиш ваљда да сам је ја убио?

— Не знам ништа. До малочас ни у сну не бих помислила да је ово твој тип. Ох, за кога сам се удала?

— Сузи...

— Ја предлажем да позовемо Дејва.

Харви скочи на ноге као опарен.

— Не! Знам шта треба да радим. Позваћу полицију.

Доктор је збуњен

Четврт часа касније соба је била пуна људи: агената у униформи, стручњака за отиске, фотографа. Пошто је констатовао да плавуша није жива, поручник Серпио нареди да је носе у мртвачницу.

С муком су је подигли и ставили на носила. Отишли су сви сем поручника.

— Испричајте ми све — рече он Харвију.

Харви је почео од прженице и завршио Сузиним узвиком кад је угледала горостасну плавушу.

— Значи, дошла је из ваздуха? — упита поручник с неверицом.

— Да.

— Све је тачно — потврди Сузи. — Ја сам била очевидац.

— У реду, хајдемо у полицијску станицу. Тамо ћемо сечекати резултат обдукције. Нека сам проклет ако ми је овде нешто јасно.

Кад су стигли у полицију, поручник их је одвео у једну просторију без прозора, поставио стражара испред врата и похитао да поднесе извештај шефу.

Управо је завршио извештај кад судски лекар уђе у собу.

— Није убијена — рече још с врата. — Плавуша никад није ни била жива. Споља, она је права жена, али изнутра... Нема ни срце, ни плућа, ни јетру, ниједан орган. Нема ни крвоток у правом смислу речи.

— Па шта има, до ђавола? — прасну шеф.

— Само месо. Нема чак ни кичму. Невероватно. Где сте је нашли?

— Код неког Кеплмена. Тврди да се појавила из ваздуха. Он каже да из ваздуха може да узме шта год зажели.

— Волео бих да видим то чудо — рече доктор.

Новинарима ни реч

Минут-два касније, Харви и Сузи су седели у шефовој соби.

— Господине Кемплмене — обрати му се поручник — шеф би волео да види како ви то радите. Рецимо, радо би појео један ваш колач са шљивама.

— Али, ја...

— Немојте се снебивати. Ми само желимо да вам помогнемо.

Харви је испружио руку, с дланом нагоре, али длан је остао празан.

— Харви, покушај с прженицом — рекла је Сузи.

Али, не појави се ни прженица.

— Серпио, како би било да их отпратиш кући — рече шеф.

Кад су остали сами, судски лекар и шеф се загледаше.

— Како да саставим умрлицу за особу која никад није ни била жива? — рече доктор.

Шеф је био уморан и нервозан.

— Ставите: Џејн Смит. И побрините се да новинари не сазнају ништа. Само би нам још то требало.

— Ох, Харви — јецала је она.

— Зар заиста желиш жену налик на оно плаво чудовиште?

— Глупости, драга. Добро знаш да си ти мој тип.

— Је ли то истина, Харви? Закуни се.

— Кунем се.

— Ох, Харви! Тако сам срећна.

— И ја, мила...

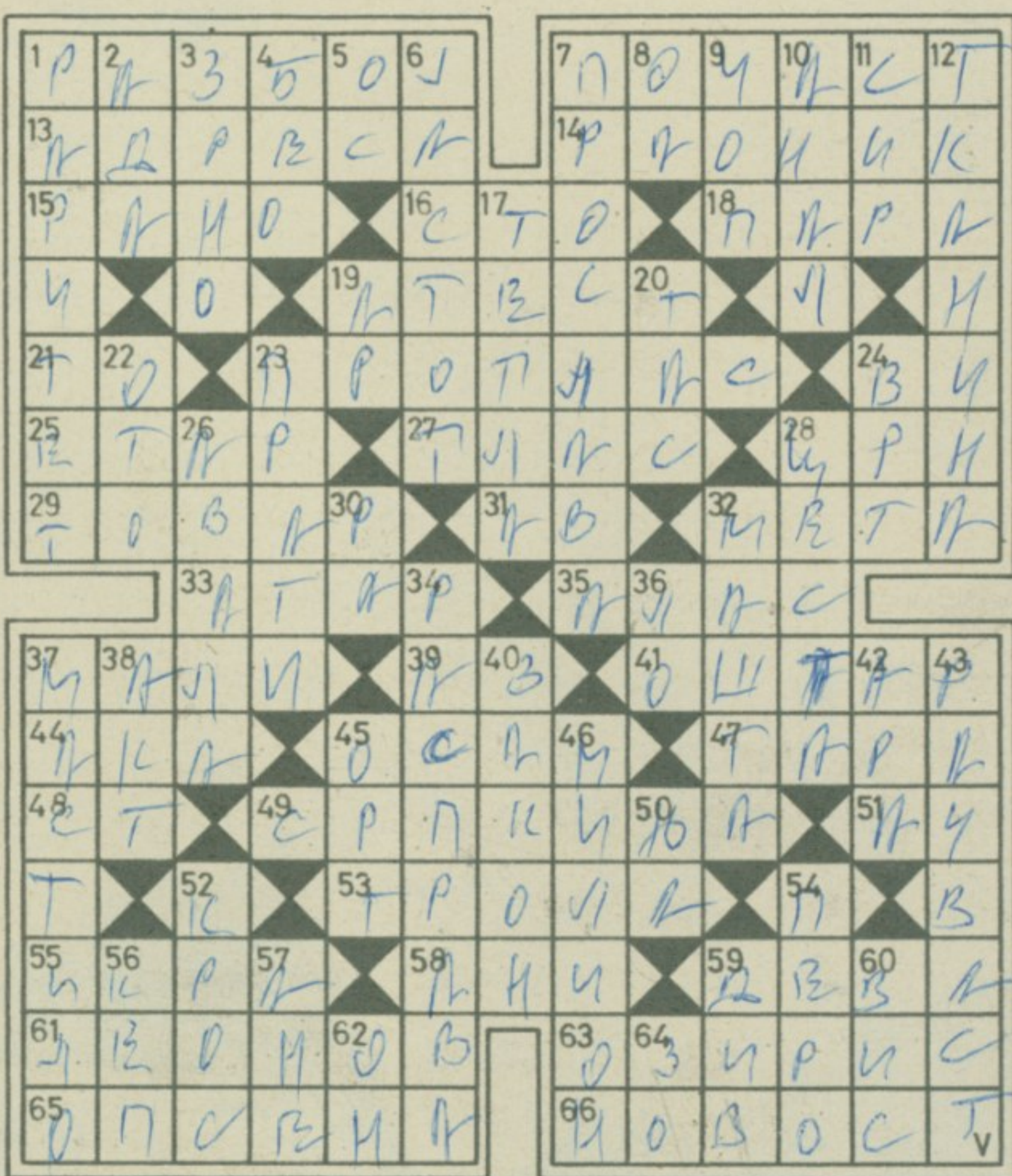
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) гимнастичка справа, 7) јавно исказивање признања, 13) натпис на писму или пошиљци, 14) део плута, 15) превремено, 16) троцифрен број, 18) агрегатно стање воде, 19) писмена потврда (стр.), 21) показна заменица, 23) прокламација, 24) лична заменица, 25) лако испарљива течност, 27) најмања говорна јединица, најмањи део речи, 28) вран, 29) терет, 31) ономотопеја псећег лавеза, 32) циљ, 33) општинско подручје, 35) речни рибар, 37) држава у Африци, 39) прво слово старословенске азбуке, 41) наоштрен, 4) лука у Израелу, 45) једноцифрен број, 47) планина у Србији, 48) ауто-ознака за Сплит, 49) припадница једне наше нарсности, 51) наш песник мађарске националности (Карољ), 53) део тролејбуса, 55) рибља јаја, 58) француска филмска глумица (Жирардо), 59) камила, 61) руски књижевник (Леонид), 63) египатски бог сунца, 65) варка, обмана, 66) нешто ново, новина.

УСПРАВНО:

1) реткост (лат.), 2) речно острво, 3) метак, тана, 4) беле боје, 5) центар окретања, 6) морски рак, 7) свечаност, светковина, 8) два самогласника, 9) славеначки филолог и књижевни критичар (Матија), 10) летопис, 11) млечни производ, 12) текстил, 17) стаклена посуда, 19) мера за површину, 20) део теразија, 22) наш књижевник (Вихаљин Мерин), 23) умивати, 24) башта, 26) планина крај Београда, 28) пут, друм, 30) хемијски знак за радијум, 32) уобразиља, 34) судски претрес, рочиште, 36) кинески народни инструмент, 37) тинта, 38) спис, 40) збирка прописа суверене државне власти, 42) папагај, 43) подељен у рачве, дво-крак, 45) јединични вектор, 46) седмоцифрен број, 50) сугласник и самосласник, 52) трчање у природи, 54) прибор за писање, 56) женски огртач без рукава, 57) далматинско женско име, 59) колос, голијат, 60) острво на Јадрану, 62) лична заменица, 64) норвешко мушко име.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) презадуженост, а, л, 10) немир, ч, р, 11) тле, 13) ткиво, 14) ина, 16) Рама, 18) ата, 19) оток, 20) О'Кели, и, 22) прост, л, 23) нога, 25) крос, о, 26) акт, 28) рвање, 29) тер, р, 31) бон, 32) икс, м, 33) час, 35) Конго, 36) кук, у, 38) крај, 40) Асир, а, 42) пораз, б, 45) Твист, 47) Егон, 48) ура, 50) Аста, 51) Рим, 52) прело, 54) тон, а, а, 55) самар, а, а, 56) континенталац.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дина, полугодишња 176,00 дина, тромесечна 88,00 дина. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Шфр. 70.—, Шкр. 102.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. 1. 1973. године не плаћа се порез на промет.

„НАРОДНА КЊИГА” ПРИПРЕМИЛА ЈЕ ДВЕ ЕДИЦИЈЕ КОЈЕ СУ ВАМ НЕОПХОДНЕ.

1. Бугарштице
2. Неисторијске народне песме
3. Немањићи и Мрњавчевићи
4. Ослобођење Србије

НАРОДНА КЊИЖЕВНОСТ

У седам књига — седам циклуса за само 70,00 динара
Богатство нашег народног стваралаштва велико је.
Њиме се поносе наши народи јер им је помогло да
истрају у вековним борбама за ослобођење и да сачу-
вају националне одлике у најмрачнијим периодима
своје историје. Стога је свака од ових књига драгоцен
— као лектира у настави српскохрватског језика.

5. Ослобођење Црне Горе
6. Ускоци
7. Црнојевићи, Јакшићи
и Мрњавчевићи

УСЛОВИ КУПОВИНЕ: При куповини за готово обе
едиције можете — добити за свега 138,00 динара —
јер добијате попуст од 5%. И за сваку књигу поје-
диначно, кад се купује за готово, добија се попуст
од 5%. На отплату се продају само обе едиције
у три месечне рате: прва рата у износу од
45,00 динара, а остале две по 50,00
динара. Појединачно, едиције се не
продају на отплату.

НАРУЧБЕНИЦА

ОВИМ НЕОПОЗИВО НАРУЧУЈЕМ:

1. ЗА ГОТОВО ОБЕ ЕДИЦИЈЕ: Народна књижевност-Одбране стране
југословенских класика Дин. 138,00
 2. ЗА ГОТОВО: Народна књижевност Дин. 66,50
 3. ЗА ГОТОВО: Одабране стране југословенских класика Дин. 71,25
 - Књиге ћу платити поштару кад ми их уручи.
 4. НА ОТПЛАТУ: обе едиције — Народна књижевност и
Одбране стране југословенских класика. Дин. 145,00
- које ћу платити у три месечне рате: прву рату од динара 45,00 платићу
поштару кад ми донесе књиге а остатак од 100,00 динара платићу у
две месечне рате.

(Презиме, очево име и име)

(Адреса стана: поштански број, место, улица и број)

(Назив и адреса предузећа)

(Место и датум)

(потпис купца)

Бр. л. к. и где је издата)

Овера предузећа или установе за купце на отплату

Пензионери прикључују наручбеници

предзадњи чек од пензије.

ОДАБРАНЕ СТРАНЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ КЛАСИКА

Десет књига за само 75,00 динара

Најлепше и најзначајније странице најистакнутијих
писца свих наших народа, издвојене из библиотеке
„Југословенски класици“ у 10 књига.

Неопходно штиво сваког ученика. Свака књига има
стручни предговор о писцу и целовит преглед његовог
рада.

1. Иван Цанкар: Одабране стране
2. Јован Дучић — Милан Ракић: Песне
3. Милован Глишић: Изабране приповетке
4. Војислав Илић: Песне
5. Ђура Јакшић: Песне и
Станоје Главаш

6. Петар Кочић: Приповетке
и Јазавац пред судом
7. Лаза Лазаревић: Приповетке
8. Иван Мажуранић: Избор поезије
9. Владимир Назор: С партизанима
10. Бора Станковић: Нечиста крв

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ
Народна књига

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Граин Забавниче,

ДОБРИЧИНА ШАРЛО

Реци ми, молим те, нешто више о Чарли Чаплину кога знам из кратких филмова са телевизије, а много је смешан.

Мила Париповић,
Београд

Један од највећих и најзначајнијих филмских уметника свих

1914. у Сједињеним Америчким Државама.

Своје прве филмове снимio је за филмску компанију „Кистон“ у Лос Анђелосу. У свету је постао чувен и омиљен по лику Шарла, племените скитнице с полуцилинд-ром, огромним ципелама, штапом и брчићима. И поред појаве звучног филма 1927. године, Чарли Чаплин остаје веран немом филму. Идеју за свој први звучни филм „Велики диктатор“ добио је када је у Немачкој, за време нацизма, било забрањено приказивање ње-

времена Чарли Чаплин рођен је 1889. године у сиромашној четврти Лондона. Глумачку каријеру почео је у путујућим циркусима Енглеске, а филмску каријеру почиње

гових филмова. Чаплин је сам режирао своје филмове, писао сценарио, компоновао музику.

Најпознатији филмови Чарли Чаплина су: „Малишан“, „Златна

прозница“, „Циркус“, „Модерна времена“, „Велики диктатор“, „Мирна улица“, „Господин Верду“, „Светлости позорнице“.

Иначе, Чаплин се огледао и као сликар и као писац. О свом животу написао је књигу „Мој живот у сликама“, која је преведена и код нас.

За своје дугогодишње филмско стваралаштво Чаплин добија „Оскара“ 1972. године. Поред овог признања за животно дело, за нову 1975. годину произведен је у британског витеза и постаје сер. Ова титула се ретко додељује, поготово филмским ствараоцима.

Данас Чарли Чаплин живи у Швајцарској, у малом месту Корзије, на обали Женевског језера.

НАПОЛЕОНОВ ЗУБ

Молим те да ми набројиш шта све људи широм свијета скупљају и чувају у својим колекцијама.

Синиша Толић,
Сплит

Свако може да скупља оно што га занима, почев од салвета, значака, марака, старог новца, оружја, привезака за кључеве, па до острва. Дугачак је списак ствари које људи имају у својим колекцијама. Има и веома необичних колекционара. Један Швеђанин скупља парчад и етикете од флаша које се разбијају приликом свечаног поринућа нових бродова. Неки француски биолог прави снимке двобоја животиња у природи.

Једном приликом када је хтео да сними борбу два октопода, приближио им се превише и они су се окренули против њега па је једва извукао живу главу. Али, није одустао од овог опасног хобија. За једног Француза се зна да је много новца потрошио скупљајући све што је у вези са Наполеоном, чак је купио и један зуб за који се претпоставља да је био Наполеонов!

КО СЕ ПРВИ СЕТИО?

Одавно желим да сазнам ко се први сетио да покрене мој омиљени лист „Политикин Забавник“ и како се зову новинари који су учествовали у припремама.

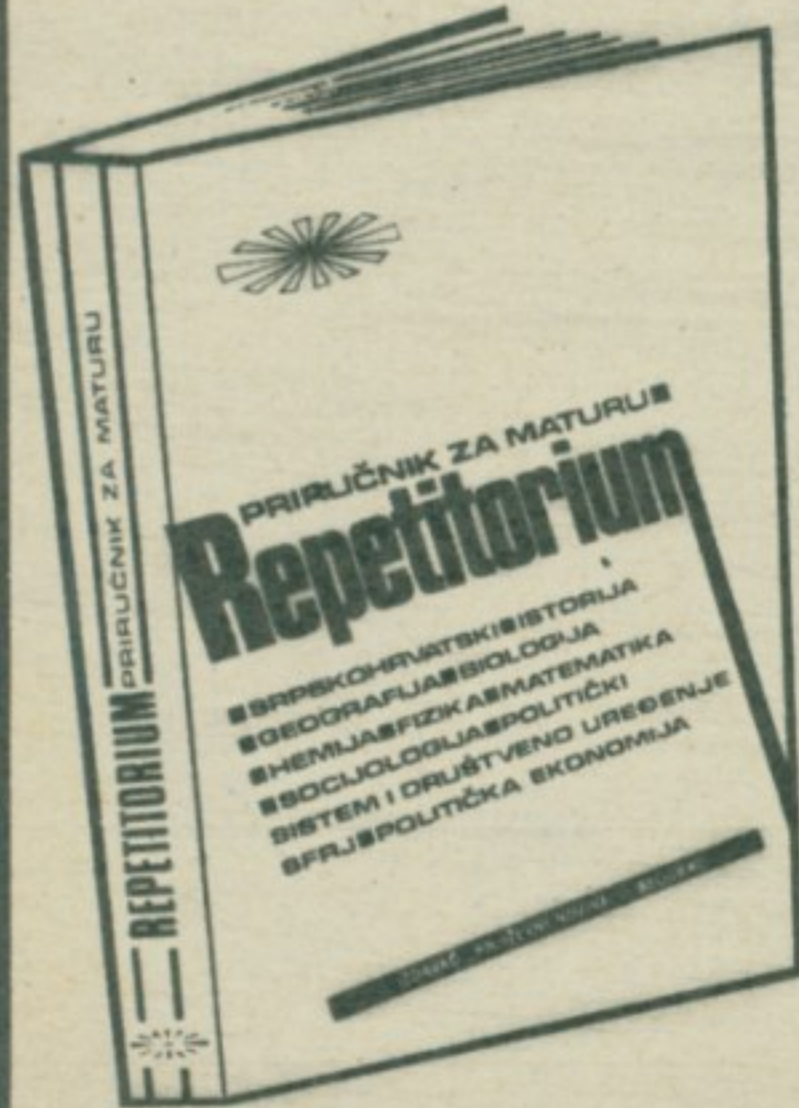
Сузана Михајловска,
Скопље

Пре 35 година група „Политикиних“ новинара одлучила је да покрене лист за омладину. У стварању листа учествовао је и тадашњи

директор „Политике“ Владимир Рибникар, новинари Дуда Тимотијевић и Мирослав Стефановић, илустратори Владимир Жедрински и Ђорђе Лобачев, а сви остали новинари „Политике“. Први број је изишао из штампе 28. II 1939. године, док за време рата није излазио. У новом издању појавио се 5. I 1952. године.

УЧЕНИЦИ - СРЕДЊОШКОЛЦИ! ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда.

Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године, а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре.

Репетиторијум можете добити поужећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџеницом на НЧП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд, пошт. факс 23.

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ — научите сами лако и брзо из књига „УРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Препоручујемо вам 4 књиге које садрже комплетну израду свих задатака из математике за све разреде гимназије и осталих средњих школа као и увод у вишу математику. Књиге можете наручити дописницом или писмом на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64 и одмах ћете их добити. Платићете поштару кад вам их донесе (поузећем). Цена једне књиге је 60 динара. Ако одједном купујете комплет од 4 књиге, добићете га за свега 190 динара или ако удружени са неким наручujete 8 или више књига, платићете само 30 динара за сваку књигу!

